

**ADJOURNMENT MOTION *re* FAILURE OF THE
GOVERNMENT TO PREVENT LARGE-SCALE
EVICTIONS IN KADAYANALIUR,
TIRUNELVELI DISTRICT**

[28th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். நிதி ஒதுக்குதல் மசோதாவில் (Appropriation Bill) இதைப்பற்றிப் பேசினால் மந்திரி அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லப் போதுமான சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போகலாம். ஆகவேதான் நான் இதை ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையாகக் கொண்டுவந்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கோருவது. போலீஸ்காரர்கள் அங்கே குறுக்கிட்டு விவசாயிகளைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். விவசாயிகளைத் துன்புறுத்தி மிராசுதார்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற எண்ணத்தில் மிராசுதார்கள் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தாலுங்கூட கூலி வேலை செய்வதாக எழுதிக்கொடுக்கும்படி விவசாயிகளை மிராசுதார்கள் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இதுதான் அங்கு நடப்பது. அதைத் தடுப்பதற்கு விசேஷ நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். கைது செய்யப்பட்ட விவசாயிகளை விட்டுவிடவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். சர்க்கார் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றுதான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். என்னிடமுள்ள மகஜரையும் மந்திரி அவர்களிடத்தில் பிறகு கொடுக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I can allow the hon. Member to speak on this matter when we take up the Appropriation Bill. We can discuss the matter then. I hope the hon. Member is not pressing his motion. He will be given an opportunity to express whatever he has to say at the time of the discussion of the Appropriation Bill.”

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER :—I have to announce to the House that I have received the following messages, dated the 9th March 1955, from the Governor of Madras :—

‘ 1. In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation Bill, 1955, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.’

‘ 2. In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955 and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill.’ ”

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1955.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce and move—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1955, be taken into consideration at once.’

28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

I do not propose to make any speech at this stage. I am eagerly awaiting the speeches which the hon. Members would be making and I shall reserve what I have got to say during my reply."

MR. SPEAKER :—" We have got two Appropriation Bills. I want to know the time to be allowed for each."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" My own view is that we may take about two hours for this Bill and another half-an-hour for the other Bill. We can decide it as we proceed, with reference to the various points made by the hon. Members."

MR. SPEAKER :—" Yes, we can decide it as we proceed. Motion moved—

' That the Madras Appropriation Bill, 1955, be taken into consideration at once.'"

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Mr. Speaker, Sir, I take this opportunity to request the Government to implement the various promises that they make on the floor of this House. A feature of the Debate on several Demands for Grants this year had been that several cut motions moved by the Opposition members were withdrawn on the various promises made by the Hon. Ministers concerned. If only the Hon. Ministers take steps to implement the promises they have been making on the floor of this House, the Government can count upon the co-operation of various sections of our people for the implementation of their programmes. We certainly agree with several programmes enunciated by our Government, but we are sorry to note that the Government are not implementing many of their promises. That has been the case so far.

" For example, the Government have been promising on the floor of this House that a Land Reforms Bill will be introduced shortly. Even to-day the Hon. the Minister for Land Revenue has been pleased to state that during this summer, the Land Reforms Bill will take shape. We hope that it will not be postponed any more. Another promise that was made by the concerned Hon. Minister was with reference to the assignment of waste lands to the poor people. The whole House wholeheartedly supports this policy, but the Government are not very serious about implementing that policy. The Government officials deputed for this purpose are taking an antipathetic attitude in the matter. It had come to our notice that in several places where the landless poor had been occupying the lands, the Government are taking proceedings to evict them. In Kaddappuram and Vadanapalli villages in my taluk, there are extensive waste and poramboke lands owned by the Government and there are thousands of landless poor in the area. Two hundred and fifty families have been occupying the lands and now the Government are taking steps to evict them. I would ask the Government whether it is not against the policy of the Government. The policy of the Government is to assign

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [28th March 1955]

waste lands to the landless poor people, especially to poor Harijans. Among those who are in occupation of the waste lands, there are several Harijans and almost all others are people belonging to the Backward class. All of them are agricultural labourers and the Government are still trying to evict them for no reason whatsoever. The allegation that the Government are making is that all these landless poor have been asked to encroach upon Government lands at the instigation of the Communists. Sir, this is a baseless allegation and I would once again request the Government to make a thorough enquiry into the matter and see that they reverse their policy.

“ Another matter I wish to point out is that even though last year the Government were pleased to make allocations for Road Transport schemes and buildings, yet many of these schemes have not been implemented. For instance, last year about Rs. 1,40,000 was allocated for metalling the Ala-Chowghat road in my taluk. This has not been implemented so far and there is no provision made in this year's Budget. So also, there had been allocations for electrification of certain areas in Malabar. This programme was not also implemented. Let not this happen this year also. When speaking on this Appropriation Bill, I want to impress upon the Government once again that they should see that the various promises made by them are being implemented and that allocations made for a certain purpose should not be allowed to lapse.

9-50
a. m.

“ Sir, despite the fact that we achieved our independence more than seven years ago and that our own people are governing this country, Police excesses have not stopped. Several instances of Police excesses have been pointed out on several occasions on the floor of this House. The attitude of the Police towards the public has not changed. I would like to point out that during the course of labour troubles at Fort Cochin, the Police officials there arrested peaceful picketers. Under Rule 40 of the Legislative Assembly Rules, I have given notice of a motion in this connection. But the matter has not come up for discussion before this House yet. More than 36 workers belonging to the Parry & Co., had been carrying on picketing before the office of the company pleading for reinstatement of retrenched workers. The Police officials at Fort Cochin had intervened in this matter and had arrested the volunteers. I do not see any reason why the Police officials should intervene in this matter of lawful and peaceful picketing resorted to by the workers of Parry & Co. I would request the Government to enquire into this matter and see that steps are taken to stop Police intervention. Again, Sir, I would like to point out on the floor of this House with regard to the arrogant attitude adopted by the Police at Vayalpadi towards the public. Even members belonging to the Congress Party, the P.S.P., and the Muslim League Party had made representations in this connection. Sir, during a festival at the place, the Police beat a kisan worker Chandran by name. On the same day, they went to the next village, raided several houses and beat several persons including some

28th March 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

women. This matter had been brought to the notice of the Government by me. I find that the Government have not taken any step so far to stop such Police excesses.

“ Again, Sir, with regard to implementation of National Extension Schemes, I would like to point out to the Government that these schemes will be very useful to the public only if the Government implement these schemes with the co-operation of the public. As a matter of fact, all these National Extension Schemes can be very well implemented with the co-operation of the people. Officials employed under these schemes cannot by themselves implement these schemes successfully. Non-official bodies are prepared to co-operate with the Government in this matter of implementation of National Extension Schemes, and the Government should seek the co-operation of the public in this connexion. For execution of some works under these schemes, the Government are demanding 50 per cent contribution from the public. Such a condition imposed by the Government will do more harm to the people than good. Nowadays, rich people only will be able to contribute and if rich people contribute, say, for the construction of a road, they will also request the Government to see that the road is laid in such a way that it passes by the side of their houses and this will result in suffering by the poor people who are suffering for lack of proper roads. If this condition of 50 per cent contribution is insisted on by the Government, the poor people will not be able to derive any benefit as a result of the implementation of these National Extension Service Schemes. But the Government can take contributions offered voluntarily by the people and it may be more than 50 per cent in some cases and it may be less also, i.e., 20 per cent or even 10 per cent in some other cases. Whatever contributions are offered by the public voluntarily may be taken by the Government. Non-official bodies will actively co-operate with the Government in the matter of getting voluntary contributions from the public for implementing these National Extension Schemes. If the Government insist on getting 50 per cent contributions for the implementation of these schemes, I am sure, only rich people will be benefited as a result of laying of roads or digging of wells or other development works carried out under these schemes, and poor people will not derive any benefit at all.

“ I wish also to say a few words with regard to the development of cottage industries. Several cottage industries existed in our country for a long time but they had all come to ruin on account of antipathy shown towards these industries by the Britishers who were ruling this country in the past. But even after the Congress Government had come into power, no steps had been taken by them in the matter of developing these cottage industries. Several cottage industries can be organized on a co-operative basis, and by so doing we will be helping the poor people employed in these industries. But the Government have not paid any attention to this matter. There are several cottage industries in our district,

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [28th March 1955]

such as coir-making, making khus-khus thatties, etc. The coir industry in my district of Malabar has almost been ruined. I may perhaps tell the House that the coir industry is one of the most important industries in my district. In the State of Travancore-Cochin, nearly 11 lakhs of people are employed in this industry and in the district of Malabar there are about two lakhs of people who are engaged in this industry. In Travancore-Cochin State, all steps are being taken by the Government to help the people engaged in this industry. But, Sir, our State Government are not taking any steps to help this industry. On the other hand, our Government are prosecuting all those people employed in this industry who have not paid sales tax to the Government for the years 1945-1950. The Government should do everything in their capacity to help the people engaged in this industry. The Government should try to organize this industry on a co-operative basis in villages and even if necessary, provide those engaged in this industry with subsidies. In Travancore-Cochin State, the Government are giving subsidies for developing the coir industry. But, unfortunately, our State Government are not doing any such thing. Sir, we have always been pleading for the formation of the Aikya Kerala State because this Government, whatever their intentions, are unable to fulfil the national aspirations of Malayalees. We do not find fault with the Government saying that the latter are not making attempts to fulfil the national aspirations of Malayalees. But, Sir, the Government are not in a position to understand the real position in Malabar. The conditions prevailing in Malabar are different from those prevalent in the other districts of the State. This State Government are not doing anything in the matter of helping the industries that are peculiar to Malabar or in the matter of improving the conditions of the agricultural labourers there. I would, therefore, once again request this Government to take steps to organize the coir industry in villages on a co-operative basis and also subsidise the industry to some extent so that the two lakhs of people who are dependent on this industry for their living may be helped.

“In conclusion, I request the Government again the several promises they had been pleased to make on the floor of this House during the Budget Debate and during the debates on the Demands for Grants may be fulfilled.”

9-59 a.m. **SRI. M C. MUTHUKUMARASWAMY** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த பல நாட்களாக சபையில் வரவு செலவுத் திட்டம் சம்பந்தமாக பல விஷயங்களை அங்கத்தினர் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் அமைச்சரவர்களும் நல்ல முறையில் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக எந்த வருஷங்களிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டங்களைவிட இந்த வருஷத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். என்னென்ற இந்த வருஷத் திலாவது. எழைகளின்மீது அமைச்சர்களெல்லோரும் கண் ஜாலையாக கவனித்திருக்கிறார்கள். என்ற ஒரு விஷயத்தை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

28th March 1955] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

“வரவு செலவுத் திட்டங்களோடு பல சட்டங்களையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். நான் அதைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சட்டங்கள் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் அவைகள் சரியான முறையில் நடைமுறையில் அமுலாக்கப்படுகின்றனவா என்று கவனிக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், தஞ்சை ஜில்லாவிலே பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பல ஜில்லாக்கள் இருக்கும்போது ஏன் தஞ்சை ஜில்லாவில் மாதிரி அதை அவசரமாகக் கொண்டுவரவேண்டியிருந்தது என்பது இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் நன்கு புலப்படும். தஞ்சை ஜில்லாவில் எதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், பத்து வருஷத் திட்டமோ 15 வருஷத் திட்டமோ எதையுமே அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. ‘சோறு உண்டா சொக்கநாதா’ என்று ஒரு மூலையில் கூக்குரல் இடுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் ‘கஞ்சி வருதா அப்பா, எங்கே வருதா அப்பா?’ என்று கேட்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தும் அது நடைமுறையில் சரியாக நடந்துவருகிறதா என்பதை அமைச்சரவர்கள் சற்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“சட்டத்திலே ஒரு பகுதியில் விவசாயிகள் தங்களுடைய குத்தகைச் சீட்டுகளோ வாரச் சீட்டுகளோ மூன்று எழுதி ஒன்று தங்கனிடமும், இன்னொன்று மிராஸ்தாரிடமும், மூன்றாவது அதிகாரியிடமும் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் ஏறக்குறைய அங்கு இருப்பவர்களிடம் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் பேர்களிடமாவது இந்தச் சீட்டு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. இதிலிருந்து என்ன நடக்கிறதென்பது மற்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைத்தான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“கடந்த 1952-53-ம் வருஷத்திற்கிடையிலேயே இதே சபையில் ஒரு விவாதம் நடந்தது. யார் முழுப் பூசணிக்காயை சாப்பாட்டில் மறைப்பது என்ற பிரச்சனை நடந்தது. அந்தப் பக்கத்திலிருந்து ஒருவர் சொன்னார், ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து என்று. இந்தப் பக்கத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் ‘அப்படி இல்லவே இல்லை’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு அது கைவிடப்பட்டது. முடிவு கடைசியில் மக்கள் சொல்வார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்போது தஞ்சையில் பத்தாயிரக்கணக்கான, ஏன்? லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள், தஞ்சை ஜில்லாவில் என்பதை மாதிரி நான் குறிப்பாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“புறம்போக்கு நிலங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் பயிரிடப்படாமல் வீணாகக் கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும், நிலத்தைத் தங்களுக்குச் சாகுபடி செய்யக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் யாராவது ஹரிஜன விவசாயி மனுப் போட்டால் என்ன நடக்கிறது என்று சொல்லவே முடியவில்லை. பத்துப் பேர்களுக்காவது புறம்போக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இல்லை. மாடு மேயத் தகுதியில்லாத இடங்களைக்கூட ‘மாடு மேய்ச்சலுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலங்கள் வீணாகக் கிடக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தரிசு நிலங்களை சொந்த முயற்சியில் சாகுபடி செய்து பலன் எடுக்க விவசாயிகள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்ய அனுமதிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு வந்திருக்கும் மனுக்களை சர்க்கார் ஆராய்ந்து உடனடியாக மனுதாரர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் சர்க்கார் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களின் நிலைமையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சொல்லுமுன் ஒரு சின்னப்

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [28th March 1955]

பாட்டு எனக்கு தற்போது ரூபகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது 'நந்த வனத்திலோர் ஆண்டி, அவன் நாலாறு மாதாமாய் குயவனை வேண்டி, கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி, அதைக் கூத்தாடிக் கூத்தாடி போட்டுடைத்தாண்டி' என்பது அந்தப் பாட்டு நந்தவனம் என்று சொல்லும் பாலும் எனும் ஓடிக்கொண்டிருந்த நமது நாட்டில் ஓர் ஆண்டி மகாத்மா காந்தியடிகள் ஆண்டி வேஷத்தில் நாலாறு மாதங்களாக குயவனை வேண்டி நாட்டில் உள்ள பிரபல பணக்காரர்களையும் மதத்தலைவர்களையும் வேண்டி கொண்டு வந்தார் ஓர் தோண்டி. மகாத்மா காந்தி பெற்றுக்கொடுத்த 10 வருஷச் சலுகை நிறைவேற்றமலிருப்பதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் மறைமுகமாக வெளியில் உள்ளவர்கள் சிலரும் இங்குள்ள சிலரும் செய்கிறார்கள். அதை மாத்திரம் அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், அன்று மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் பாடுபட்டதுபோல தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் 10 ஆயிரம் தீட்சர்கள் இருக்கிற சிதம்பரத்தில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்தி மதிப்பிற்குரிய சுவாமி சகஜாநந்தா அவர்கள் நந்தனார் மடத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் எத்தனை கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் அவர் அந்த மடத்தை ஸ்தாபித்தார்கள் என்பது சொல்லாமலேயே அனேகருக்கு விளங்கும். அதைக்கூட அடியிலே கிள்வியெறிய விஷம் வைக்கப்படுகிறது சில குறுகிய மனமுடையவர்களால். நாங்கள் மிக மிக வருந்துகிறோம். ராஜ்யத்திலிருக்கும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களிலே அது மிக மிக உயர்ந்தது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஷே மடத்தில் குறைகள் இருந்தால் கவனிப்பதற்கு பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவனித்துக்கொள்ளட்டும். ஹரிஜன மாணவர்கள் முற்போக்காக போகின்றதைத் தடுப்பதற்கு பல சுயநலமிகள் கபட வேஷத்தில் அதைப்பற்றி குறை கூறுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு நான் மிக மிக வருந்துகிறேன். அதன்மீது அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைகள் பல செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது மிகையாகாது. இன்றைக்கு அற்றிலையப் பாதுகாப்பு மந்திரியாக ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனை நியமித்து அந்த இலாக்காவை நடத்தி வருவது மிகவும் போற்றத்தக்க ஒரு விஷயத்தான். முக்கியமாக குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு கோவிலிலும் ஹரிஜனங்களை டிஸ்ட்டியாக நியமித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அத்துடன் மடங்களிலுள்ள சாகுபடி நிலங்களை விவசாயிகள் நேரடியாகப் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்காக ஜில்லா போர்டிலிருந்து 5 லட்ச ரூபாய் கொடுப்பதாக வாக்களித்துள்ளார்கள். இங்கே ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கும் கவர்ன்மென்ட் திட்டமிட்டு இருக்கிறது. அதை விடுத்து மெடிகல் காலேஜ் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் அதிகமான பணம் கொடுத்துவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கும், திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் இதனால் பலன் ஏற்படும். ஆதலால் இந்தக் காலேஜை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"எனது தொகுதியாகிய நன்னிலம் தாலுக்காவில் ஒரு லட்சத்தி 64 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளெல்லாம் நல்ல முறையிலே இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரியில் சரியான கவனிப்பு கிடையாது. ஆகவே அங்கு வரும் ஜனங்களுக்கு வசதிகள் கிடையாது. ஆதலால் இவைகளையெல்லாம் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

28th March 1955]

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இந்தச் சட்டசபையிலிருந்து சகல கட்சிகளையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் 55 பேர்கள் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சரங்கத்தை பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். நெய்வேலியில் சுற்று புறங்களில் வாழ்கின்ற விவசாய மக்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தை அவர்கள் எங்களிடம் வந்துமுறையிடக்கொண்டார்கள். விவசாயிகளின் குறை என்ன என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தேன். சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் அந்த விவசாய மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதோ ஒரு நல்ல காரியம் செய்தவர்கள் ஆவார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

10-09 a.m.

“ நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சரங்கம் 100 சதுர மைல் கொண்டது. அங்கு இருக்கும் நிலக்கரியை தோண்டி எடுப்பதற்கு 300 வருஷங்கள் ஆகுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஐந்து சதுரமைல் கொண்ட 12 கிராமங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள்.

1 பெரியகுறிச்சி.	7 அத்திப்பட்டு.
2 கங்கைகொண்டான்.	8 எலவரசம்பட்டு.
3 ஆதண்டார்கொல்லி.	9 பெருமத்தூர்.
4 வடக்கு வெல்லூர்.	10 தெற்கு நல்லூர்.
5 அம்மேரி.	11 வேப்பங்குறிச்சி.
6 கூரைப்பேட்டை.	12 நெய்வேலி.

இவ்வாறாக 12 கிராமங்கள் கொண்ட இடங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள 123 ஏக்கர் நிலங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்யப்போகிறார்கள். 1947-வது ஆண்டிலே என்ன விலை விற்பனையோ, அந்த விலையில் தான் சர்க்கார் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறார்கள். அப்பொழுது ஒரு செண்டு நிலத்தின் விலை 2½ ரூபாயாக இருந்தது. அதன்படி பார்த்தால் ஒரு ஏக்கரின் விலை 250 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலத்தின் விலை 1,000 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆதலால் இப்பொழுது போட்டிருக்கும் சர்க்காரின் மதிப்பு, இப்பொழுது விற்கும் விலையில் நான்கில் ஒரு பங்குதான் கிடைக்கும். பல வருஷங்களாக இந்தப் புதைப் பொருள் செல்வத்தைக்காத்த மக்களுக்கு சௌகரியங்கள் செய்ய வேண்டும். ஆதலால் சர்க்கார் சுற்றுப் புறங்களில் வாழும் விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கு முன்பு அவர்களுக்குப் போதுமான நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் 250 ரூபாயிலிருந்து வேறு கிராமங்களில் அவர்கள் நிலங்கள் வாங்கமுடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறைந்தது 800 ரூபாயாகிலும் நஷ்ட ஈடாகக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தனது இஷ்டப்படி திடீரென்று செய்யாமல், சில நாட்களுக்கு முன்னமேயே அறிவித்தால் விவசாயிகள் நிலத்தில் பயிரிடாமல் இருக்க முடியும். நல்ல மகசூல் காலங்களில் திடீரென்று ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு நியாயமான விலையைக் கொடுக்க முடிக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“ வேப்பங்குறிச்சி கிராமத்தில் நெய்வேலி சரங்கத்தில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்காக அங்கு வாழும் விவசாய மக்களை அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் இதற்குத்தே சேப்பளா நத்தம் கிராமத்தில் 1,000 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கின்றன. நெய்வேலி சரங்கத்தில் வேலை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு வீடுகட்ட உபயோகிக்கலாம். இதுவரை 123 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு விவசாயிகள் ஒரு மகஜர் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். மேலும் சர்க்கார் அந்த வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக கடனாகக் கொடுத்து முழுத் தொகை நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் சமயத்தில் கடன் கொடுத்த தேதியிலிருந்து வட்டி வாங்கப்படுகிறது.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [28th March 1955]

“இந்த சரங்கத்தில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களை எல்லாம் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் சார்பில் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களை நிறுத்தியதற்கு முக்கியமான காரணம் தொழிலாளர்கள் சார்பிலே சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டிருப்பது தான். அவர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதில் அவர்களை நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகளை கூட்டங்கள் போட்டு எடுத்துரைப்பதற்கு முடியாமல் போலீஸ்தை உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் சங்கத்தின் அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின், தலைவரையும் காரியதரிசியையும் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். ஆதலால் சர்க்கார் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை மறுபடியும் எடுத்துக்கொண்டு, போலீஸ் தடை உத்தரவை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு, அவர்களின் சங்கத்தையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த நெய்வேலி நிலக்கரி சரங்கத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக 80 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். 140 அடி வெட்டி அறிவிருந்து இப்படிச் செய்யப் போகிறோமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்தால் வேலை துரிதமாக நடப்பதற்கு எவ்வித அறிஞரையும் காணோம். இப்படி ஆரம்பத்திலேயே தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமைதான் இன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பின்னால் வளர்ச்சியடைந்த பிறகு அது எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெறும், எவ்வளவு தூரம் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்று தெரியவில்லை.

“இந்த இடத்தில் தண்ணீர் இறைக்கும் திட்டத்தை முதலில் ஏற்படுத்தவே, அதை நம்பி 600 ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். மகசூலில் இருக்கும்போதே தண்ணீர் இறைப்பதை திடீரென்று நிறுத்திவிடவே, அதன் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். நாங்கள் சென்றிருந்தபோது என்னிடம் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள 5 கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அதாவது தாண்டவன் குப்பம், அன்னங்காரக் குப்பம், ஊத்தங்காலக் குப்பம், தொப்பிலிக் குப்பம், குறவன் குப்பம் ஆகிய ஐந்து கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் ஒரு மகஜர் கொடுத்தார்கள். இன்று தண்ணீர் வசதியில்லாமையால் அங்கிருக்கக்கூடிய பயிர்கள் சாவியாகிப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் சென்றிருந்தபோது எங்களுக்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் தண்ணீர் இறைத்துக் காட்டினார்கள். பார்ப்பதற்கு ரொம்பவும் அழகாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் விவசாயிகளைப் பார்த்து, அவர்கள்தான் தண்ணீர் இறைக்கிறார்களே என்று கேட்டேன். அவர்கள் இன்று நீங்கள் எல்லாம் வரவே, உங்களுக்காக எப்படி இறைக்கப்படுகின்றது என்பதைச் செய்து காட்டினார்கள் என்றார்கள். சாதாரணமாக இப்பொழுது இறைக்கப்படுவதை நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அதுவும் இது கனம் மந்திரி ராமசாமி பட்டையாச்சி அவர்களுடைய தொகுதி. கனம் மந்திரி அவர்களுடைய தொகுதியின் நிலைமையே இப்படி இருக்கிறதென்றால், எங்கள் தொகுதியின் நிலைமை எப்படிப் பாதுகாக்கப்படுமென்பதை நான் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. ஆகவே இந்தக் கிராமத்து மக்களுக்கு தண்ணீர் இறைத்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நன்மை செய்யாவிட்டாலும், அவர்களுடைய நிலங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள, நல்ல மகசூல் செய்யவாவது வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படியும் இல்லாவிட்டால், அவர்களிடமிருந்து ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகின்ற நிலங்களுகாவது ஒழுங்கான முறையில் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் அங்கு பெரும்பாலும் பிற்பட்ட வகுப்பை சார்ந்தவர்களும், ஆதித் திராவிட மக்களும் தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க இந்த மந்திரி சபை தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

28th March 1955] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

“ எங்கள் ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் நீர்ப்பாசனத்திற்குச் செலவு செய்யப்படுகின்ற தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளும் போதாது என்று இச்சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய ஏரிகளோ, நீர்த் தேக்கங்களோ எங்கள் தொகுதியில் இல்லை. எல்லோரும் கிணற்றுப் பாசனத்தைத்தான் நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் சர்க்காரால் கொடுக்கப் படுகின்ற மான்யங்கள் அதாவது என்ஜின்கள் கடனாகக் கொடுப்பது போன்ற வசதிகளை ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நடுத்தர வகுப்பினருக்கும் கிடைக்கின்ற அளவிற்குச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ என்னுடைய தொகுதியிலே பனமலை ஏரி என்று ஒன்றிருக்கிறது. செஞ்சி வழியாக நந்தன் கால்வாய் என்று ஒன்று அதையொட்டி முன்பிருந்தது. இப்போது தூர்ந்து இருக்கிறது. அதை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்தால் பல ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வசதியாக இருக்கும். சுமார் 5 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்கு அது உதவியாக இருக்கும். அந்த வசதி செய்துகொடுத்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அதைச் செய்துகொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மேலும், என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்கிரவாண்டியில் பிரஞ்சு சானல் என்று ஒன்றிருக்கிறது. இதை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்து ஷெவாய்க்காலில் வெட்கோடு கிராமத்திற்கு அணைகட்டினால் சுமார் 200 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். சர்க்காரிடத்தில் இதைப் பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியும், ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கின்றார்கள். அதையும் சர்க்கார் கவனிக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் 10-20 அவர்களே, இந்த அப்போப்பிரியேஷன் பில்லிலே நான் சில வார்த்தை அ.ம. களைப் பேச விரும்புகின்றேன். விவசாயிகள் சம்பந்தமாக சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரம் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்த இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற அவர்களைய பிரச்சனைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தித் தீர்க்க வேண்டியது சர்க்காரைச் சேர்ந்தது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

“ இப்போது திருநெல்வேலியிலே பலயிடங்களில் அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் அங்கு பல இடங்களில் இன்றைய பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இப்போது பல இடங்களில் அறுவடை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அறுவடை நடக்கிற போதே உளுந்து விதைக்கவேண்டும். யார் இப்பொழுதே உளுந்து விதைக்கிறார்களோ அவர்கள் அனேகமாக அடுத்த வருஷம் அந்த நிலத்தைப் பயிரிடுவார்கள். நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளை இந்தவருஷம் உளுந்து விதைக்க வேண்டாம் என்று சில இடங்களில் சொல்லிவருகிறார்கள். இந்த முறையிலும் பல விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து விரட்டுவதற்காக இப்போதே பலவிதமான சூழ்நிலையையும், சூழ்ச்சிகளையும் செய்து கொண்டு வருகின்றார்கள் என்பது விளங்குகிறது இது ஒருபுறமிருக்க, கடைநல்லூரில் ஒரு விவசாயப் பிரச்சனை நடந்துகொண்டு வருகிறது. அங்குள்ள நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான முறைகளில் தொந்தரவுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறதாகவும், சில ஆட்களைத் தக்களுடைய கையாட்களாக வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்குப் பல விதமான தொந்தரவுகளைக் கொடுத்து, அவர்களை நிலத்திலிருந்து விரட்டுவதற்காக முயற்சிகள் செய்துகொண்டு வருகிறதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்க்க வேண்டியது சர்க்காரினுடைய கடமையாகும். குறிப்பாக, கடைநல்லூரைப் பொறுத்தவரையில் கவனம் செலுத்தி அதற்குத் தக்க பரிகாரம் தேட ஏதாவது ஒரு கமிட்டியாவது நியமித்து அல்லது வேறு எவ்வித ஏற்பாடுகளாவது செய்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதை இந்த இடத்தில் ரூபகப் படுத்த விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டிலே விவசாயிகள்தான் அதிகம்.

[Sri R. S. Arumugam] [28th March 1955]

அவர்கள் பாதுகாப்பாக இல்லாவிட்டால் இந்த நாடு சுமுகமாக வாழ முடியாது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். ஆகவே இதையெல்லாம் உணர்ந்து உடனடியாக நெல்லை ஜில்லா விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைகளை மாத்திரம் அல்ல இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, நன்பர் கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொல்லுகிறபோது, நாங்கள் நேற்று நெய்வேலியைச் சென்று பார்த்ததையும், அங்கு சில குறைகள் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாட்டின் செல்வம் கொழிக்கக்கூடிய செல்வமாகிய பழுப்பு நிலக்கரி எடுக்கப்பட சகல வசதிகளும் அங்கு செய்யப்பட்டுவருகின்றன. இருந்தபோதிலும் தண்ணீர் இந்த இடத்தில் ஜாஸ்தியாக குழறிக்கொண்டு இருப்பதால், சமீப நாளுக்கு மாது காலமாக வேலை செய்ய முடியாமல் சமீபம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு உடனடியாக ஏதாவது பரிகாரம் செய்து, அந்த இடத்திலே பழுப்பு நிலக்கரியை சீக்கிரம் எடுப்பதற்கு என்ன மார்க்கமோ அதைச் செய்யவேண்டும். அதோடு நெய்வேலியிலிருந்து சேலத்திற்கு நேரடியாக ஒரு இருப்புப்பாதை போட்டால், இங்கிருந்து நிலக்கரியை எடுத்துக்கொண்டு போகவும், ஒரு பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலையை சேலத்திலே கிடைக்கக்கூடிய தாதுப்பொருள்களை உபயோகித்துக்கொண்டு அமைக்கவும் முடியும். இவ்விதமாக நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே அதையும் இந்தச் சமயத்தில் ஆலோசனை செய்து, அப்படி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமானால், அதையும் உடனடியாகச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ அதோடு இப்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் பல இடங்களில் லோகல் டெவலப்மென்ட் வேலைகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அப்படி நடந்து வந்தாலும், அங்குள்ள மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமான தேவையான ரோடு வசதிகள் போன்றவைகளைச் செய்வதில் இந்த லோகல் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகள் அதிகக் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஓரளவுதான் செய்ய முடிகின்றது. அங்குள்ள மக்கள் அந்தந்த வேலைகளைத் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு செய்வதற்கு சம்மதித்தார்கள். அப்படி சம்மதித்தபோதிலும், அங்கே வேலைகள் எடுத்துக்கொண்டு செய்வதை மேற்பார்வையிட போதிய அதிகாரிகள் இல்லை. ஆகவே பணமிருந்தும் பல வேலைகள் செய்ய முடியாமல் நின்றுவிட்டன. இந்த வருஷம் மார்ச்சு மாதம் முடியப்போகிறது. அடுத்த வருஷ வேலை ஆரம்பமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு அதிகமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு, டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்துவதோடு, அவர்களுக்கு ஜீப் வசதிகள் எல்லாம் கண்டிப்பாகக் கொடுத்து, வேலையை உடனடியாக ஆரம்பித்து முடிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையில் எவ்வித வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஹரிஜனங்கள் அதிகமாகயிருக்கும் எங்கள் ஜில்லாவில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி அதிகமாகக் கிடையாது. மேலும் உதவி பெறும் ஹாஸ்டல்களுக்கு கிராண்டை உயர்த்துவதும் கிடையாது. பாளையங்கோட்டையில் சர்க்கார் ஹாஸ்டல் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எவ்வளவோ காலமாக நாங்கள் சொல்லி வந்த போதிலும்கூட கவனிக்கிறோம், கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர உடனடியான பரிகாரம் ஒன்றும் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு சர்க்கார் ஹரிஜன விடுதியாவது இருக்க வேண்டாமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பாளையங்கோட்டையில் நான்கு காலேஜ்களும், பல ஹைஸ்கூல்களும் இருக்கின்றன. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் பாளையங்கோட்டையில் Hostel இந்த வருஷம் வருமா, அடுத்த வருஷம் வருமா என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

28th March 1955] [Sri R. S. Arumugam]

சர்க்காரும், இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே, அங்குள்ள கட்டிடங்களை, எல்லாம் பார்வையிட்டு எப்படியாவது ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் மறுபடியும் அடுத்த வருஷம் பார்ப்போம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த வருஷமாவது கண்டிப்பாக ஹாஸ்டல் வருமா என்பது சந்தேகமாயிருந்தது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியாவது பார்த்து இந்த வருஷத்தில் சர்க்கார் ஹாஸ்டல் ஒன்றை ஏற்படுத்தி விடுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை உடனடியாகக் கவனித்து எப்படியாவது பாளையங்கோட்டையில் ஒரு சர்க்கார் ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஏற்படும்படி வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல சங்கரன்கோவில் ஒரு பெரிய நகரம். அப்பகுதியிலும் ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்திலும் ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதோடு இன்னொரு விஷயத்தை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக, இந்த சட்டசபையில் ஒரு கேள்வி எழுந்தது. அதாவது எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த சட்டசபை உறுப்பினராகிய ஸ்ரீ ஊர்க்காவலன் அவர்கள் ரிவாலவர் லைசென்சுக்காக மனுச் செய்திருந்தார். இவர் எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்குள் பணக்காரர், 50 ஏக்கருக்கு மேல் அவருக்கு நிலம் இருக்கிறது. அவரைப்பற்றி யாரும், குறை சொல்லமுடியாது. கண்ணிய மானவர். போலீஸ் அதிகாரிகள், மற்றும் இதர அதிகாரிகள் எல்லோரும், அவருக்கு revolver licence கொடுப்பதில் ஆசைப்பண்ணத் தெரிவிக்கவே இல்லை எனக் கருதுகிறேன். அப்படியிருந்தம்கூட, ஜில்லா அதிகாரியானவர், அவருக்கு இப்போது revolver licence கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார், ஆனால் இதற்குப் பிறகு, 7 பேருக்கு, ரிவாலவர் லைசென்சு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்களின் பதிலிலிருந்து தெரியவந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர், தான் மூன்று மைல் தூரம் காட்டுப்பாதை வழியாக தினமும் நடந்துசெல்ல வேண்டியிருக்கிறது, ஆதலால் தற்காப்புக்காக ஒரு ரிவாலவர் இருந்தால் நல்லது என்று கருதி, லைசென்சு கேட்டிருந்தம்கூட, அவருக்கு லைசென்சு கொடுக்கப்படவில்லையென்றால், பொது மக்கள் அவரைப்பற்றி என்ன எண்ணிக்கொள்வார்கள், சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு எப்படி மக்களிடம் மதிப்பு இருக்க முடியும். இதன் விளைவு சட்ட சபை உறுப்பினர்களை மட்டும்தான் பாதிக்கும் என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டு சென்று, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு சர்க்கார் சலுகை காட்டவேண்டுமென்பது நான் பேச விரும்பவில்லை. இப்போது எங்களது ஜில்லாவில் சிலருக்கு revolver licence கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரையும்விட, ஸ்ரீ ஊர்க்காவலன் அவர்கள் எந்தத் தரத்தில் தாழ்ந்தவர்கள், ஏன் அவசியம் இல்லாதவராகிவிட்டார் என்பதைத்தான் நான் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏன் இவருக்கு மட்டுமே லைசென்சு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் புனராவேசனை செய்யவேண்டும் எனக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேலாவது, ஜில்லா அதிகாரிகள் சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் குறைவாக எண்ணாமல் சட்டசபை உறுப்பினர்களும் நம்மிடத்தில் வந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று அளவிற்கு மிகவும் ஸோகக் கருதிவிடாமல் இருக்க, சர்க்கார் அவர்களுக்குத் தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த revolver licence சம்பந்தமாக அவர் ரெவினியூ கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற சட்டமிருந்த போதிலும் கூட, சர்க்கார் ஜில்லா அதிகாரிக்கு அவருக்கு ஏன் லைசென்சு கொடுக்கவில்லை, அவருடைய மனுவை பரிசீலனை செய்து பார்த்து அவருக்கு லைசென்சு கொடுக்க வேண்டும், என்று ஒரு தாக்கீது அனுப்புவது பற்றி யோசிக்குமாறும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்திவிட்டு நேரம் இல்லாததால் என்னுடைய பேச்சை இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

[28th March 1955]

10-30
a.m.

* SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, ഈ ബില്ലിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിന്റെ ചില അടിയന്തിരവശ്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പിൽവെക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തെക്കൻ കണ്ണാടകജില്ല വളരെയധികം പിന്നിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ജില്ലയാണെന്ന് പലവരു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. വിശേഷിച്ചും തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിൽപെട്ട ഏറ്റവും പിന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന കാസർഗോഡ് താലൂക്കിന്റെ കാര്യം ഞാൻ എപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ ആ ലിസ്റ്റിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കാൻ എന്തുകൊണ്ടോ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടുവോളം താല്പര്യം കാണിക്കുന്നില്ല. ചെറിയ ഒരു നിരത്തുപോലുമില്ലാത്ത എത്രയോ ഗ്രാമങ്ങൾ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലുണ്ട്. ചിലടത്തു് ചില നിരത്തുകളെത്തു് നന്നാക്കിയിട്ടു ക എന്നൊരേപ്പാട് കണ്ടിട്ടില്ല. മറ്റൊരുമല്ല, രോട്ടകളും ചാലുകളും കടന്നുപോകുന്ന ലിങ്ക്കളിൽ പാലങ്ങളില്ലാത്തതുമൂലം അധികം നിരത്തുകളും പാഥനഗരാഗതത്തിന് ഉതകുന്നില്ല. പതിനായിരക്കണക്കിരുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഗതാഗതത്തിന് ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു റോഡാണ് തെക്കിലിൻനിന്ന് കൊളത്തൂർ, ബേടകം, കുററിക്കോൽ, ബന്തക്കു ഗ്രാമങ്ങളിൽ കൂടി ഇപ്പോൾ നിർമ്മിച്ചുവരുന്ന റോഡ്. ഈ റോഡിൽ കരിച്ചേരിപ്പുഴയ്ക്കു ഒരു പാലം അത്യാവശ്യമായി വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നാലു ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആളുകൾക്ക് ഗതാഗതം ചെയ്യുന്നതിന് ഈ ഒരു റോഡുമത്രമേയുള്ളൂവെന്ന് പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. കരിച്ചേരിപാലം പണിയുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഏറ്റെമേറ്റ് അടിയന്തിരമായി തയ്യാറാക്കി അടുത്ത പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ അതുകൂടി ഉൾപ്പെടുത്താൻ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധചയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മാലോത്തുനിന്നു നീലേശ്വരത്തെയ്ക്കുള്ള റോഡിൽ കവാറിപ്പുഴയ്ക്കു ഒരു പാലം പണിയേണ്ടതും വളരെ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന അതിപ്രധാനമായ ഒരു റോഡാണ് മാലോത്തു-നീലേശ്വരം റോഡ്. അതിന് ഒരു പാലം കെട്ടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഇതിനു മുമ്പുതന്നെ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. വളരെ ചാണിപ്പുപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു റോഡാണ് ഫോസ് ട്വ്റ്-പാണത്തൂർ റോഡ്. തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തെ ഷടകമായി ബന്ധിപ്പിക്കാൻ ഈ റോഡ് ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. ഇതു ഇൻസ്റ്റേറ്റ് പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു റോഡാണ്. ഇപ്പോൾ കൂട്ടിൽ പണിതുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബാഗമങ്ങലം റോഡുമായി ഇതിനെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നറിയുന്നു. ഈ റോഡുപണി പൂർത്തിയാക്കാൻ കൂട്ടുമായുള്ള വ്യാപാരഗതാഗതങ്ങൾ വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും. ഇപ്പോൾ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡിന്റെ കീഴിലാണ് ഈ ഫോസ് ട്വ്റ്-പാണത്തൂർ റോഡ്. അത് ശരിയായി നന്നാക്കി സൂക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഗതാഗതയോഗ്യമല്ലാത്ത ഒരു നിലയിലാണ് ഇത് ആ റോഡ് കിടക്കുന്നത്. ആ റോഡ് കൂട്ടുമായുള്ള ഗതാഗതത്തിന് ഉതകുന്നതാണെന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രാധാന്യം കണ്ട് അതിനെ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡിൽനിന്നു എടുത്തു ഫൈവേയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു ഡബ്ബ്ലു ഡബ്ബ്ലു സർഫേസ് റോഡാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമെങ്കിൽ വലിയ ഉപകാരമായിരിക്കും.

“ ജലസേചനപദ്ധതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും തെക്കൻ കണ്ണാടകം ഏറ്റവും അവഗണിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജില്ലയാണെന്ന് ഞാൻ വലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ജലസേചനസൗകര്യങ്ങൾ കന്നംതന്നെയില്ല. ചന്ദ്രഗിരിപ്പുഴയിൽ മൂന്നാം കടവ് (ചെറിയ ഗ്രാമം) എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു അണക്കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ അത്യാദിരം ഏകു നിലത്തിന് ജലസേചനസൗകര്യമുണ്ടാകുമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്. വെള്ളം കിട്ടിയാൽ ഇന്ന് ഒരുപ്പുപോലും ശരിയായി കൃഷിചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ കിടക്കുന്ന എത്രയോ ഏക്കർ സ്ഥലം ഇരുപ്പുവും മുപ്പുവും കൃഷിചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന ഒന്നാതരം നിലങ്ങളായി മാറാൻ സാധിക്കും. ചീത്താരി ഗ്രാമത്തിൽ മുക്കുണ്ണ് എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു അണക്കെട്ടുണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽ ഉപ്പുവെള്ളം കേറി കൃഷി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ രടയാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ അടിയന്തിരമായി ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. മലബാറിൽ ജലസേചനപദ്ധതികൾക്കുള്ള സാധ്യതയെപ്പറ്റി ആരാധുന്നതിന്നു ഒരു വിദഗ്ദ്ധക്കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്ന ഡോക്ടർ കെ. ബി. മേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഒരു വിദഗ്ദ്ധക്കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുന്നാലോചനയുള്ളതായി ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ മറുപടിയിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എനിക്കു പറയാനുള്ളത് ആ വിദഗ്ദ്ധ

28th March 1955] [Sri M. Narayanan Nambiyar]

കമ്മിറ്റി മലബാറിലേയ്ക്ക് മാത്രമല്ലാതെ തെക്കൻ കണ്ണാടകത്തിലേയ്ക്ക് കൂടി ആയിരുന്നാൽ വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ്. അക്കാമ്പും ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

“ഇന്നത്തെ പരമേശ്വരനികളിൽ കൃഷിക്കാർ കടംവായ്പ നൽകി സഹായിക്കുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും ഏർപ്പാടുകളാക്കുകയെന്നുള്ളത് വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. കൃഷിക്കാർക്ക് ഇന്ന് കടം കിട്ടാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ തീരെ തൃപ്തികരമല്ലെന്നതന്നെപറയാം. അത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാം. അടുത്ത ഓവറിലിരിക്കുന്ന അതിലേയ്യുവേണ്ടി ഒരു പദ്ധതി ആരംഭിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. സഹകരണപ്രസ്ഥാനം വഴിക്ക് കൃഷിക്കാർക്ക് കൂടുതൽ കടം കിട്ടുന്നതിന് ഏർപ്പാടുകളാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ക്ലിപ്തരഹിതസംഘങ്ങളെ ക്ലിപ്തസഹിതസംഘങ്ങളാക്കി മാറ്റുകയും സാധാരണ സൊസൈറ്റികളെയെല്ലാം വിവിധോദ്ദേശസംഘങ്ങളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ കൃഷിക്കാർക്ക് വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടാകും. കൃഷിക്കാർക്ക് വേണ്ട സമയത്ത് കടം കിട്ടിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് രാജ്യത്തിലേക്ക് ഉല്പാദനത്തെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നതാണ്.”

“മലനാട് ഏരിയയിൽ കുടിൽവ്യവസായങ്ങൾ അരംഭിക്കുന്നതിനും സാക്ഷിപ്പമായി പെട്ടെന്നു തന്നെ ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനു നിയോഗിച്ചിരുന്ന ജ്യോതിസമൻ അടുത്ത കാലത്തു ഗവണ്മെന്റിലേക്കു ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൺപാത്ര വ്യവസായത്തിന്നു രണ്ടു പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങൾ തുറക്കാൻ ആലോചനയുള്ളതായിരുന്നു. കസർഗോഡ് താലൂക്ക് മൺപാത്രവ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കേന്ദ്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ പരിശീലനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ കസർഗോഡ് താലൂക്കിലായിരിക്കണമെന്ന കാര്യം ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

“കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ ജനസംഖ്യയിൽ ഭൂരിഭാഗവും, എൺപതു ശതമാനത്തിലധികവും, മലയാളികളാണെങ്കിലും മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു അവിടെയുള്ള ഏല്പാടുകൾ തീരെ തൃപ്തികരമല്ല. ഒരയിനിങ്ങ് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അല്പാപകന്മാർ അവിടെെ ചുരുക്കമാണ്. മാസ്റ്റർയിൽ ഒരു ബേസിക് ടെച്ചിനിങ്ങ് സ്കൂൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവിടെത്തെ അദ്ധ്യയനകോള കനടമാണ്. ഭൂരിഭാഗവും മലയാളികളുള്ള ആ പ്രദേശത്തു മലയാളത്തിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്തുന്നതിനു ഏല്പാടിലൊത്തതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. മലബാറിലെ ടെച്ചിനിങ്ങ് സ്കൂളുകളിൽ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിനുമേലെ ഏതാനും സ്ഥാനങ്ങളെ നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ തിന്ന മുറുത്തെ കൊല്ലം 20 സ്ഥാനങ്ങൾ റിസർവ് ചെയ്തിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം വെറും 7 സ്ഥാനങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നറിയുന്നില്ല. കാസർഗോഡ് താലൂക്കിൽ ഒരു ടെച്ചിനിങ്ങ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ വടകരയും പാലക്കാടും കണ്ണൂരമുള്ള ടെച്ചിനിങ്ങ് സ്കൂളുകളിൽ കാസർഗോഡ് താലൂക്കിലെ അല്പാപകന്മാർക്കു വേണ്ടുവോളം സ്ഥാനങ്ങൾ നീക്കിവയ്ക്കണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. ചുരുങ്ങിയത് 30 സ്ഥാനങ്ങളെങ്കിലും അപകായി നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതാണ്.”

“മിഡിൽ സ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ സാധ്യകൂട്ടിക്കൾക്ക് ഫീസ് സൗജന്യമായിട്ടുള്ളതു് വളരെ അഭിനന്ദനീയമായ ഒരു കാര്യമാണ്. പക്ഷെ ഈ എപ്പാൻ്റ് പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിലെ ഫയർ എലിമെൻ്ററി സ്കൂളുകളെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുമെന്നു ഗവണ്മെൻ്റ് പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ഫീസ് കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സാധൂക്കായിരുന്ന അധികവും ഈ സ്കൂളുകളിൽ പൊണ്ണാണ്ടിരിക്കുന്നതു്. മിഡിൽ സ്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽ ഫീസ് സൗജന്യമായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അത്തരക്കാർലും ഇനി നേരിട്ട് സെക്കണ്ടറി സ്കൂളുകളിൽ ചേരാനാണ് സാദ്ധ്യത. സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിൽ ചേന്നാൽ ഇ.എസ്.എൽ.സി. പരീക്ഷക്കിരിക്കേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. ഫയർ എലിമെൻ്ററി സ്കൂളിലെ സ്റ്റൻററും ഫൈസ്കൂളിനെ അപേക്ഷിച്ചു തൃപ്തികരമല്ല. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ എട്ടാം ക്ലാസ്സുവരെയുള്ള സ്കൂളുകൾ തുടർന്നുപോകേണ്ട ആവശ്യംതന്നെയുണ്ടോ എന്നു ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത്തരം പ്രശ്നങ്ങളെയെല്ലാം മിഡിൽ സ്കൂളുകൾക്കു മറുറുന്നതു് അഭിലഷണീയമല്ലേ എന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളതു്.”

[28th March 1955]

10-40
a.m.

* SRI T. GANAPATHI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

நமது ராஜ்யத்தில் பலவிதமான நல்ல காரியங்களும், மக்களுக்கு வேலை யளிக்கக்கூடிய திட்டங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. கடந்த வருடங்களிலெல்லாம், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பஞ்சப்பாட்டு பாடி வந்தார்கள். ஆனால் இந்த வருடத்தில் அங்கெல்லாம் பஞ்சம் நிலவியிருக்கின்றதா, அல்லது வேறு எங்கே நிலவியிருக்கிறது, நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் பஞ்சம் இருக்கிறதா—இல்லை என்று சொல்ல வேண்டுமென்று அமைச்சர்கள் குழு நினைக்கின்றார்களோ, என்னமோ, தெரியவில்லை என்று பார்க்குமிடத்து நான் ஏற்கனவே கூறியுள்ளது போல், நமது ராஜ்யத்தின் தெற்கே கடலோரத்தில் உள்ள நாங்குனேரி தாலுகா, சாத்தான்குளம் போன்ற பகுதிகள் இன்னும் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு தான் இருக்கின்றன. ஐந்து, ஆறு வருடங்களாகவே மழையென்பதே இல்லாத காரணத்தினால், அந்தப் பிரதேசங்கள் வரண்ட நிலைவன் ப் பிரதேசங்களாக மாறியிருக்கின்றன. போன வருடத்தில், இந்தப் பிரதேசங்களை பஞ்சப் பிரதேசங்கள் என்று declare செய்து, பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கால மழை, லேசாகப் பெய்தவுடன், உடனேயே பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஒரு பிரதேசத்தை பஞ்சப்பிரதேசம் என்று தீர்மானித்து, நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்க 7, 8 மாதங்கள் கழிக்கிறார்கள், இந்த நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குள் கால மழை ஆரம்பித்து விடுகிறது. கால மழை ஆரம்பித்தால், எந்த இடத்திலும் இரண்டு துளிகள் விழாமல் இருக்காது? அப்படி மழைத்துளிகள் விழுந்தவுடன், நிவாரண வேலைகளை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி கடந்த மழை காலத்தில், லேசாக மழை பெய்ததும், நாங்குனேரிலும் பஞ்சப் பிரதேசங்களில், பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை நிறுத்தி விட்டார்கள். இதன் விளைவாக, அங்கு இப்போது கோரப் பஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. கிணறுகளில்கூட தண்ணீருக்கு வழியில்லை. இடப்பயிரெல்லாம் பட்டுப்போய் இருக்கின்றன. போன வருட பஞ்சத்தின்போது மக்கள் மிகவும் அடிப்பட்டு, மாடுகளையும், கன்றுகளையும், நகைகளையும், விற்றுவிட்டார்கள். ஆங்காங்கு வேலை தேடி, ஊரை விட்டு ஊர் கிளம்பி விட்டார்கள். இந்நிலையில் மக்கள் அங்கு வதங்கி வாடுகிறார்கள். நாங்கள் இந்நிலையை எடுத்து விளக்கமாகக் கூறியதன் பயனாக, ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள், இரண்டு முறைகள், நாங்குனேரி, சாத்தான்குளம் பிரதேசங்களைச் சுற்றிப்பார்த்து விட்டு, என்னென்ன நிவாரண வேலைகள் செய்யப் பட வேண்டும் என்பதோடு, அவைகளின் அவசியத்தையும், அவசரத்தையும், உடனடியாக நிவாரணம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பையும் சர்க்காருக்கு உணர்த்துவது போன்ற ஒரு ரிப்போர்ட்டை எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட, ரெவின்யூ போர்டிலிருந்து சற்று பொறுத்துப் பார்ப்போம் என்கிறார்கள். பஞ்சமில்லை என்று ஒரேயடியாகச் சொல்லி விடுவதற்காகவோ, அல்லது இந்தப் பிரதேசங்கள் தெற்கு ஓரத்தில் இருப்பவைதானே என்ற ஒரு எண்ணமோ, எனக்கு புலப்படவில்லை. உடனடியாக, பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் அப் பிரதேசங்களில் தொடங்க வில்லையானால் மக்கள் மடிந்து சாவார்கள் என்பதை சர்க்காருக்குத் தெருவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள், நாங்குனேரி தாலுக்காவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னார்கள். இது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. முக்கியமாக நாங்குனேரி தாலுக்காவின், ராதாபுரம் sub-taluk மிகவும் பிற்போக்கான மக்கள் வாழும் பிரதேசம். பிற்போக்கான மக்கள் அங்கு அதிகமாக வாழ்கின்றார்கள். பண வசதியில்லாத பிரதேசம், அந்த இடத்தில் National Extension Scheme உள்ள இரண்டு பிளாக்குகளைக் கொண்டுவந்தால், அந்தப் பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்ய மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அங்கு நிறையப் பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே குடிசைத் தொழில்கள் அங்கு ஆரம்பிக்கலாம். சிறு பாசனத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தற்கான வசதிகள், அதாவது மலை ஓரத்திலிருந்து கிளம்பும் நதிகள் இருக்கின்றன. நம்பியாறு என்ற ஆற்றின் நடுவே அணைகள் கட்டியும், காளிச் சரம்பான் என்ற அனுமதியாற்றில் அணை கட்டியும், சிறு நீர்ப்பாசன

28th March 1955] [Sri T. Ganapathi]

வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். கடற்கரை ஓரத்தில் மீன் பிடிப்பவர்கள் உள்ள பிரதேசங்கள் அதிகம் இருக்கின்றன. மீன் பிடிக்கும் வாழ்க்கைக்கு உகந்த புது முறையிலுள்ள அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அங்கு கண்டுபிடித்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மூன்று பிளாக்குகளில், இரண்டு பிளாக்குகளை 1½ லட்சம் மக்கள் வாழும்படியான இராதாபுரம் தாலுக்காவுக்கு உதவும்படியாகச் செய்ய, சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“லோகல் டெவலப்மெண்ட் வொர்க்ஸ் என்று பல இடங்களில் இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஆரம்பிக்கும்போது முக்கியமாகப் பணம் அதிகமாக உள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் இடங்களில் தான் ஜாஸ்தியாக வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே நான் இரண்டாகக் கார்களை வைத்துக் கொண்டு அந்த எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அதிகாரிகளிடம் போய் அங்கங்கே முன்னதாகவே வேலைகள் நடத்துவதற்கு உத்தரவு வாங்கி விடுகிறார்கள். பண வசதி இல்லாத எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் இடங்களில் அப்படி வேலைகள் நடப்பது இல்லை. பணம் இல்லாத எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் இடங்களில் வேலைகளைச் செய்வதற்கு கலெக்டர் கீழுள்ள அதிகாரிகளுக்கு அக்கறை இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. அவ்வளவு சிரத்தை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏன் அப்படிச் செய்வதில்லை என்று கேட்டால் கார் வசதி இல்லை என்று புகார் சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் நடந்து கொண்டு வந்தால் பணம் இல்லாத எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் இடங்களில் மக்கள் முன்னேற்றமடையமுடியாது என்று நினைக்கிறேன். இதை நான் சொல்லும்போது விளையாட்டாகவும், வேடிக்கையாகவும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பணமோ காரோ உதவமுடியாத அதிகாரிகள் சிறிது அக்கறை கொள்ள வேண்டும். இரவுக்கு இரவாக வசதியுள்ள எம்.எல்.ஏ.-யோடு சென்று உத்தரவு வாங்கி வருவது என்பது கூடாது. மற்ற இடங்களில் அதிகாரிகள் அப்படி அவசரமாக உத்தரவும் வாங்குவது கிடையாது. ஒவ்வொரு இடங்களிலும் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு அவசரத்தைத் தெரிவித்து மக்களையும் கேட்டுக்கொள்ளவே அதிகாரிகள் சற்று பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யும் சிரமத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வசதியளிக்க முடியும், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இடங்களிலும் அதிக வேலைகள் நடக்குமென்பதை கவனத்துக்கு கொண்டு வருகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இஞ்சினியர்களை எவ்வளவு தடவை கூப்பிட்டாலும் அவர்கள் வருவதில்லை. ஆனால் பணக்கார எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களில்தான் அவர்கள் பவனி வருகிறார்கள். மற்ற இடங்களுக்கு அவர்கள் சென்று எங்கெல்லாம் ரோடுகள் போடலாம், எந்த இடத்து வழியாகப் போட முடியாது என்று முன்னதாகவே சொன்னால் ரோடு போட வேறு இடத்தைத் தயார் பண்ணலாம். நான் கடத்தி வந்து இந்த வழி சரியில்லையென்று சொல்லும்பொழுது குறிப்பிட்ட நாளைக்குள் வேலை முடிக்க முடியாத காரணத்தால் வேலை நிறுத்தப்படுகிறது. நாம் மேஸ்திரியை வைத்து வேலை ஆரம்பிக்கலாமென்றால் கூடாதென்கிறார். அவராக மேஸ்திரியை ஆரம்பிக்கச் சொல்லுகிறார் என்று தொகுதியில் இதன் மூலம் வேலை தொடங்காமல் ரோடுகள் விடப்பட்டன. (Local Development) வேலை செய்வதில் எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் மிகுந்த அக்கறையும் உற்சாகமும் உள்ளவர்கள். அதிகமான வேலைகள் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் இந்த இன்ஞ்சினியர்கள் தக்க வேலையில் தகுந்த ஒத்துழைப்பு கொடுப்பதில்லை. பிடிவாதமும் நடை முறைக்கு எவ்வித ஏற்பாட்டையும் சொல்லி காலங்கடத்துவர். இது மாறவேண்டும்.”

“மின்சாரத்தைப் பல இடங்களில் இப்பொழுது விஸ்தரித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். நாங்குநேரி தாலுகாவில் இப்பொழுது விஸ்தரித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். மின்சாரத்தை முழுக்க முழுக்க விவசாயிகள் இருக்கும் இடங்களுக்குத் தான் இப்பொழுது கொண்டு போகிறார்கள். மின்சாரத்தை ஒரு கிணற்றிற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு எக்ரிமெண்ட் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த எக்ரி

[Sri T. Ganapathi]

[28th March 1955]

மெண்டில் விவசாயிகள் 50 அல்லது 60 இடங்களில் கையெழுத்துப் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிக் கையெழுத்துப்போடுவதைக் கண்டு விவசாயிகள் பயந்துகொண்டு தங்களுக்கு வேண்டாம் என்று கூடச் சொல்லும்படியாக இருக்கிறது. எக்ரிமெண்டைப் பார்த்தால் சர்க்கார் விவசாயிகளை அடியோடு ஒழித்து விடுவதாக இருக்கிறது. அவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கிறது அந்த எக்ரிமெண்டின் ஷரத்துக்கள். அதனால் மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்றால் விவசாயிகளுக்குப் பயன் அடையும் படியான முறையில் இருக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய விசேஷச் சலுகைகளைக் கொடுத்து மின்சாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். விசேஷ அதிகாரிகளை நியமித்து விவசாயிகளுக்குக் கட்டுமான ஏற்பாட்டில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-50
a.m.

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

கருணை நிறைந்த கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு கோள். இந்த நிதி நிலைமையைப் பற்றி ஒருவிதமாக சர்ச்சை முடிந்து அதுவும் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று ஒரு கட்டம் தாண்டி இப்பொழுது அடுத்த கட்டத்திற்கு அவர் வந்திருக்கிறார். இந்த நிலைமையில் அவர் களுடைய மனதில் இருக்கும், உத்தேசத்தில் இருக்கும், ஜில்லா மாவட்டங் களுக்குப் போட வேண்டும் என்று சொல்லப்படும் வரி, அதாவது ரூபாய்க்கு இரண்டாண் நில வருமானத்தில் வரி போட வேண்டும் என்று சொல்லு வது அவருடைய உள்ளத்திலேயே இருந்து வரட்டும், அது சட்ட ரீதி யாகவோ அல்லது மசோதா ரீதியாகவோ வரவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நில வருமானத்தின் மீது வரி போடுவதன் மூலமாக ரூ. 75 லட்சம் உண்மையிலேயே எதிர் பார்க்கப்படுவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். உண்மையிலேயே நினைதால் அப்படி வரி விதித்து அந்த ரூ. 75 லட்சத்தைச் சரிக்கட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப் பொழுது உத்தேசத்தில் இருந்து இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் விவசாயப் ப்ளாண்டேஷன் மசோதா பிரகாரம் நாம் 20 அல்லது 30 லட்சம் ரூபாயை எதிர்பார்க்கிறோம். உண்மையிலேயே அதை நான் கணக் கிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியதாக இருக் கிறது. அந்த வருமானம் ஒன்று மட்டுமே போதும், இந்த ரூ. 75 லட்சத்தை சரிக்கட்டுவதற்கு. ஆகவே விவசாயிகளைப் பொருத்தமட்டில் புது வரி போடாமல் விட்டு விடலாம் என்பது என்னுடைய அபிப் பிராயம்.

“ சர்க்கார் இன்னும் கொஞ்சம் சிக்கனமாக நடந்து வந்தால் கொஞ் சம் பணத்தையும் நாம் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம். அதனால் சர்க்கார் சிக்கன முறையைக் கையாளவேண்டும். உண்மையாகவே சர்க்காருடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் இன்னும் அதிகப்படியாகச் சிக்கன முறையைக் கையாளுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. யுத்த காலத்தில் நாம் எவ்வளவு சிக்கனமாக இருந்தோமோ அதைப் போலவே இப்பொழுதும் நாம் சிக்கனமாக இருக்கலாம். அப்பொழுதும் நாம் வெளி நாட்டுடன் சேர்ந்து காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது நாமே எல்லா வேலைகளையும் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அப்பொழுது யுத்தத்தின் காரணமாகச் சிக்கனமாக இருந்தோம், இப்பொழுது வறுமையின் காரண மாக நாம் சிக்கனமாக இருக்கலாம். நம்நாட்டு நிரந்தர விரோதி வறுமை. யுத்த காலத்தில் எவ்வளவு சிக்கனமாக இருந்தோமோ அவ்வளவு சிக்கனமாக இப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

“ உதாரணமாக ஸ்டேஷனரியை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். அதில் எவ்வளவோ சிலவற்றைப் பிடிக்கின்றன. அவைகளில் சிக்கனம் செய்யலாம். எனக்கு எவ்வளவோ அச்சடித்த கவர்கள் பல வந்திருக்கின்றன. சுமார் 600 அல்லது 700 கவர்கள் வந்திருக்கலாம். அவைகளையெல்லாம் நான் சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன். அந்தக் கவர்களை யாரிடத்தில் திருப்பிக்

28th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

கொடுத்தாலும் அவைகளை அவர்கள் திருப்பி உபயோகப்படுத்தி வந்தால் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் அவைகளை மறுபடியும் உபயோகப்படுத்தலாம். இப்படி போக்குவரத்தில் ஒரு ஐட்டத்தில் சிக்கனம் செய்யலாம். பணத்தையும் மிச்சப்படுத்தலாம். இந்த 600 அல்லது 700 கவர்களுக்கு இரண்டணு வீதம் 60 அல்லது 70 ரூபாயாக இருக்கும். இப்படிச் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கவர்கள் போயிருக்கும். அதன் கணக்கைப் பார்த்தால் 60 ரூபாயை 230-ஆல் பெருக்கினால் கிட்டத்தட்ட 15 ஆயிரம் அல்லது 16 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாக இருக்கும். இந்தக் கவர்கள் மறுபடி உபயோகித்தால் ரூ. 15, 16 ஆயிரம் மிச்சம் ஏற்படும். இந்த ஒரு ஐட்டத்தில் சிக்கனம் காட்டலாம். இதைப் போலவே மந்திரிகள் இங்கு வந்து வாசிக்கக் கூடிய பதில்களை வெகு அழகான கிளேஸ் பேபரில் அச்சடித்து படிக்கிறார்கள். இதை சாதாரணமான பேபரில் அச்சடித்து வாசித்தால் அதன் மூலம் கொஞ்சம் சிக்கனம் செய்து மிச்சம் காட்டலாம். அந்தப் பதில்கள் எல்லாம் இங்குதான் இருக்கிறதே தவிர வேறு இடங்களுக்குப் போவது இல்லை. ஆகையால் அவைகளை சாதாரணமான பேபரில் அச்சடித்து வாசித்தால் போதும் என்று தோன்றுகிறது. நமக்குள்ளேயே தான் சுற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று, வெளி நாட்டிற்குப் போவதில்லை. அதனால் ஆடம்பரமான அழகான பேபர்களில் அச்சடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“நான் ரொம்ப சாதாரணமான பேப்பரில் தான் அச்சடித்து வாசிக்கிறேன், நான் எழுத உபயோகப்படுத்தும் பேபரும் சாதாரணமான பேபர்தான்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“சந்தோஷம். அப்படியே உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அவர் அப்படிச் சொன்னாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய பேபர்கள் சாதாரணமானதாக இருக்காது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுடைய ஒவ்வொரு பேபரிலும் ஸ்டேட் எம்பளம் அச்சடித்திருப்பதைப் பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரியும். அதற்கு கிட்டத்தட்ட இரண்டணு செலவாக இருக்கும். பதிலை வாசித்த பிறகு அந்த தபால்களெல்லாம் லம்பர் ரூமுக்குப் போய்விடும். அதனால் விலையுயர்ந்த தாள்கள் உபயோகிக்கவேண்டாம். இந்த ஐட்டத்தில் சிக்கனம் செய்தாலும் கொஞ்சம் மிச்சப்படுத்தலாம் என்று தோன்றுகிறது. இந்த ஐட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட ஆயிரக்கணக்கில் மிச்சப்படுத்தலாம். யுத்த காலத்தில் ஸ்டேஷனரி சம்பந்தமாக எந்தமுறையைக் கையாண்டார்களோ அந்த முறையையே இப்பொழுதும் கையாள் வேண்டும் என்று தாழ்மை யுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஐக்களுக்குப் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்று பல தடவை இந்தச் சட்ட சபையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் அவர்களுக்குச் சர்க்காரிடத்தில் பரிகாரம் கிடைக்கவில்லை. எவ்வளவு தடவைகள் எடுத்துச் சொன்னாலும் சர்க்கார் கை விரித்துக் கொண்டோனிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டது. அந்தத் திட்டத்தைக் கையாள் வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு அதற்கு மராமத்து இலாகா 50 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று எஸ்டிமேட் தயாரித்துப் பதில் சொன்னார்கள். அந்த எஸ்டிமேட்டை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்றும் சர்க்கார் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் 50 கோடி எஸ்டிமேட் போட்டால் அது கிட்டத்தட்ட 30 கோடி ரூபாய்தானாகும். அவர்கள் எஸ்டிமேட் போடுவதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் போகாது. அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை உடனடியாக எடுத்து ஒரே வருஷத்தில் முடித்து விடவேண்டும் என்றும் நான் சொல்லவில்லை. திட்டம் ஆரம்பித்து பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களில் அதை எடுத்து முடித்து விடலாம். அதாவது ‘spread over’ ஆகச் செய்யலாம். எந்தெந்த ஜில்லாவில் அவசியம் இருக்கிறதோ அந்த ஜில்லாக்களில் முதலில் எடுத்துச் செய்யலாம். எந்தெந்த ஜில்லாக்களில்

[Sri V. Balakrishnan]

[28th March 1955]

நெருக்கடி ஏற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் எடுத்துச் செய்யலாம். எந்த ஜில்லாக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் கண்டு பிடித்து அங்கு முதலில் ஆரம்பிக்கலாம். வேண்டுமென்றால் புதுக்கோட்டைக்கு வந்த பார்க்கலாம். புதுக்கோட்டை சிறு சமஸ்தானமாக இருந்த போது சமார் முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு என்.ஜி.ஒக்களுக்கு என்று தாலாகாக்களில் லீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் இப்பொழுது என்.ஜி.ஒக்கள் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் புதுக்கோட்டைக்கு ஏதாவது ஒரு விஷயமாக வரும்போது இதை போய்ப் பார்க்கும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்று காலையில் கேள்வி கேட்கும்போது மந்திரி சபையின் விஸ் தரிப்பு உண்டா என்று கேட்டதற்கு ‘இல்லை’ என்று பதில் சொன்னார்கள். ஆனால் பரம்பரையாக மலையாள பிரதேசத்திற்கு மந்திரிசபையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தான் கேட்டேன். ஏற்கெனவே மந்திரி சபையில் அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இருந்தது. இப்பொழுது இல்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன். அவர்களுக்கு வழக்கமாக கொடுக்கப்பட்டு வந்த உரிமையை இப்பொழுது எடுத்து விட்டதாக இருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள மந்திரி சபையில் மலையாளப் பிரதேச பிரதிநிதி ஒருவராக இல்லை. நாம் அவர்களுடன் எப்பொழுது ஒற்றுமையாக இருக்கிறோமோ அது வரையில் அவர்களுக்கும் இந்த மந்திரி சபையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களிடத்தில் வேற்றுமை ஏற்பட நாம் செய்யவோ, காட்டவோ வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் பிரிந்துகொண்டு போக வேண்டும் என்றால் அவர்கள் பிரிந்து போகட்டும். அதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. அதை நாம் தடை செய்யவும் வேண்டாம். தடை செய்யவும் கூடாது. ஆனால் எவ்வளவு காலம் அவர்கள் நம்முடன் ஒற்றுமையாக இருக்கிறார்களோ அதுவரையிலும் அவர்களை நாம் கண்ணியமாக நடத்த வேண்டும். அவர்களுடன் நாம் வேற்றுமை இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். அதைக் குறிப்பாக வைத்துக்கொண்டுதான் நான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன்.

“அப்படி மலையாள பிரதிநிதிக்கு மந்திரி சபையில் ஒரு ஸ்தானம் இல்லையென்றால் பிரம்மசாரியாக இருக்கும் கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் மந்திரி சபையில் ஒரு கண்ணிப் பெண்ணையாவது மந்திரியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒரு கண்ணிப் பெண்ணிற்கு மந்திரி சபையில் ஒரு புதவி கொடுப்பார் என்றும் எதிர்பார்த்துத்தான் அப்படிப்பட்ட கேள்வியைக் கேட்டேன். அதற்கும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ‘இல்லை’ என்று சொல்லி விட்டார். பெண்களுக்கும் நாம் அதிகமாக பங்கு கொடுக்க வேண்டும். ஜனத்தொகையில் பெண்களும் பாதி பங்கு கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களும் அதிக ஊக்கமாக நாட்டுத் தொண்டுக்கு முன் வருவார்கள். அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும். வாழ்க்கையில் அவர்களும் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று எண்ணம் ஏற்படும். கனம் ரெவென்யூ மந்திரி அவர்களுடைய பக்கத்தில் ஒரு பெண் மந்திரி வீற்றிருந்தால் அது எவ்வளவு அழகாக இருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்பொழுது பெண்களையும் எப்படி மதிப்பார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அதைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

“புதுக்கோட்டை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பேசும்போது அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஏற்பட்ட தொல்லைகள் இன்னும் அவர்களை விடப்படிவில்லை. ஏனென்றால் சர்க்காருடைய போக்கு அந்தவிதத்தில் இருக்கிறது. இளைப்பு ஏற்பட்டு எழு ஆண்டுகளாகியும் அங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இன்னும் கொடுக்கவேண்டியவைகளைக் கொடுக்கவில்லை. ‘unqualified’ என்று ஒரு வர்க்கம் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு பெரும் பகுதியினருக்குத்தான் சென்னை சர்க்காருடைய scale 1-1-1949லிருந்து

28th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற பகுதியினருக்கு 1-4-1951-லிருந்து சென்னை scale கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 50 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். முப்பது அல்லது நாற்பது பேர்களுக்குத்தான் அப்படி சென்னை அரசாங்கத்தின் சம்பளத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர மற்ற பத்துப் பேர்களுக்கும் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. இந்த இரண்டு பகுதிகளுக்குள்ளும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நாலு வருஷங்களாக எடுத்து எடுத்துச் சொல்லியும் அதை ஒப்புக்கொண்டும் இன்னும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை என்றுதான் பதில் சொல்லுகிறார்களே தவிர உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் தேடுவதாகவே இல்லை. வருஷா வருஷம் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போனால் இன்னும் சில வருஷங்களில் அந்தப் பத்துப்பேர்களும் உத்யோகத்திலிருந்து விலகி ரிடயராகி விடுவார்கள். அந்தக் காலமும் வந்து விடும், அந்தப் பிரச்சனையும் தீர்ந்துவிடும். இந்த எண்ணத்தில்தான் அரசாங்கம் இருக்கிறதோ என்று கருத வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் காரணம் என்று என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

“அடுத்தபடியாக ஒரு நீர்பாசனத் திட்டம் புதுக்கோட்டைக்கு வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கரா பாசனம் கமிந்து பாசன வசதி தரக்கூடிய கிருஷ்ணகிரி திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி 80 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டைக்கு அப்படிப்பட்ட திட்டம் வேண்டாம் பெரிய அணைக்கட்டு வேண்டாம். அங்கு ஒரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டும் என்றால் பத்து லட்சம் ரூபாய் போதும். புதுக்கோட்டையில் மூவாயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் இருந்தால்போதும். அதற்காக நாங்கள் சர்க்காரை பணம் கொடுங்கள் என்று கேட்கவில்லை. எங்கள் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் செலவிடச் சொல்லுகிறோம். புதுக்கோட்டையை இணைத்த காலத்தில் ரொக்கமாக சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அந்தப் பணத்திலிருந்துதான் நாங்கள் செலவு செய்யச் சொல்லுகிறோம். நாங்கள் எவ்வளவு சொன்னாலும் சாக்குப்போக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்டிமேட் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் நீர் மட்டம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர உடனடியாக வேலையை எடுத்து நடத்துவதாக இல்லை. ஆனால் இந்த மந்திரி சபைக்கு கடைசியாக நான் ஒரு எச்சரிக்கை விடுகிறேன். அடுத்த வருஷத்திலாவது சர்க்கார் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தவில்லையானால் ஹைக்கோர்ட்டில் மதராஸ் அரசாங்கத்தின் மீது நம்பிக்கை மோசடிக்காக நட மனுப் போடத்தயாராக இருக்கிறேன் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரியப்படுத்தவிரும்புகிறேன். (பெருத்த ஆரவாரம்). எங்களுக்கு காவேரி வேண்டாம். அணையைக்கட்டிக் கொடுத்தால் போதும்.

“ஆலங்குடி தாலுகாவில் இரண்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் இருந்தன. 150 அல்லது 200 ரூபாய் செலவாகிக்கொண்டிருந்தன. நீதியை நிர்வாகத்திலிருந்து பிரித்த பிறகு இரண்டையும் ஒன்றுக்கச் சேர்த்து விட்டார்கள். அந்த முறையில் சிக்கனம் செய்ததைக்கண்டு நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் மத்தியில் வசதியாக இருந்த கோர்ட்டை எடுத்து விட்டு ஒரு மூலையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் பொது ஜனங்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. நடு மத்தியில் எல்லா ஜனங்களுக்கும் செளகரியமாக இருக்கும்படியாக அமைக்கவேண்டும். பரம்பரையாக எந்த இடத்தில் இருந்ததோ அதே இடத்தில் ஆலங்குடி கல்பாவில் இப்பொழுது வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உபரியாக நாங்கள் கேட்கவில்லை. இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கனம் ஆறுமுகம் அவர்கள் கூறியதுபோல் பல அதிகாரிகள் எம்.எல்.ஏ.களை மதிப்பது இல்லை. 1937-ம் வருஷம் கவர்ன்மெண்ட் ஆப் இந்தியா ஆக்ட் காலத்தில் அதாவது கால்வாசி சுதந்திரம் வந்த காலத்தில் ஒரு அறிக்கை விட்டிருந்தார்கள். அதிகாரிகளுக்கும் தாக்கீது அனுப்பி இருந்தார்கள். அதாவது எம்.எல்.ஏ.களை அதிகாரிகள் மரி

[Sri V. Balakrishnan] [28th March 1955]

யாதையாகவும் கண்ணியமாகவும் நடத்தவேண்டும் என்றும், அவர்கள் கடிதம் எழுதினால் அவைகளுக்குப் பதில் எழுதவேண்டும் என்றும், அவர்கள் எழுதிய கடிதங்களை மேல் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருந்தால் அப்படி மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகவும் எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும் என்று தாக்கீது அனுப்பி இருந்தார்கள். மேலதிகாரிகளிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்க்கிறோம் என்றும் எழுதவேண்டும் என்றும் தாக்கீது இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது முழு சுதந்தரம் அடைந்தவுடன் நிலைமையில் மாறுதல் ஏற்பட்டுவிட்டது. வெள்ளையன் இருந்த காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட உரிமைகூட இப்பொழுது குடி ஆட்சியில் இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்பொழுது பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பது இல்லை. பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு மறுபடியும் தாக்கீது அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எம்.எல்.ஏ-க்களை இப்பொழுது அதிகாரிகள் கொஞ்சம்கூட மதிப்பது இல்லை. எம்.எல்.ஏ-க்கள் வந்து விட்டார்கள் என்றால் அதிகாரிகளுக்கு கோபம் வந்துவிடுகிறது. ஐந்தாறு நிமிஷங்களில் முடிக்கக்கூடிய வேலைகளுக்கு எம்.எல்.ஏ-க்களை அரை மணி நேரமாகக் காக்கவைத்து விடுகிறார்கள். நாங்கள் எதற்காக அவர்களிடம் செல்லுகிறோம். ஏழைகளுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கும் மக்களுக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்கும்தான் நாங்கள் அவர்களிடம் செல்கிறோம். நாங்கள் அவர்களிடம் சென்றால் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் அரசாங்க வேலைகளில் தலையிடுவதாகவும் அவர்களுக்குப் போட்டியாக வந்திட்டோமென்றும் அவர்கள் நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் குடியாட்சி நடக்கவேண்டும் என்று பாடுபடுகிறார். ஆனால் அதிகாரிகள் இப்படி நடந்துகொண்டால் எப்படி குடியாட்சி நடக்கும் என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உண்மையில் குடியாட்சி நடக்கவேண்டும் என்றால் இந்த நிலைமை நீடிக்கக்கூடாது என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய தாக்கீது அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11
a.m. * SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“சபைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம், நாட்டிலே உடனடியாக விவசாயப் பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டுமென்ற ஒரு நியதியை அனைவரும் பேசக்கூடிய நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். குறிப்பாக சென்ற காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட தஞ்சை ஜில்லா விவசாயப் பண்ணையான் பாதுகாப்புச்சட்டத்தின் மூலம் மிகச் சிலர் தான் அதில் சொல்லப்பட்ட உரிமைகளைப்பெற முடிந்திருக்கிறது. பெரும்பாலான விவசாயிகள் அந்த உரிமைகளைப் பெற முடியவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கு, மக்கள் விவசாயிகள் ஒன்றுபட்டு ஸ்தாபன ரீதியாகப் பாடுபடுகிறார்களோ அங்குதான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு சிலர் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். எங்கு ஸ்தான ரீதியாக விவசாயிகள் ஒன்றுபடமுடியவில்லையோ அங்கு வாரம்; குத்தகைக்கு நிலத்தைப் பயிர் செய்யும் விவசாயிகள் எல்லாம், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தரப்பு கனம் அங்கத்தினர்களும், இம்மாதிரியாக லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை நிலப்பிரபுக்கள் வெளியேறி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அவ்விதம் வெளியேற்றப்படுவதைப்பற்றி நான் அதிகமாகக் கூறவேண்டிய தேவையில்லை என்றே கருதுகிறேன். அதுபோல் பண்ணையாட்களின்மேல், தங்கள் உரிமையை நிலை நாட்ட முயற்சித்தத்தின் காரணமாக பலம் பொருந்திய மிராசுதாரர்கள் அநேக வழக்குகளை நடத்துகிறார்கள். அந்த மிராசுதாரர்களை எதிர்த்து, அவர்கள் வழக்காடமுடியாது. இதனால் பல பண்ணையாட்கள் தங்களுடைய வேலையை இழந்து விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாகவே, உடனடியாக இதற்கு எல்லாம் பரிகாரம் காண நிலச்சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நாம் எல்லாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். இப்போது தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸின் உபகமிட்டி நிலச்சீர்திருத்தத்திற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. மற்றும் ஸ்ரீமான் காமராஜ் நாடார் அவர்கள், நிலச் சீர்த்திருத்தம் இந்த ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள்

28th March 1955] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

கொண்டு வரப்போவதாகப் பேசி இருக்கிறார்கள். விரைவில் வருகிற அருவடை காலத்திற்குள், நிலச் சீர்திருத்தத் சட்டம் அமுல் நடத்தும் முறையில் கொண்டுவரப்பட்டால், மிராஸ்தாரர்களுக்கு பச்சை விளக்குக்காட்டி, இன்னும் மிராஸ்தாரர்கள் கொழுக்கவும் துரிதமாக விவசாயிகளை வெளியேற்றிப் பழிவாங்குவதற்கும் தான் உபயோகமாக இருக்கும் என்பதை கணம் மந்திரியார் அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே வரும் அறுவடை காலத்திற்குள், அச்சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“போலீஸைப்பற்றி நிதி மந்திரியவர்கள் குறிப்பிடும்போது, சென்ற கால போலீஸ் அடக்குமுறை கருவியாக இருந்தது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மெம்பர்கள் போலீஸைப்பற்றி குறைகூறக்கூடாது, அவர்களின்மேல் ஓரளவுக்கு நம்பிக்கை வைக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். கணம் மந்திரி அவர்களுக்கு கூறுகிறேன், சென்ற காலத்தைப்போல், நாங்கள் கூறியதையெல்லாம், நீங்களும் பழைய கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்காமல், போலீசார் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதிலே நீங்களும் உன்னிப்பாய் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக போனவருஷம் மன்னார்குடியில் நானே நேரடியாக, போலீஸ் பெட்டி சூப்பரண்டிடத்தில் ஒரு கேஸ் பிடித்துக்கொடுத்தேன். அந்த கேஸ் என்னவென்றால், ஏழை ஜனங்கள் நெல்வாங்கி அதை அரிசியாக்கி நகரங்களில் காலவேளையில் போய் விற்று, எட்டண, பத்தண சம்பாதிப்பார்கள். இப்படி விடிய இரண்டு நாழிக்கே எழுந்து, சில கிராமம் பெண்கள் அரிசியை விற்க நகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். பக்கத்து கிராமத்திலுள்ள, செல்வம் படைத்த மிராஸ்தார் மகனும் இன்னும் இரண்டு ஏழை குடியானவனுடைய பிள்ளைகளும், ஆக மூன்றுபேரும்சேர்ந்து அரிசி கொண்டுவந்தவர்களை உதைத்து அரிசியை திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்த கிராமவாசிகள் ஏழைத் திருடர்களைப் பிடிக்க முடிந்தது, பணக்காரத் திருடனை அதாவது அந்த மிராஸ்தார் மகனைப் பிடிக்க முடியவில்லை. நான் இப்படி சூப்பரண்டைப் பார்த்து பணக்காரன், வசதியுள்ளவனும் அரிசி திருடியிருக்கிறான், அவன்மேல் கேஸ் போடவேண்டுமென்று சொல்லிவந்தேன். ஆனால் ஏழைத் திருடன் மேல்தான் அந்த அதிகாரி கேஸ்போட முடிந்தது. பணக்காரத் திருடன் கணிசமாகப் பணம் கொடுத்துத் தப்பித்துக்கொண்டான் என்று கேள்விப்பட்டேன். இப்படியாக மேல் அதிகாரிகள் இந்தமாதிரி விஷயத்தில், ஏழைகளுக்கு நீதி வழங்காமலும், பணக்காரர்களுக்குப் பயந்து சட்டத்தை ஒழுங்காக நிறைவேற்றாது நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். எட்டு நாட்கள் நன்றாக அடிப்பட்டு ஆஸ் பத்திரியில் கிடத்திருந்தார்கள். அவர்களை அடித்தவர்கள்மேல் கேஸ், போடாமல், அடிப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்தவர்கள்மேல்தான் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. சும்மா மருந்து தடவிக்கொண்டு வந்தவர்களை, அடித்ததாக அடித்தவர்கள்மேல் மிராஸ்தார்கள்மேல் கேஸ் போடப்படவில்லை. போனவாரம் ஒரு செய்தியைக் கேள்விப்பட்டேன். திருமக்கோட்டை ரோட்டில்-பைங்காட்டில் மன்னார்குடியில் ஒரு கேஸ் வாய்தாவுக்கு வந்து திரும்பியவர்களை பட்டப்பகலில் சிலர் அடித்துக் காலே ஓடித்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் தங்கி 15 நாள் வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ள நேரிட்டிருக்கிறது. கிராமப்பட்டா மணியரிடம், இந்த அக்கிரமத்தைப்பற்றி போலீசாருக்குப் புகார் செய்ய யாதாஸ்து கேட்டதற்கு, அந்தப் பட்டா மணியார், நான்தான் அப்படி அடிக்கச்சொன்னேன், யாதாஸ்து கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லிவிட்டாராம். இதை போலீசாருக்குத் தெரிவித்து, ஒருமாதமாகியும் இதுவரை எந்தவிதமான கடுமையான அடிக்குக் காரணமான மிராஸ்தாரரின் மேல், போலீஸ் அதிகாரிகளும் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. இந்தமாதிரி போலீசாரும், அங்கு வசதிக்காரர்கள், பணக்காரர்கள், முக்கியமான செல்வந்தர்களுக்குத்தான் நியாயம் வழங்குவது இருக்கிறது, போலீஸ் நடவடிக்கை ஏழைகளைத்தான் கொடுமைபடுத்தி நசுக்குவதாக

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [28th March 1955]

இருக்கிறது. போலீஸ் இப்படி நியாத்திற்குப் புறம்பாக நடந்துகொண்டால் எப்படி அவர்களைக் குறைகூறாமல் இருக்கமுடியும் என்பதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், ராமவிலாஸ் பஸ் சர்வீஸ் கம்பெனி, ஏக போக உரிமையுடன் போக்குவரத்து சாதனத்தை நடத்துகிறது. முன்பு அங்கே மன்றார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி மார்க்கத்தில் ஏற்கனவே பஸ் போய்க்கொண்டிருந்தது. இப்போது இந்தக் கம்பெனிக்கு இன்னும் பல ஊர்களுக்குப் புதிது புதிதாக பஸ் ஓட்ட வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த ஏகபோக உரிமை இருப்பதால், இந்த மன்றார்குடி, திருத்துறைப்பூண்டி மார்க்கத்தில், ஒவ்வொரு மணிக்கு ஒரு பஸ் ஓடிக்கொண்டிருந்ததை நிறுத்திவிட்டு, மூன்று மணிக்கு ஒருதடவை ஒரு பஸ் ஓடுகிறது. இவ்வாறு, நீண்டநேரம் கழித்து பஸ் விடப்படுவதால் போது மக்கள் குறித்த நேரத்தில் அவர்கள் விரும்பிய இடத்துக்குப் போகமுடியாமல் தொல்லை படுகிறார்கள். இந்த கம்பனியானது எல்லா இடங்களுக்கும் பஸ் ஓட்ட பர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு, அது செய்யும் அட்காசம் சரிக்க முடியவில்லை. அந்த கம்பெனியிலுள்ள தொழிலாளர்களை அந்த கம்பெனியார் கட்டி வைத்து அடிக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இம்மாதிரி விவசாயிகளைக் கட்டிவைத்து அடிப்பது சகஜம். அதேமாதிரி இந்தக் கம்பெனித் தொழிலாளர்களையும் அடிக்கிறார்கள். மற்றும், இந்தத் திருத்துறைப்பூண்டியில் ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்கிறது. இந்த போர்டு கொடுக்க வேண்டிய ஆயிரக்கணக்கான வரி ரூபாயை கொடுக்காமல் இருப்பதுடன், இந்தக் கம்பெனி முதலாளி அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டையும் பயமுறுத்தி வருகிறார். இந்த போர்டையே அந்த முதலாளி பயமுறுத்தும்போது, அவரின்கீழ் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய கதி என்னவாக இருக்குமென்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட வசதியுள்ள முதலாளிகள் தங்கள் விருப்பப்படி போக்குவரத்து சாதனங்களை நடத்த பெர்மிட் வாங்க அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகளும் சாதகமாக இருக்கிறார்கள். சிறு முதலாளிகளுக்கு அவ்விதம் பர்மிட் வாங்க முடிவதில்லை. ஏற்கனவே இருந்த பஸ் போக்குவரத்து ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை விடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மூன்று மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை பஸ் விரைவதால் பள்ளிக்கூடம் போகும் பிள்ளைகள் குறித்த நேரத்தில் பள்ளிக்கூடம் போகமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே பெர்மிட் கொடுக்கும்போது ஏற்கனவே இருந்ததைவிட அதிக தடவைகள் பஸ்ஸை ஓட்டினால்தான், ஓட்ட சம்மதித்தால்தான் பர்மிட் கேட்பவர்களுக்குப் பர்மிட் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் இந்த விவசாய ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சஸ்பெனியா உற்பத்தியில் மிக கஷ்டமானது என்பதை சென்ற வருஷத்தில் தஞ்சை ஜில்லா மக்கள் தங்கள் அருபவத்தில் கண்டார்கள். சஸ்பெனியா விதைகள் மூட்டை 46-க்கு விற்கப்பட்டது, பில்லிபசாரி விதைகள் மூட்டை 66-க்கு விற்கப்பட்டது. சர்க்கார் சஸ்பெனியா விதை விற்பனையில்தான் அதிக கவனம் செலுத்திற்று. கொழிஞ்சி விதை பில்லிபசாரி விதை விற்பனையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தவில்லை, பில்லிபசாரி, கொழிஞ்சியினால்தான் நல்ல விளைச்சலை சலபமான முறை மூலம் எற்பட்டு அதிகலாபம் அடைகிறார்கள். ஆகவே உற்பத்தியை அதிக மாக்குவதற்காக ஏழை விவசாயிகளுக்கு இனாமாகவும் சிறிய நிலச்சுவான் தாரர்களுக்கும், குறைந்த விலையில் பில்லிபசாரி, கொழிஞ்சி விதைகளை கொடுத்து சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-11
a.m.

* SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அதிருஷ்டவசமாக நான் பேசும்போது இங்கே ஒரு மந்திரி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஸ்தல ஸ்தாபன விஷயங்களைப்பற்றி நான் இரண்டொரு வாரத்தை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

28th March 1955] [Sri A. Ramasamy Tevar]

“அதாவது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் சட்டதிட்டங்கள் கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனியார் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கே தெரியும். ஆகவே தயவுபண்ணி அந்தச் சட்டத்தையே புதுப்பிக்க வேண்டுமென்பதாக அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் மதுரை, திருச்சி, கோயமுத்தூர், சேலம் போன்ற சில பெரிய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் கமிஷனர்களுக்கு அதிக வேலை இருப்பதினால் அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு பர்சனல் அசிஸ்டென்ட் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதாக ‘சேம்பர் ஆப் முனிசிபாலிட்டி சேர்மன்’, அவர்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருப்பது இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். ஆகவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் வேலை நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக வேண்டி அதிக வேலையுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் ஆணையாளர்களுக்கு எல்லாம் ஒவ்வொரு பர்சனல் அசிஸ்டென்ட் போடும்படியாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக கல்வி இலாக்காவின் மேற்பார்வை நல்லமுறையில் இல்லாததால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடமுள்ள, முனிசிபாலிட்டிகளிடமுள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகள் ரொம்பவும் துர்பாக்கியமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாக்காவின் மேற்பார்வை திறம்பட இருப்பதற்குக் குறைந்தபட்சம் ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களுையவது போட்டால்தான் கல்விமுறை நன்றாக நடக்கும் என்று நான் அரசாங்கத்தாருக்கு வற்புறுத்திக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு என்ஜினியர்களைப் போடாவிட்டாலும் அசிஸ்டென்ட் இன்ஜினியர்களுையவது போட்டு நல்ல முறையில் முனிசிபாலிட்டிகளின் வேலைகள் நடக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாக அரசாங்கத்தாரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்போது இருக்கக் கூடிய சட்டம் அதற்கு இடம் கொடுக்காததால் உதவி இன்ஜினியரைப் போடுவதற்கு வசதியாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் வரையில் நல்ல முறையில் நடக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாக்கா மானிய விவாதத்திற்குப்பதிலளிக்கும்போது கூடம் மந்திரி அவர்கள் சார்மென் களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். வேறு சிலர் அதை அவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்தாலும் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். சட்டவரம்பை மீறி சார்மென்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தார்களானால் செக்ஷன் 38 பிரகாரம் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிடுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் அவர்கள் அதனை துஷ்பிரயோகம் செய்வார்கள் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. வேறு வேலை இல்லாமல் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகவோ, மந்திரிகளாகவோ யாரும் வரவில்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் வெளியில் வேலையிருக்கிறது. இருந்தும் அதிகாரம் வகிக்கவேண்டும், ஆளவேண்டும் என்கின்ற அவாவினால் தான் அவர்கள் இவ்வாறு வருகிறார்கள். அதைப்போலவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் சேர்மென்களாக வருகிறவர்களும் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய வேண்டுமென்கிற அவாவினால் தான், வருகிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்கள் கொஞ்சம் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டால் தான் நல்லது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களே, ராஜ்யத்தை ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வசதி செய்யும் ‘டிரெயினிங் கரவுண்டு’ என்று சொல்வார்கள். ஆகவே அங்கு அவர்கள் அதிகாரம் செலுத்தினால் தான் இங்கும் எப்படி அதிகாரம் செலுத்துவது என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அவர்களுக்கு நிறைய அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். தங்கள் அதிகாரத்தை துர்வினியோகம் செய்வார்களோ என்று பயப்படவேண்டியதில்லை. துர்வினியோகம் செய்தாலும் செய்யட்டும் என்றே அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படியே துர்வினியோகம் செய்தால் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து அகற்ற சர்க்காருக்கு நிறைய பந்தோபஸ்துகள் இருக்கின்றன.

[Sri A. Ramasamy Tevar]

[28th March 1955]

“அடுத்தபடியாக லைப்ரரி கமிட்டி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலுமுள்ள (ஜில்லா கல்வி அதிகாரி) டி.இ.ஓ.க்கள் தான் அந்தக் கமிட்டிகளின் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்பே அதிக வேலையிருப்பதால் அவர்கள் இதைப்பற்றி கவனிப்பதேயில்லை. அவர்களிடம் இந்த அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பதற்குப் பதிலாக டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் லைப்ரரிஸ் என்று ஒருவரைப் போட்டுவிட்டால் இந்த வேலை நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். லைப்ரரி கமிட்டி விஷயமாக எனக்குக் கொஞ்சம் தெரியும். திருச்சிராப்பள்ளியில் இது சம்பந்தமாக நான் பலமுறைகள் டி.இ.ஓ. ஆபீசுக்குச் சென்றாலும் டி.இ.ஓ. காம்ப் போயிருக்கிறார் என்றே சொல்லிவிட்டார்கள். ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளுக்கு கல்வி சம்பந்தமான வேலையே அதிகமாக இருப்பதால் இந்த பப்ளிக் லைப்ரரிக்கள் சம்பந்தமாகத் தனியாக ஒரு அதிகாரியை போட்டால்தான் வேலை நன்றாக நடக்கும். முன்பே ஏந்தெந்த புல்த கங்களைத்தான் வாங்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைக்கொண்டு லிஸ்டைப்பார்த்து புத்தகங்களை அவர்கள் வாங்கிவிட முடியும். ஆகவே டி.இ.ஓ.க்களிடம் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருப்பதற்குப் பதிலாக டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் லைப்ரரிஸ் என்று தனியாக ஏற்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மேலும் முக்கியமாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் சொல்லும் போது அவர்கள் தயவு செய்து என்னைத் தப்பாக எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மிகவும் நிறைம சாலிகளாக இருக்கலாம். இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு ‘ரெப்ரஷர் கோர்ஸ்’ நடத்திக்கொண்டால் ரொம்பவும் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இங்கே ‘டெலிகேட்டுகளாக’ வரவில்லை. அவர்களும் மிகவும் பொறுப்பு போடு, குறிப்பிட்ட சில கடமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகவே வந்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 75 ஆயிரம் பேர்களுடைய வாக்குச் சீட்டுக் களைப் பெற்றுக்கொண்டே நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம். ஆகவே எங்களை எல்லாம் அந்த மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகக் கருதி, நாங்கள் அந்த மக்களுடைய நலன்களுக்காகவே சமர்ப்பிக்கின்ற விண்ணப்பங்களை கவனித்து ஆவன செய்வதற்கு மந்திரிகள் தவறினாலும் கூட, அந்த விண்ணப்பங்களை சமர்ப்பிக்க நாங்கள் போகும்போது கொஞ்சம் மரியாதையாக நடத்தி எங்களை வெள்ளிய அனுப்பிவிடும்படியாக நான் ரொம்பவும் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே தான் அவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு ‘ரெப்ரஷர் கோர்ஸ்’ வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கிற வாக்குறுதிகள் எல்லாம் சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றனவா என்று பார்ப்பது ரொம்ப அவசியம்.

“எனது நண்பர் ஒருவர் பேசும்போது மந்திரி சபையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது ரொம்பவும் வாஸ்தவம். 1914-18-ம் வருஷத்தில் நடந்த உலக மகாயுத்தத்தில் அதிகமாகப் பெண்கள் கலந்துகொள்ளாததால் அந்த யுத்தத்தில் கலந்து கொண்ட படைவீரர்களிடம் உற்சாகம் குறைவாகக் காணப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியும். நானும் அப்பொழுது பட்டாளத்தில் சேர்ந்து சேவை செய்திருக்கிறேன். ஆனால் இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது பட்டாளத்தில் நிறைய பெண்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அதனால் 1939-ம் வருஷ உலக யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டவர்களிடையே நிறைய உற்சாகம் மும் காணப்பட்டது. அவர்கள் மிகவும் திரத்தன்மையோடு தங்கள் சாமர்த்தியங்களை எல்லாம் காட்டினார்கள் என்பதும் தெரியும். அதேபோல ஆண்களிடையே காணப்படும் உற்சாகக் குறைவு நீங்கவேண்டுமென்றால் அவர்களிடையே ஒரு பெண்ணாவது இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மந்திரி சபையில் 8 பேர்களும் ஆண்களாக இருக்கிறார்களே தவிர ஒரு பெண் மந்திரியாக இருந்தால் அவர்கள் இன்னும் உற்சாகமாக வேலையைப் பார்ப்பார்கள்.” அதனால் நாட்டுக்கும் நன்மை ஏற்படும். இதில்

28th March 1955] [Sri A. Ramasamy Tevar]

சந்தேகமில்லை. ஆனால் 8 பேர்கள் மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு பெண் மந்திரிகூட இல்லாத காரணத்தினால் தான் அந்த எட்டு பேர்களுடைய உற்சாகமும், திறமையும் குறைந்துபோய் இருக்கிறது. அதாவது எவ்விஷயத்திலும் அதிக உற்சாகத்தோடு பங்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லையென்று தெரிகிறது. இதர மந்திரிகளுக்காவது ஒருவகையில் அவர்களுடைய உற்சாகக் குறைவைப் போக்க வசதியிருக்கிறது. ஆனால் பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு அந்த வசதியும் கூட அடியோடு கிடையாது. அவர் என்னுடைய கட்சியின் தலைவர். அவரிடம் உற்சாகக் குறைவு காணப்படுவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. யாருக்குமே குடும்பம், குழந்தைகள் என்று இருந்தால் தான் சற்று மனக்கவலை நீங்குவதாக இருக்கும். அப்போதைக்கப்போது புதிய உற்சாகம் ஏற்படும். நான் சொல்லும் யோசனை அவர்களுக்கு இஷ்டப்பதால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அவர்களுடைய சனகர்யத்திற்கு ஏற்றுப்போல், அவருடைய மனத்திற்கு இசைந்த மங்கையை தேடிக்கொள்ளவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். அவர்களுடைய நன்மைக்காகவும், இந்த நாட்டின் நன்மைக்காகவும் தான் நான் சொல்லுகிறேன். லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ் இது விஷயத்தில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு மேல் நான் ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி இருக்கிறார்கள். நமது ரெவின்யூ மந்திரி இருக்கிறார்கள். நிதி மந்திரி அவர்களும் இருக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் எல்லோரும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக நான் முன்பே சொன்னேன். ஜில்லா போர்டு தலைவர்களுடைய அதிகாரத்தையும், முனிசிபல் சேர்மன்களுடைய அதிகாரத்தையும் அதிகப்படுத்துவது ரொம்பவும் அவசியம். அவர்கள் அதிகாரம் வகிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே வருகிறார்கள். அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தால் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து அகற்றும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திடம் இருப்பதால் பயமில்லாமல் அதிக அதிகாரங்களை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கக்கூடிய நாங்களும் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் தான். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தான். நாங்கள் சொல்லுகின்ற யோசனைகள் எதுவும் அலட்சியம் செய்யப்படக்கூடாது.

“குறிப்பாக என்னுடைய பிராந்தியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். நான் மறுபடியும் இந்தச் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவேண்டுமென்று கனம் மந்திரிகள் விரும்பினால் நான் கொடுத்திருக்கும் விண்ணப்பங்களை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மறுபடியும் நான் வரவேண்டாம், இதோடு என்னுடைய அரசியல் சாப்டர் களோஸ் என்று எண்ணினால் அவ்விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்க வேண்டியதில்லை. நான் பேசியதை யாரும் தப்பாக எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. DHARMALINGAM :—“கனம் உத்வி சபாநாயகர் 11-21 a.m., அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இன்று சட்டசபைமுன் கொண்டு வந்திருக்கும் அப்போப்ரியேஷன் மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசும்போது ஒருசில விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் பார்வைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் லட்சக் கணக்கில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அரிய பெரிய நோக்கங்களைக் கொண்டு, சிறந்த முறையிலே திட்டங்களை வகுத்து அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அரசாங்கம் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. அதற்காக, அரசாங்கத்தைப் புகழ்ந்து பாராட்டுகிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு நோக்கம் இருக்கிறதே தவிர, அந்த நோக்கத்தை உருவாக்கும்போது அவர்கள் கையாளும் முறையினால் நாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேறவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்

[Sri M. Dharmalingam] [28th March 1955]

களின் பார்வைக்குக் கொண்டுவருகின்றேன். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த பணமும், ராஜ்ய சர்க்கார் ஒதுக்கிய பணமும் செலவழிக்கும்போது எங்களுக்கு அதிக பட்சம் பயன்படவில்லை. கக்கஸ் கட்டிக்கொடுப்பது, குளிக்குமிடங்கள் கட்டிக் கொடுப்பது, பிளாட்பாரங்கள் கட்டிக்கொடுப்பது இவைகளால் மட்டும் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியாது. வலிவில் டிஸ்பிலிடிஸ் சட்டம், ஆலையப் பிரவேசச் சட்டம் இவைகள் எங்களுக்கு அதிகப்பட்சம் ஒத்ததையாக இல்லை. வாஸ்தவத்தில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேறவேண்டுமென்று பெரிய நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால் அவர்கள் கையாளும் முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். எங்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயராமல் அவர்கள் எந்தச் சட்டம் இந்த ராஜ்ய சட்ட சபையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினாலும் தீண்டாமையை ஒழிக்கமுடியாது, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற முடியாது. வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமானால் மற்ற முறைகளைக் கையாளவேண்டும். அவைகள் என்னவென்றால், மத்திய சர்க்காரிலே எங்களுக்கு அரசியல் சட்டம் பிரகாரம் சில ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு ஒரு சில பேர்களுக்கு எங்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமானால் ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களுக்குமேல் அதிகமான ஸ்தானங்களை மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சென்னை சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யவேண்டும். அப்படிச் சிபாரிசு செய்து மத்திய சர்க்காரால் எங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஸ்தானங்களை அதிகப்படுத்தி ஒதுக்கிக்கொடுத்தால் ஒருவகையில் வாழ்க்கைத்தரம் அதிகமாகும். சென்னை சர்க்கார் கூட பலவிதச் சலுகைகளை கொடுக்கிறார்கள். கல்விச் சலுகைகள் கொடுத்தும் ஹரிஜனங்கள் இன்னும் முன்னேறவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“சென்ற பட்ஜெட்டில் மதுவிலக்கு இலாகா, ஹரிஜன இலாகா ஆகிய இரண்டு இலாகாக்களையும் நிர்வகித்துவருகிற அமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கும்போது, ‘மதுவிலக்கு இலாகாவில் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக வரக்கூடிய தகுதியுடைய ஒரு ஹரிஜனன் கூட இல்லை, ஆகவே, மதுவிலக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டராக எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை’ என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இல்லையென்று குறிப்பிட்டுக் காட்டினார். மதுவிலக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவிக்குக்கூட யோக்கியதையுள்ள ஹரிஜனன் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது என்ன ஏற்படுகிறது என்றால், ஹரிஜனங்கள் வாஸ்தவத்திலேயே முன்னேறவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்ப்பதுபோல் தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆகையால், ஹரிஜனங்கள் முன்னேறவேண்டுமென்றால் மற்ற முறைகளைக் கையாளும்போது உத்தியோகத்தில் அதிகமான இடங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வித முறைகளின்படி நாங்கள் உத்தியோகங்கள் பெற்று எங்கள் ஸ்தானங்களை அடைய முடியவில்லையென்றால், விதினை ‘ரிலாக்ஸ்’ செய்யவேண்டும். எங்களுக்கு அதிகமான ஸ்தானங்களை ஒதுக்கும்படி மத்திய சர்க்காருக்கு சென்னை சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யவேண்டும். இந்த சர்க்காரும் அதிகமான ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகங்களில் வரக்கூடிய அளவுக்கு விதிகளை தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கேள்வி நேரங்களில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்டபோது, ‘மந்திரிசபையில் விஸ்தரிப்பு இப்பொழுது கிடையாது’ என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அப்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் எழுந்திருந்து பேசினார்கள். முக்கியமான விஷயம் குறிப்பிட்டச் சொல்வது என்னவென்றால், இப்பொழுது எட்டு அமைச்சர்களைக் கொண்ட மந்திரி சபை நடந்துவருகிறது. ‘எட்டு இருந்தால் கெட்டுவிடும்’ என்பது பழமொழி. இப்பொழுது இந்த மந்திரிசபை அடைந்துவருகிற புகழ் போய்விடக்கூடாது, இப்பொழுது அடைந்துகொண்டு வரும் நல்ல பெயர் அழிந்துவிடக்கூடாது. ஆகையால் தற்பொழுதுள்ள மந்திரிசபையை இன்னும் சற்று உயர்த்தவேண்டும். அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மந்திரிசபையைக் கொண்டு அதிகமான

28th March 1955] [Sri M. Dharmalingam]

காரியங்களைச் செய்து மக்களுக்காக உழைக்கவேண்டுமென்று கருத்து இருக்கமானால் மந்திரிசபையை சற்று அதிகப்படுத்துவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

“அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சபையிலே பெண் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் இல்லாததால் அனேக அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சட்டசபையில் வராமல் போய்விடுகிறார்கள், உற்சாகம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று. பெண்களுக்கு அதிக ஸ்தானங்களை ஒதுக்கவேண்டும். மந்திரி சபையிலும் ஸ்தானங்கள் அளிக்கவேண்டும். வாஸ்தவத்திலே அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால், ஒரு பெண் மந்திரி நியமிக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்து அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி ஒரு காலத்திலே இந்த மந்திரிசபை விஸ்தரிக்கப்பட நேரிட்டால் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக இருக்கும் மந்திரிக்கு பலவித வேலைகள் இருப்பதால் ஹரிஜன முன்னேற்ற விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த முடியாமலிருக்கிறது. அதனால் எங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் அதிகமாக உயரவில்லை. பெண் மந்திரி ஒருவரை நியமிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்தால் ஹரிஜன சமுதாயத்தில் பிறந்த, படித்து முன்னேறியிருக்கிற ஹரிஜனப் பெண்மணியை மந்திரியாக சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முடிவு செய்தால் உண்மையிலேயே மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்ன வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட்டதாக இருக்கும்.

“நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல ஜில்லாக்களுக்கு அதிகப்பட்சம் கொடுக்கப்பட்டு பலவிதமான திட்டங்களையும் நீர்ப்பாசன வசதியையும் செய்திருக்கிறார்கள். திருவள்ளூர் தாலுகா வரண்ட பிரதேசம். மூன்று ஆறுகள் இருந்தும் நீர்த்தேக்கம் ஆக்கி சென்னைக்குத்தான் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். திருவள்ளூர் தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகள் அதிகமாக உபயோகித்து நல்ல செளகரியங்களைச் செய்துகொடுக்கவில்லை என்று பலமுறைகள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறோம். வழி சொல்லியிருக்கிறேன். சத்திகுடி மருவை (நீர்வீழ்ச்சியை) பரிசீலனை செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் முக்கியமான அணைத்திட்டம் செய்யாறு செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆற்றில் கால்வாய் வெட்டப்பட்டு திருவள்ளூர் பகுதி மப்பேடு பிரிக்காவுக்குப் பாய்ச்சப்பட்டு வந்தது. விவசாயிகள் அனுசூலம் அடைந்துவந்தார்கள். பனிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு பெருந்த வெள்ளம் வந்து தூர்ந்துவிட்டது. பொதுமக்களே மராமத்து செய்து மப்பேடு விவசாயிகள் உபயோகித்துக்கொள்ள முடியாமல் போயிருக்கிறது. அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அந்தக் கால்வாய் வெட்டிக் கொடுத்து செய்யாறு தண்ணீர் அந்தக் கால்வாய் மூலம் கொண்டுவந்து திருவள்ளூர் தாலுகா பகுதியிலுள்ள மப்பேடு விவசாய மக்களுக்கு பயன்படும் வழியைச் செய்வார்களானால் வாஸ்தவத்திலேயே வரண்ட பிரதேச மக்கள் அரசாங்கத்தைப் போற்றுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அமைச்சரவர்கள் சிறிதளவு கவனம் செலுத்தி கால்வாய் வெட்டி முடித்து விவசாயிகளை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். திருவள்ளூர் தாலுகாவில் 250 கிராமங்கள் திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தான எஸ்டேட்டாக இருந்துவந்தது. திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம் ஒரு பகுதியைச் சம்பளமாகக் கொடுத்துவந்தார்கள். மற்றொரு பகுதியை அரசாங்கம் கொடுத்துவந்தது. ரயத்துவாரி கிராமத்தில் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறார்களோ அவ்வளவு வந்தது. 1950-ல் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது, எஸ்டேட் அபாலிஷன் சட்டத்தின் பிரகாரம். திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம் கொடுத்துக்கொண்டுவந்த சம்பளம், கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர அரசாங்கம் கொடுத்துவந்த சம்பளம் நிறுத்தப் பட்டுவிட்டது. அதுவிஷயமாக நான்கு வருஷங்களாக நாங்கள் அதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இலாகா மந்திரி அவர்களை நேரிலே சொன்னோம். மனுக்களைக் கொடுத்தோம். இன்னும் ‘நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது’ என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுவரை

[Sri M. Dharmalingam] [28th March 1955]

உருவாக்கப்படவில்லை. அந்தக் கிராமங்களிலே இருக்கிற கிராம முன்சீப், கர்ணங்கள் பாக்கிவரவேண்டிய சம்பளம் வராமல் நான்கு வருஷங்களாக மிகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினோம். அதற்கு ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. கடைசியாக உத்தரவு கொடுத்துவிட்டோம். தவணையில் சம்பளம் திருப்பிக்கொடுப்பார்கள் என்றும் இனி நிறுத்தமாட்டோம் என்றும் சொன்னார்கள். ரயத்து வாரி கிராமங்களுக்கு எப்படிச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அப்படி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது வாஸ்தவத்திலே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு சேரவேண்டிய பூரா சம்பளத்தையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-31
a.m.

* SRI K. MOOKIAH THEVAR :—“ கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் 1947-ம் வருஷம் சுதந்திரம் வாங்கினோம், 1951-ம் வருஷத்தில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வந்தது. அதற்குப் பிறகு 1955-ம் வருஷத்தில் சோஷலிஸ்டிக் பேட்டரன் ஆப் சொசைடியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படி முன்னேறி இருந்தாலுங்கூட நம்முடைய அடிமை மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். சமீபத்தில் பிரபல் பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒருவர் சொன்னதுபோல் வெள்ளையர்கள் போய்விட்டார்கள். ஆனால் வெள்ளையர் மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். வெள்ளையர்கள் காலத்தில் எப்படி இருந்தார்களோ அதே மாதிரியாகத்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு அத்தாட்சியாக கண்கூடாகவும், ரிகார்டு பூர்வமாகவும் பல காட்சிகளை இப்பொழுதும் காண்கின்றோம். நகரத்தின் முக்கிய ரஸ்தாக்களில் இன்னும் பழைய கவர்னர்களின் சிலைகள் இருக்கின்றன. அவர்களின் படங்கள் பெரிய மனிதர்கள் பெயர்கள் தாங்கிய இடங்களில்லாம் மாட்டியிருக்கிறார்கள். நம்மை அடிமைப்படுத்தி அழித்து ஆண்ட வெள்ளையர்களின் படத்தை இன்னும் மாட்டியிருப்பது வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இதற்குப் பதில் சொல்லும்போது மந்திரி அவர்கள் இவைகளை கலாசாரத்திற்காகவும், சரித்திரத்திற்காகவும் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறோம்” என்று சொல்லுவார்கள். இந்த சரித்திர சம்பந்தமானவைகளை பாதுகாப்போடு வைக்கும் இடம் மியூசியம்தான். அங்கேதான் எடுத்து வைத்திருக்கவேண்டும். ஏன் அதைச் செய்யவில்லை? முக்கிய இடங்களில் மக்களுக்கு உணர்ச்சி ஊட்டக்கூடிய நாட்டின் தியாகிகள், தலைவர்கள் ஆகியோரின் சிலைகள்தான் வைக்கப்படவேண்டும்.

“காலையில் குடி ஒழிப்பின் கீழ் குற்றம்செய்யும் அரசாங்க அதிகாரிகள் சம்பந்தமான ஒரு கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவையில் ‘கிரௌன்’ கீழ் இருந்து வேலைசெய்யும் என்ற வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இன்னும் எந்த அரசரால் ஆளப்படுகிறோமோ தெரியவில்லை என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் என்ன? அடுத்த நாட்டுக்காரர் ரிகார்டு ரூபமாக இதை இங்கு உட்கார்த்து பார்த்தால் நம்மை என்ன நினைப்பார்கள்? நமக்கு சுதந்திரம் வந்தபிறகும் அம் மாதிரியான வார்த்தைகள் உபயோகப்படுத்தியிருப்பது மிகவும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்த உத்தரவு 1950-ம் வருஷத்திலே அரசியல் அமைப்புச்சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் போடப்பட்ட ஒரு உத்தரவு ஆனபடியினால் இப்படி இருக்கிறது.”

SRI K. MOOKIAH THEVAR :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்னால் வெளியிட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், மிகவும் சந்தோஷம். கனம் மந்திரி அவர்கள் நல்லவர்கள்தான், இதை வெறுக்கக்கூடியவர்கள்தான். ஆனால் ஏன் இதை இன்னும் மாற்றவில்லை. காரணம் தங்கள் கீழுள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் அடிமை மனப்பான்மை மாறி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தில் எந்தக் காரியத்திலும் அதன் அடிமை மனப்பான்மை மாறியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை, மற்ற

28th March 1955] [Sri K. Mookiah Thevar]

மாகாணங்களைவிட உயர்ந்த நிலையில் திறமையுள்ள நுட்பம் நிறைந்த அதிகாரிகள் வேலைபார்க்கும் சிறப்புள்ள மாகாணமாக நமது மாகாணம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏன் இவர்கள் கண்ணுக்கு இந்த 'கிரென்ஸ்' என்ற வார்த்தை புலப்படவில்லை.

“அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள பெரியகுளம், உசிலம்பட்டி பகுதிகளில் சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக பருவ மழையில்லாது, பஞ்சத்தால் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஊரில் தங்களுக்கு வேலை கிடைக்காததால் ஊரை விட்டு வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் பதிலிலிருந்து நமது மாகாணத்தில் பஞ்சநிலைமை மாறி நல்ல நிலைமை வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. பருவமழை தவறி ஒப்புரவாக அல்லாமல் சுழிசுழியாகப் பெய்து அநேக பிராந்தியங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையில் அங்கிருப்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முக்கியமாக உசிலம்பட்டி கிராமம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பக்கங்களில் நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஸ்கீம், கம்யூனிடி பிராஜக்ட் போன்ற திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை ஏற்படுத்தப்பட்டு 1½ வருஷமாகியும் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான காரியமும் நடைபெறவில்லை. ஆனால் இந்த இரண்டு திட்டங்கள் மூலமாக கடன் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கடன் 100 ரூபாய் 50 ரூபாய் என்று கொடுப்பதால் ஜனங்களுக்கு தணிமணி எடுக்க அவை உபயோகப்படுகிறதே யொழிய உருப்படியாக ஆடுமாடு வாங்கி விவசாயம் பண்ணமுடிவதில்லை. அந்த முறையில் நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு ஒருவிதமான சலுகையோ பஞ்சபிரதேசமென பிரகடனம் செய்யவோ வேண்டாம். நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் அபிவிருத்தி திட்டங்களை ஒழுசாக காலகாலத்தில் ரோட்டு வேலைகளை, குளம், குட்டை மராமத்து வேலைகள்மூலம் உடனடியாக நிறைவேற்றினால் ஜனங்கள் பஞ்சத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்படாமல் நிவாரணம் பெறுவார்கள்.

“அடுத்தபடியாக வைகை அணைக்கடால் பாதிக்கப்படுகின்ற மக்களுக்கு இன்னும் எந்தவிதமான உதவியும் செய்யப்படவில்லை. அங்குள்ளவர்கள் பெரும் பணக்காரர்களோ, தனக்காரர்களோ அல்ல. இரண்டு மூன்று ஏக்கர் புஞ்செய் நிலம் வைத்துவாழும் ஏழைகள். அவர்கள் அங்கு நடக்கும் அணைக்கட்டு வேலையை நம்பியே வாழ்கிறார்கள். வெளியூர் காரர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி வேலைக்கு அமர்த்திய ஒரு சிலரையும் வெளியே அனுப்பிவிட்டார்கள். எம்ப்லாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜ் மூலமாக முயற்சி செய்யுங்கள் என்கிறார்கள் இந்தவிதமாக வேலையில்லாமல் இருந்தால் மக்கள் எப்படி வாழ்வது? கோடைக்காலம் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் அது மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர்கள் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறிய பிறகு அவர்களையே நம்பி வாழ்ந்த அனேகர் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். முதல் ஐந்துவருஷ திட்டம், இரண்டாவது ஐந்துவருஷ திட்டம், அதற்கடுத்த ஐந்துவருஷ திட்டத்தில்கூட கோடைக்காலம் கவனிக்கமாட்டார்கள் போலிருக்கிறது. தீப்பெட்டி செய்தல் காதிதம், செய்தல், தேனீ வளர்த்தல்போன்ற தொழில்களை ஏன் அங்கு ஆரம்பிக்கக்கூடாது?”

* SRI M. S. SELVARAJAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடல் அரசியான பிரிட்டிஷ் அரசு காலத்தில் தன் கடல் வலிமைக்கு மாற்றாக காலோரப் பகுதிகள் தொடர்பு கொள்வதை விரும்பாததால் அப்படியே விடப்பட்டிருந்த ரோடுகளையெல்லாம் இப்பொழுதுள்ள சுதந்திர அரசாங்கமானது அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டு, வேலைகளை ஆரம்பித்து செய்துவருவது குறித்து சந்தோஷப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்செந்தூர் வழியாக மணப்பாடு கடந்து, அஞ்சுகிராமம் வழியாக கன்னியாகுமரி வரையில் இப்போது ரோடு வசதிசெய்ய சமீபத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதிலே மணப்பாடு பாலத்திற்குரிய பணம் மத்திய அரசாங்க ஆர்.டி.எப்

11-
a.m

[Sri M. S. Selvarajan] [28th March 1955]

பண்டிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதைபோல் அஞ்சகிராமத்திலிருந்து உவரி வரையுள்ளதற்கும் மத்திய சர்க்கார் வசதி செய்துகொடுக்க ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த நிலையில் தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்செந்தூர் செல்லக்கூடிய வழியிலுள்ள தாம்பிரபரணி பாலத்திற்குமட்டும் ஜில்லா போர்டு செலவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் வற்புறுத்தி வருகிறது. இது சரியல்ல என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த பாலத்தை கட்டுவதற்கு 7,60,000 ரூபாய் செலவாகுமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஜில்லா போர்டானது இவ்வளவு பெரிய தொகையையும் ஏற்றுக்கொள்வது என்றால் அது மிகவும் கஷ்டத்தைத்தான் உண்டாக்கும். மேலும், இந்தப் பாலத்தை கட்டினால் அது தேசம் முழுமைக்கும் உபயோகப்பட்டக்கூடியது. ஆகவே இதைமட்டும் பிரித்து, ஜில்லா போர்டுதான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது சர்க்காருக்கு அழகல்ல என்று நான் நினைக்கின்றேன். ஏதே ரயில்வே மாண்பம் வருகிறது; அதைக்கொண்டு கட்டிக்கொள்ளவேண்டுமென்று காரணம் காட்டுவது சரியல்ல. ஏதோ ரயில்வே மான்யத்தால் 30 லட்சம் வந்தது; அதுவும் இப்போது பல செலவுகள் ஏற்பட்டு குறைந்துவிட்டது. அதிலேபோய் இந்த 7,60,000 ரூபாயை செலவிடுவதென்றால் ஜில்லா போர்டின் நிர்வாகம் நடப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். இப்படியெல்லாம் காரணம் காட்டி செலவிடச் சொல்வது முறையல்ல. இதனால் ஜில்லா போர்டின் நிர்வாகத்திலே சில கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் இப்போது தூத்துக்குடியில் நல்ல முறையில் நடந்துவரும் குஷ்டரோக ஆஸ்பத்திரி நாசரேத், மென்ஞானபுரம் போன்ற ஆஸ்பத்திரிகள் அவைகளுக்கு சரிவர பொருளுதவியெடுத்து உதவுவதற்குக் கூட முடியாமல் பொருளாதார நிலை சீர்குலைந்திருக்கிறது. இன்னும் பலவிதமான உதவிகளைச் செய்வதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் கவனித்து, அது மாகாண அரசாங்கமாக இருந்தாலும்கூட, அல்லது மத்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும்கூட, இம்மாதிரி பொது உபயோகத்திற்கான பாலங்கள் போன்றவைகளைக் கட்டுவதற்குச் சர்க்காரே அதற்குரிய தொகையை அளித்து, அவர்களே வேலையை ஏற்றுக்கொண்டு செய்வதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மேலும், திருச்செந்தூர், புலியங்குடிபோன்ற ஜில்லா போர்டு ஹைஸ் கூல் கட்டிடங்களுக்கு பண உதவி கொடுத்து உதவுவதற்கும் ஜில்லா போர்டினால் முடியாமல் இருக்கிறது. ரயில்வே பணத்தை ஒரு காரணமாக வைத்துக்கொண்டு, சர்க்கார் உதவித்தொகை கொடுக்கத் தயாராக இல்லை, அந்த ஊர்களில் உள்ள பள்ளிகளுக்கெல்லாம் ஜில்லா போர்டே தரவேண்டுமென்று சொன்னால், ஜில்லா போர்டினால் சரியான அளவுக்கு உதவி செய்யமுடியாமல் இருக்கிறது. ரயிலில் பலகாலமாக சேர்க்கப்பட்டது சுமார் 30 லட்சமிருக்கும். ஏற்கனவே பல காரியங்களில் தொகை குறைந்து விட்டது. ரயில்வே லாபத்திலிருந்து ஜில்லா போர்டுக்கு வருடா வருடம் வந்துகொண்டிருந்த சுமார் 1 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் ஜில்லா போர்டு இழந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஒரு காரணத்தை மீண்டும் மீண்டும் காட்டி நீங்களே செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கூறுவது சரியல்ல. மற்ற ஹைஸ்கூல்களுக்கு கொடுத்து உதவுவதுபோல், ஜில்லா போர்டு ஹைஸ் கூல் கட்டிடங்களுக்கும் சர்க்கார் பணவுதவி கொடுக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய பணிவான அபிப்பிராயம்.

“ஒவ்வொரு தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்ஸிலும் இருக்கும் ஆஸ்பத்திரியை சர்க்காரே நிர்வகிக்கவேண்டும். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அல்லது சமுதாய நலத் திட்டம் இவைகளின்கீழ் ஜில்லாவின் பல்வேறு கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்துகொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் முக்கிய ரோடுகள் சிலவற்றை ஜில்லா போர்டின் நிர்வாகத்தின்கீழ் இல்லாமல் சர்க்காரே ஹைவேலோடு சேர்த்துக்கொண்டு, தங்களுடைய அதிகாரத்தில் வைத்துக்கொண்டால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் ஜில்லா போர்டுகளின் நிர்வாகத்தில் பொருளாதாரத்தில் மிகுந்த நெருக்கடியை உண்டாக்குவதற்கு இடந்தரும்.

28th March 1955] [Sri M. S. Selvarajan]

“சமூகநல திட்டத்தின்கீழ் திருநெல்வேலியில் பல ரஸ்தாத் திட்டங்கள் நடந்தேறி யிருக்கின்றது. அதில் சாதாரண ஜனங்கள் கால் பங்கு உதவியை உழைப்புமூலம் செய்திருக்கிறார்கள். உழைப்பு மூலம் என்றால் கஷ்டப்பட்டாவது ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இருக்கிறார்கள். ஆனால் கால் பங்கு செலவாகும் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஜனங்கள் முன்வருவதற்குத் தயாராக இல்லை. இப்படி கிராமப்பட்டு செய்த மணசரல் வேலைகள் நடந்தேறிற்றே தவிர, மத்தியில் பாலம் கட்டுதல், கல்பரப்புதல் ஆகிய வேலைகள் நடக்கவில்லை. பாலம் கட்டுதல், கல்பரப்புதல் ஆகிய வேலைகளுக்கு ஜனங்களால் கால் பங்கு பணம் கொடுக்க முடியாததாகும். இப்படி கால்பங்குப் பணம் கொடுக்கமுடியாததனால் அவர்கள் போடப்பட்ட ரோடுகளின் முழுப்பலனை அனுபவிக்க முடியாதவர்களாகிறார்கள். அதையெல்லாம் கவனித்து இந்தத் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் இம்மாதிரியான கஷ்டப்படும் பகுதிகளை கவனித்து உதவிசெய்து கொடுக்கும்படி அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் குதிரைமொழி என்ற தேரி அந்த இடம் மிகவும் மணற்பாங்கானது. அங்கு பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப்பிரதேசங்களில் கால்நடைகளை மேய்ச்சலுக்கு அனுமதிப்பதில்லை. அதைச்சுற்றிலும் பல சிற்றாட்களிருக்கின்றன. தேரி அவைகளின் விஸ்தரிப்புக்கு தடையாயிருக்கிறது கிராமப் பகுதிகளில் கால் நடைதான் அவர்களுக்கு முக்கியம். ஆனால் அவைகளுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கில்லை. அதேபோல் இன்னும் சுகாடுபோன்ற கிராமப் பொது வான நல்ல காரியங்களுக்காகவும் அந்த இடங்களை ஒதுக்குவதற்கும் வழி செய்வதற்கில்லை. அந்தப் பகுதி நிலங்களையெல்லாம் ரிசர்வ் காட்பிரதேசமாக ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி நிலங்களை யெல்லாம் அப்படியே ரிசர்வ் காட்டிற்காகமட்டும் ஒதுக்கிப்பாதுகாக்காமல், கொஞ்ச நிலங்களை குடியிருப்புக்கு மேய்ச்சலுக்கும் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒதுக்குவார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவின் மக்களின் ஒத்துழைப்பையும் தேவையையும் கருதி மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்தார்கள். அதேபோல் சங்கரன்கோயிலிலுள்ள கீரி ஆறு திட்டத்தையும் பரிசீலனைசெய்து, அதற்கும் ஏதாவது ஒழுங்கான வழி வகை செய்தால் அங்குள்ள பொதுமக்கள் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொடுத்துதவி, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மணிமுத்தாறிலிருந்து 28 மைல் தூரத்திற்கு நாங்குநேரி கால்வாய் போகின்றது. அங்கிருந்து புத்தனத்ருவை, தாங்கை, எழுவரைமுக்கி ஆகிய இடங்களுக்கு அந்த கால்வாயிலிருந்து ஒரு சிறு கால்வாய்மூலம் இணைத்து, தண்ணீர் வீணாகாமல் செய்யலாம். அதனால் பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால், விஜயநகரயண குளம், நாசரத்தை அடுத்துள்ள தென்குரைகுளம் ஆகிய இடங்களில் வீணாகப்போகும் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்ள ஒரு திட்டம் அமைக்கலாம். இந்தத் திட்டங்களையும் பரிசீலனை செய்தால், அதற்காகும் செலவையும் ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

“தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விஸ்தரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை நம் அரசாங்கம் எடுப்பது கண்டு சந்தோஷம் அடைகிறேன். இதுபோல் திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் பலகாலம் புறக்கணிக்கப்பட்ட குடிசைத் தொழிலாக இருந்து வருகின்றதை இன்று ஓரளவு முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவர முயன்று வருகின்றார்கள். இம்மாதிரி சர்க்காரில் உதவிகள் செய்தால் எண்ணற்ற கைத்தொழில்கள் உருவாக முடியும். அமெரிக்காவில் முன்பு 500 கூடைகள் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தது, 10,000 கூடைகள் வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு கைத்தொழிலை நாம் விருத்தி செய்து வருகிறோம். இன்றைக்கு அந்தத் தேவையும் ஏற்பட

[Sri M. S. Selvarajan]

[28th March 1955]

டிருக்கிறது. முக்கியமான தூத்துக்குடி துறைமுகம் விருத்தியாகப் போகிறது. அதேபோல் திருச்செந்தூர் பக்கத்திலுள்ள குலசேகரன் பட்டினம் துறைமுகம் தூர்ந்துபோய் இருக்கிறது. அதையும் ஒரு Minor port ஆக முன்னுக்குத்தொண்டுவர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அத்துறைமுகம் விருத்தி செய்யப்பட்டால் திருச்செந்தூர் தாலுகாவின் குடிசைத்தொழில் மிகவும் விருத்தியடையும்.

“கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு கிராமத்திலுள்ள அதிகாரிகளையும், தாலுக்கா அதிகாரிகளையும் தளரியும். கிராம அதிகாரி ஒழுங்காக இல்லையென்றால் அவர்கள் தாலுக்கா அதிகாரிகளிடம் தான் போகவேண்டும். ஆனால் தாலுக்கா ஆபீஸ் இன்று எப்படியிருக்கின்றது என்று பார்த்தால், அதன் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. காரணம், ஜில்லா அதிகாரிகள் சிலர் அவர்கள்மேல் சுமையாக இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கூடப் பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ளவில்லை பொறுப்புடன் நடந்துவரக்கொண்டால், தாலுக்கா ஆபீஸ் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறும். தாலுக்கா அதிகாரிகளும் மக்களிடத்தில் பொறுப்பாக நடந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன்.

“இலங்கையிலுள்ள இந்திய மக்கள் இன்றைய தினம் இலங்கை மக்களுடைய மனச்சாட்சிக்கே விரோதமாகச் சட்டம் என்ற பெயரால் பல்லாயிரக்கணக்கான, வச்சகணக்கான மக்கள் விரட்டியடிக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை ஆகிய ஜில்லாக்களில் வந்து குடியேறுகின்றனர், அப்படி இங்கு வந்து குடியேறும் மக்களைப் பதிவு செய்வதற்காக ஒரு ஸ்டேஷன் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு சரிவர அவர்களை பதிவு செய்துவரவேண்டும். இன்று அவர்கள் தங்களுடைய உயிரைப் பணயமாகவைத்து மீண்டும் கள்ளத்தோணி மூலமாகவாவது இலங்கையையே அடையவேண்டுமென்ற அளவிற்கு இலங்கை கவர்ச்சியாக யுள்ளது. கடலிலே துணிந்து போகவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இங்கு விபாசாரிகளுக்கு எப்படிச் சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றதோ, அதாவது லைசென்சுகள், கோட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றதோ அதைப்போலவே இவர்களுக்கும் வசதி செய்துகொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். இதைச் சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

“நேற்றையதினம் நானும் நண்பர்களோடு நெய்வேலிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே பல பெரிய கட்டடங்கள் கட்டப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் அதைக் கட்டுவதற்கு போடப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு மதிப்பையும் கேட்கும்போது, நெஞ்சை அள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது, திடுக்கிடச் செய்கிறது. இச்சமயத்தில் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய காலையில் நம்முடைய புது ஆஸ்டலிலே வடமேற்குப் புறத்தில் ஒரு பெரிய பிளவு இருப்பதைப் பார்த்தேன். அதைக் கண்டதும் என் நெஞ்சு திடுக்கிட்டது. இந்த நிலை ஏற்பட்டதற்குக்காரணம் லாபம்தான் குறியாகக் கொள்ளும் காண்ட்ராக்டர் கவனக் குறைவாகும். பணத்தை உடனடியாகக் கொடுத்துவிடுவதானதான் இந்தக் குறை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையாற்றியமைக்க ஒரு அளவிற்கு குறிப்பிட்ட தொகையை அவர்கள் இடமிருந்து சில காலத்திற்கு வாங்கி வைத்திருந்து, சில காலத்திற்கு பரிசீலனை செய்துவிட்ட பிறகு திருப்திகரமாக இருந்தால், பின்னர் அப்பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுமென்று இருந்தால் இந்தக் குறைகள் ஏற்படாது. ஆகவே இம்மாதிரியான குறைகள் நெய்வேலியில் கட்டப்படும் கட்டடங்களுக்கும் ஏற்படாமலிருக்க அரசாங்கமே அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு நேரடியாக செய்தால் இந்தக் குறைகள் வராது. அங்குக் கட்டப்படுகின்ற ஒவ்வொரு கட்டடத்தின் தொகையும் நெஞ்சை அள்ளக்கூடியதாகவும், திடுக்கிடத்தக்கதாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே இதைப் பரிசீலனைசெய்து அரசாங்கமே நடத்துமென்று நினைக்கின்றேன்.”

28th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

சட்டசபைக்கு வந்தகாலத்திலிருந்து, இந்த புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தை, இந்த ஆண்டிலாவது சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பேசியிருப்பதை ஞாபகத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்று காலை யில் கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொல்லும்போது, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் **Kundah Scheme-ஐ** இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அறிவித்தார்கள். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நமது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு மன் மிருந்தால், இந்த ஆண்டிலேயே புள்ளம்பாடி திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக காவேரி ஆற்றில் நிறைய தண்ணீர் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் பூராவும் வீணாகக் கலவிலபோய் சேருகிறது. அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன், இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒந் கோடி ரூபாய் செலவானாலும், 30,000 ஏக்கராவிற்கு தண்ணீர்பாய வசதி யிருக்கிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் மனதுவைத்து இந்தத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்தால், இந்த ஐந்தாண்டிலேயே இந்தத் திட்டத்தை முடித்து விடலாம். சில திட்டங்கள் இந்த ஐந்தாண்டில் பூர்த்தியாகுமா, ஆகாதா என்ற சந்தேகத்தினால், எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலிருக்கின்றன. இந்திய சர்க்காரிலும், இந்தமாதிரி, திட்டங்களை ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து விட்டு, அவை ஐந்தாண்டில் பூர்த்தியாகாவிட்டால் என்னசெய்வது என்ற நிலையில் பல திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, இந்தப் புள்ளம்பாடி திட்டம் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டால், நிச்சயமாக, மக்களின் எண்ணத்தை, உழைப்பை ஒன்றுதிரட்டி, அந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரமாக முடித்துக்கொடுக்க உண்மையாக முன்நின்று உழைப்பேன் என்று உறுதிசூற விரும்புகிறேன்.

“அடுத்த படியாக சர்க்கார் முதலாளிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முன் வரவேண்டும். **Socialistic Pattern of Society-ஐ** ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள் இது வரவேற்கத்தக்கது தான். ஆனால் இது நடை முறையில் வரவேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக இங்கு இருக்கும் பெரும் முதலாளிகளின் லாபத்தைக்கட்டுப்படுத்தி, தொழிலாளிகளுக்கு நியாயமான சம்பளம் வழங்க வசதி செய்ய வேண்டும். தொழில் கோர்ட்டுகளின் மூலமாக தொழிலாளிகள் முதலாளிகளிடமிருந்து நியாயமான சம்பள விகிதங்களைப் பெற முடியும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் பொதுவாக தொழில் கோர்ட்டுகளின் மூலம் தொழிலாளிகளுக்கு சரியான நியாயம் வழங்கப்படுதில்லை. அப்படியே, நியாயம் வழங்கப் படுவதாக வைத்துக் கொண்டாலும், அதன் மூலம் தொழிலாளிகளின் இன்றைய வாழ்க்கை நிலை சற்று உயர்த்தப்படுகிறது தவிர, அவர்களுக்கு நியாயமான சம்பளம் கிடைப்பதில்லை. விவசாய தொழிலாளிகளை விட, மற்ற தொழிலாளிகளுக்கு அதிக ஊதியம் கிடைக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இருந்தாலும் கூட, முதலாளிகளின் லாபத்தை கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, தொழிலாளிகளுக்கு நிச்சயமாக, முதலாளிகள் நியாயமான சம்பளத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் முதலாளிகள் நியாயமான சம்பளத்தை தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே நமது சர்க்கார் இதர மாகாணங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக, முதலாளிகளின் லாபத் தைக் கட்டுப்படுத்த முன்வர வேண்டும். லாபத்தை கட்டுப்படுத்துவது, பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பது போன்ற காரியங்கள் மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டியவை என்று கூறுகிறார்கள். இருந்தாலும், நமது மாகாணத்தில் நல்ல பொறுப்புள்ள, கவனம் செலுத்தக்கூடிய மந்திரிகள் இருப்பதால், அவர்கள் நிலைமையைப்பரிசீலனை செய்து, மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவித்து விட்டால், மத்திய சர்க்கார் கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். ஆகையால், நமது அரசாங்கம், வேறு எந்த அரசாங்கமும் புகாத வழியில் புருந்து, அவர்களுக்கு வழி காட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர் வாரத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள் நமது மாகாணத்திலிருந்து நல்ல திட்டங்களை மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் நிச்சயமாக உண்மையை கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும்,

[Sri M. Palaniyandi]

[28th March 1955]

உண்மை வெற்றி பெறும் என்றார்கள். அதே போல நமது மாகாணம் எடுத்துக் காட்டாக செய்வதை மத்திய சர்க்கார் கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். கேட்காவிட்டால் கேட்க வைப்போம் என்ற நம்பிக்கை யிருக்கிறது.

“முதலாளிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த, அரசாங்கத்திற்கு வகை யிருக்கிறது. தொழிலாளிகள் பிரதிநிதிகள், முதலாளிகளின் பிரதி நிதிகள், அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் உட்கார்ந்து, உற்பத்திச் செலவு எவ்வளவு, பண்டங்களின் விலையை எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கலாம் என்பதையெல்லாம் முடிவு செய்ய முடியும். உதாரண மாக் சிமெண்டு தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், நமது மாகாணத்தில் மூன்று சிமெண்டு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. சிமெண்டு தயாரிக்க வேண்டிய raw material எல்லாம் இங்கேயே கிடைக் கின்றன. கல், மணல், ஜிப்சம் ஆகிய இந்த மூன்று மூலப் பொருள்களும் கிட்டேயே கிடைக்கின்றன. ஏதோ, Tariff Commission ஒரு டன் ரூபாய் 100 வீதம் விற்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து இருப்பதால், அந்த விலைக்கே சிமெண்டை விற்று வருகிறார்கள். நாம் அந்த தொழிலை பிரசீலனை செய்து, விலையை குறைத்து, முதலாளிகளின் லாபத்தை கட்டுப் படுத்தி, தொழிலாளிகளுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்க முடியும். மூல தனத்திற்குத் தகுந்த வட்டி முதலாளிகளுக்குக் கொடுப்பதைதடுக்க வேண்டு மென்று நான் சொல்ல வில்லை அவர்களின் லாபத்தைத்தான் கட்டுப் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். ஆகையால் சென்னை அரசாங் கம் இதை உடனடியாகச் செய்ய முன் வர வேண்டும். நமது மாகாணத்தில் இருக்கும் மந்திரிகளுக்கு அதிக வேலையிருக்கிறது, என்றாலும் கூட அவர்கள் இன்னும் நன்றாக உழைத்து இரவு பகலாக உழைத்து மற்ற சர்க்கார் சகபாடிகளையும் வைத்துக் கொண்டு, இதற்கான நல்ல திட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக நிலச் சீர்திருத்தங்களை நாங்கள் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று மந்திரிகள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் சட்டம் கொண்டு வந்தாலன்றி, பெரும் பகுதி மக்க ளான விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் நல்லது செய்ததாக சொல்ல முடியாது. விவசாய மக்களின் நிலைமை நாளுக்கு நாள் மிகவும் மேசமமாகப் போய் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வர சர்க்கார் முன் வரவேண்டும்.

“அடுத்தப்படியாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை பற்றி முன்பே பேச வேண்டுமென்று எண்ணினேன். ஆனால் இது வரையில் சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. அது போலீசாரை பற்றிய ஒரு விஷயம். சில இடங் களில், உதாரணமாக டால்மியாபுரத்தில், இந்தப் புதிய காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் செய்யும் குற்றங்களை காங்கிரஸ் என்ற பெயரில் மறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் அப்படி செய்ய முன் வரமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன், போலீசாரையும் தங்கள் பக்கம் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். போலீசாரும் அதற்கு உறு துணையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். டால்மியாபுரத்தில் தொழிலாளிகள் ஒரு சிறு ஊர்வலமாகப் போனால் கூட, இந்த புது காங்கிரஸ் முதலாளிகளின் பேச்சிற்கு கிணங்க, போலீசார் அதில் தலையிட்டு, தடை செய்கிறார்கள். டால்மியாபுரத்தில் உள்ள போலீசாருக்கு முதலில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த முதலாளிகளுக்கு சொந்தமான வீடுகளில் தான் அவர்கள் தற்போது குடியிருக்கிறார்கள் டால்மியாபுரம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் கூட, முதலாளிகளுக்கு சொந்தமான இடத்தில் தான் இருக் கிறது. ஆகவே போலீசார் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு கையாட்களாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. டால்மியாபுரத்தில் இது அன்றாட நிகழ்ச்சிகளில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. டால்மியாபுரத்தின் சுற்றுப் புறங்களில் பல கொலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் இது சம்பந்தமாக ஒரு கேள்வி கொடுத்திருக்கிறேன் அது இன்னும் சபையின் முன் வரவில்லை. பல கொலை கேஸுகள் போலீசாரால் போடப்பட்டிருந்தும், ஒரு கேலை தவிர, பாக்கி எல்லாம் நீதி ஸ்தலத்தில் acquittal ஆகிவிட்டன.

28th March 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

இதற்கு முக்கிய காரணம், போலீசார் prosecutionஐ அவ்வளவு மோசமான நிலையில் தயார் செய்து, District Court-ல் அடிப்பட்டு போக வேண்டுமென்று செய்கிறார்கள். சாட்சிகளை மோசமாக தயார் செய்வது மட்டுமல்ல, prosecutionஐயே அவ்வளவு மோசமான நிலையில் எழுதுகிறார்கள். இன்னும் பல கொலை கேஸுகளை போலீசார் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. நான் நிச்சயமாக சொல்லுவேன் போலீசாரும் இந்த முதலாளிகளும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு, சரியான விசாரணை செய்யாமலும் அப்படியே விசாரித்து அரசாங்கத்தின் சார்பில் கேஸ் போட்டாலும், மேலே கேஸ் போனால் உடைந்து விடும்படி வழி செய்கிறார்கள் கொலை கேஸ்களில், acquittal ஆகிறது என்றால் prosecutionல் தவறு இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்து நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியை காப்பாற்றுவது போன்ற விஷயங்களில் போலீசார் ஒருதலை பட்சமாக ஒரு கட்சியின் சார்பாக. கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக நின்றாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த கட்சியின் பக்கம் நின்றாலும் சரி, அதைக் கண்டு பிடித்து நியாயம் வழங்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். யாருக்கும் அரசாங்கம் சலுகை காட்ட வேண்டாம். அரசாங்கம் சலுகை காட்டுகிறது என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. ஆனால் அந்த எண்ணத்தின் பேரில்தான் பலர் புதிதாக காங்கிரசில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். டாலம்யாபூர்த்தை பார்த்தால் இந்த நிலைமை விளங்கும் உதாரணமாக, illicit distillation பல இடங்களில் நடக்கிறது. போலீசார் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சபவர்களை பிடிக்கிறார்கள். பிடிப்பது அவர்களது கடமை. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்களை, அந்த கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சியவர்களை ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய கோரி நான் ஜாமீன் கொடுக்க போனால், போலீசார் விடுதலை செய்ய மறுக்கிறார்கள் அல்லது வேறு எனக்கு வேண்டியவர்கள் போய் Bail கேட்டால் மறுத்து விடுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு நேற்றைய காங்கிரஸ் கிரஸ்டாரர் போய், நான் காங்கிரஸ்காரன் என்று சொல்லி Bail கேட்டால் கொடுத்து விடுகிறார்கள் இதனால் மக்களிடம் என்ன எண்ணம் பரவுகிறதென்றால், நிச்சயமாக நாடும் காங்கிரசில் சேர்ந்து கொண்டால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற தவறான எண்ணம் ஏற்படுகிறது. இந்த புதிய காங்கிரஸ்காரர்கள், நமது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தான் நடக்கிறது. நான் என்ன செய்தாலும் கேட்கமாட்டார்கள் என்று செய்கிறார்கள். போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களும் இதற்கு துணையாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதைக் கண்காணித்து, சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதியை பாதுகாக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ புள்ளம்பாடி திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மறுபடியும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு சர்க்காருக்குப் பெரிதல்ல. வரவு செலவு கணக்கில் எவ்வளவோ செலவு இனங்களும், வரவு இனங்களும் இருக்கின்றன. Betterment Levy வேறு போட்டிருக்கிறோம். இதிலிருந்து நமக்கு 11½ கோடி ரூபாய் வரவு வருவது நிச்சயம். ஆகையால் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, இந்த புள்ளம்பாடி திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், அதிகமான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதுடன், இந்த கட்டளை கால்வாய் திட்டத்தையும் இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. P. THANGAVELU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாகாண நிதி மந்திரி அவர்கள் நீண்ட காலமாக தான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து வரும் இடங்களிலெல்லாம் தமிழில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நடத்து வேண்டும் என்றும் அரசியல் காரியங்களையும் தமிழிலேயே நடத்த வேண்டும் என்றும், சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்.

12-01
p.m.

[Sri S. P. Thangavelu]

[28th March 1955]

அவருக்கு தமிழில் உள்ள பற்றுதலினால் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யப்படும் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார். அவர் ஒரு இடத்தில் பேசும்போது கூட பல்கலைக் கழகம் கூட பாடங்களை தமிழிலேயே நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படி பல்கலைக்கழகம் தமிழ் மொழியிலேயே பாடங்களை நடத்த முன் வரவில்லையானால் சர்க்காரே சட்டம் கொண்டு வந்து தமிழிலேயே பாடங்களை கட்டாயமாக நடத்த வேண்டிய நிற்பந்தம் ஏற்படும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உள்ள படியே பார்க்கப்போனால் சர்க்காரே தமிழ் மொழியில் பாடங்களை போதிக்க வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்து விட்டதா என்பது தெரியவில்லை. அப்படி முடிவு செய்து விட்டால் என்ன ஆகும் என்பதை சர்க்கார் யோசித்தார்களா என்பதைப்பற்றியும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. அப்படி தமிழ் மொழியிலேயே எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நடத்த வேண்டும் என்று சர்க்கார் முடிவுக்கு வந்தால் அதன் விளைவு என்ன என்பதையெல்லாம் அவர்கள் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்து விட்டுதான் இந்த முடிவிற்கு வந்தார்களா என்பதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லை. இந்த முறையை நாம் கல்வித் துறையில் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அந்த கண்ணோட்டத்துடன் நாம் பார்க்க வேண்டும். கல்வித் துறையில் பார்க்கும் போது மற்ற நாட்டின் பொருள்களையெல்லாம் தாய் மொழியில் போதிக்கப்பட்டால் நல்ல முறையில் அவற்றை தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதும், அப்படி கற்றுக் கொள்வதற்கு சலபமாக இருக்கும் என்றாலும் மற்ற நாடுகளிலுள்ள விஷயங்களையும் விஞ்ஞானம் முதலியவைகளையும் தாய் மொழியில் கற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மற்ற நாடுகளில் அறிவாளிகள் கண்டு பிடித்திருக்கக் கூடிய விஷயங்களை நாம், தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியில் கற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதை கற்பிக்கும்போது உள்ளபடியே அந்த முறையில் அவர்கள் வெற்றியடைவார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை உண்டாக்கினால் மற்ற நாடுகளை நம்பியிருக்கும் நாம் விஞ்ஞான முறையில் வேண்டியவைகளைக் கற்றுக் கொள்ள முடியாமல் அழிந்து போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுவிடும் என்பதை உள்ளபடியே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி பல இடங்களில் கல்வி எப்படி நடைபெறுகிறது, கல்வி நிலையங்களில் போதகு முறை எப்படி இருக்கிறது, அங்குள்ள நிலைமை என்ன என்பதை விவரித்துச் சொல்லும்போது பொதுவாக மாணவர்களுடைய தரம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாணவர்களுடைய அறிவு மிகவும் குறைந்து விட்டது என்றும் ஆங்கில அறிவு மிக மிக குறைந்து போய் விட்டது என்றும் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் விஞ்ஞானம் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி இருக்கும்போதே அறிவு குறைந்து விட்டது என்றால் தமிழில் போதிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது எந்த அளவில் பாதிக்கும் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் மொழியில் எல்லா பாடங்களையும் போதிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் செய்வதற்கு முன்பாக அந்த ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டிருப்பதை கொஞ்சம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேல் சபையில் பேசும்போது சென்னை பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் பொது விவாதத்தில் பேசும்போது “இண்டர் யூனிவர்சிட்டி போர்டு” என்று இருக்கிறது, அது மத்திய சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறது, அதாவது 1960-ம் வருஷத்திலிருந்து மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்படுகிற எல்லா பரீட்சைகளும் அதாவது ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். முதலிய பரீட்சைகள் எல்லாம் ஹந்தியில் நடத்த வேண்டும் என்றும், யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கு எல்லா

28th March 1955] [Sri S. P. Thangavelu]

நடவடிக்கைகளையும் தமிழில் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அங்கு மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளுக்கு இங்குள்ளவர்கள் போக முடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். இந்தச் சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட முடிவிற்கு வரும் முன் மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து முடிவுக்கு வந்தார்களா? இப்படிப்பட்ட முடிவுக்கு வருவதற்கு முன் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் மாகாண சர்க்கார் கேட்டார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். 1960-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு நியமிக்கப்படும் உத்தியோகங்களுக்கெல்லாம் ஹிந்தி தெரிந்தவர்களைத்தான் நியமிக்க முடியும். அப்பொழுது மாகாண சர்க்காரால் அமைக்கப்படும் திட்டத்தினால் இங்குள்ளவர்கள் அங்கு போக முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால் அந்தத் திட்டத்திற்கு மாகாண சர்க்கார் தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டினார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். அல்லது 1960-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு மாகாண சர்க்கார் தங்களுடைய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் ஹிந்தியில் நடத்தப் போகிறார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். ஆனால் அரசியல் சட்டத்தில் ஹிந்தியை தேசிய மொழியாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பல வருஷங்களுக்கே அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பொழுது நாம் கஷ்டத்தை அடையும்படியாக நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை மாகாண சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து பார்த்தார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அத்துடன் மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கைக்கும் மாகாண சர்க்காருடைய கொள்கைக்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது என்பதற்கு ஏற்படுகிறது. நம் முடைய மாகாண மக்களை கஷ்டத்தில் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையில் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம்.

“இந்த ஆவடி காங்கிரசில் பண்டித ஜவ்ஹர்லால் நேரு பேசும்போது, **Nationalisation** என்று சொல்லும் ஆங்கில வார்த்தைக்கு ஹிந்தியில் நேரடியான வார்த்தை இல்லையே என்றும் தமோறி இருக்கிறார்கள், இப்படி சாதாரண ஆங்கிலச் சொற்களுக்கே, நேரடியான ஹிந்தி சொற்கள் இல்லாத போதே, இந்த ஹிந்தி மொழியை அரசியல் காரணத்திற்காக, நாம் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று, நம் தலையில் சுமர்த்தப்படலாம். ஆனால் அதைக் கற்றுக்கொண்டால், அறிவுத்துறையில் நேரடியாக லாபம் பெற முடியாது. ஆகவே 1960-ம் ஆண்டில் ஐ.பி.எஸ்., ஐ.எ.எஸ். போன்ற பதவிகளுக்கு இந்த யூனியன் சர்க்காரால் வைக்கப்படும் பரீட்சைகளில் ஹிந்தியில்தான் பதில் எழுத வேண்டும் மென்று கட்டாயப்படுத்துவார்களா, மாணவர்கள், என்று தெரிய ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி மத்திய சர்க்கார் கட்டாயப்படுத்தினால், ஹிந்தியை அந்த பரீட்சையில் துணித்தால் மாகாண சர்க்கார், அம்முறையை எதிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக சுகாதார இலாகா, உள்ளபடியே, இந்த மாகாணத்தில் வேலை செய்கிறதா என்று சந்தேகிக்கும் முறையில் அது வேலை செய்து வருகிறது. இந்த மாகாணத்தில் நடக்கும், பல உணவு விடுதிகள், சிறு குண்டிசால்கள், சுகாதார முறைகளை அனுசரிப்பதில்லை, அவ்விடுதிகள் தவறு செய்தால், அவ்விடுதியின் முதலாளி பிடிக்காதவராக இருந்தால் மட்டும், அவர் மீது, சுகாதார விதிக்குப்பிற்பாக, காரியங்கள் செய்வதாக குற்றம் சுமர்த்தி பழி வாங்க அதிகாரிகள் முன் வருகிறார்களே தவிர, உள்ளபடியே, இந்த மாகாணத்தில் மக்களுடைய சுகாதாரம் பாதிக்கப்படும் முறையில் ஹோட்டல்கள் நடத்தப்படுகின்றன என்று கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரிய வில்லை. சென்னையில், இங்கே, பார்த்தால் சுத்தமாக உயர்ந்த ரக உணவு ஹோட்டல்களில் கொடுக்கப் படாமல் இருந்தாலும், மக்கள் சுகாதாரம் பாதிக்காத சுத்தமான உணவு சட்டத்தின்படி தயார் செய்து கொடுக்கபடுவதில்லை. இது மட்டுமல்ல, மற்ற எந்த இடத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் இப்பொழுது நடைபெறும் ஹோட்டல்கள் உணவு விதியை கவனிப்பதில்லை. உணவு பற்றாக்குறை நாட்டில் இருந்த போது, அரிசி கிடைக்காத காரணத்தால், ஹோட்டல்கள் கலப்பட உணவு தயார் செய்தன. அப்படிப்பட்ட பழக்கம் இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. உணவுப்பொருள்கள், தாராளமாக,

[Sri S. P. Thangavelu]

[28th March 1955]

குறைந்த விலைக்குக் கிடைத்தும், இந்த ஹோட்டல்கள், பழய மாதிரியே கலப்படம் செய்து, பழய விலைக்கே, உணவுப் பண்டங்களை விற்கின்றன. அதனால் அதிக லாபமும் அடைகின்றன. அப்பண்டங்கள் சாப்பிடும் மக்களுடைய சுகாதாரம் கெடுகிறது என்று அந்த ஹோட்டல் முதலாளிகள் கவலைப்படுவதில்லை. சுகாதார அதிகாரிகள் இதைக்கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பதும் கிடையாது. வியாதியஸ்தர்களை குணப்படுத்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் பணம் அதிகமாகச் செலவழிப்பதை விட, சுகாதாரத்தை பாதிக்கும் முறையில் நடத்தும் உணவு விற்பனை அவ்வப்போது சுகாதார இலாகா கண்காணித்தால், மக்கள் நோயை அண்ட ஒட்டாமல் தடுக்க முடியும். இதற்கு ஆவன சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக, சென்னை கார்ப்பரேஷன், மற்ற பெரிய நகரங்களில், முனிசிபாலிட்டிகள், பெரிய ஹோட்டல்கள் வைத்து நல்ல சுகாதார முறையில் நடத்தலாம். அதன் மூலம் கூட, கார்ப்பரேஷன், முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு கணிசமான வருமானம் வரலாம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“Sir, may I know when the Hon. Minister is going to reply to the discussion?”

DEPUTY SPEAKER :—“The Hon. Minister will reply at 12-45.”

12-10 P.m. SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“To-day or to-morrow, Sir?”

DEPUTY SPEAKER :—“Today.”

*SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சர்க்கார் சமர்ப்பித்திருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள், சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது தேசத்தின் குறிக்கோள், கேஷமநல ராஜ்யத்தை நிர்ணயிப்பதே. அப்படிப்பட்ட ராஜ்யம் பூர்ணத்துவம் அடைவதற்கு, பரிபூரண நிலைமையை நிர்மாணிப்பதற்கு முதல் படியாக உள்ளது சுகாதாரம். நம் முடைய தேச ஜனங்களுடைய சுகாதாரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியது சர்க்காரின் முதல் கடமையாகும். தேச ஜனங்கள் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் திடகாத்திரர்களாக இருந்தால் மாத்திரமே, அவர்கள் பலம் பூராவும் தேசத்தின் நன்மைக்காக உபயோகப்படும், அதனால் தேச முன்னேற்றம் அடைவதற்கான மார்க்கம் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அப்படி முன்னேறுவதில், ஜனங்களின் சுகாதாரத்தை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பயங்கர வியாதி ஒன்று இப்போது தேசத்தில் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. அது தான் குஷ்டரோகம். இந்தக் குஷ்டரோகம் நாளுக்கு நாள் பயங்கரமான வேகத்தில் பரவி வருகிறது. இது பற்றி சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும். இந்த வியாதி எப்படிப்பட்டது. சில ரிடத்தில் இது கொடூரமான நிலைமையில் வெளிப்படையாகத் தோன்றுகிறது. இன்னும் சிலரிடத்தில் இது, மறைவாக இருந்து வெளியே தெரியாமலிருக்கிறது. இந்த வியாதியால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள் மனதில் என்ன எண்ணம் தோன்றுகிறதென்றால், அந்த வியாதியை மறைக்க வேண்டும், வெளிப்படையாகக் காட்டிக்கொள்ளக்கூடாது என்ற மனப்பான்மை ஏற்படுகிறது. எதோ, சிற்றின்ப வியாதிகளை சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எப்படி வியாதியைப் பற்றி வெளியே சொல்ல வுண்டாது போல், அதை மறைக்க நினைக்கிறார்கள். இதில் பலர் வெற்றி பெற்று வருவதால், இந்த வியாதி வெளிப்படையாகத் தெரியாமல் பலர், அவ்வியாதியஸ்தர்களுடன் கலந்து உறவாடுவதால், அந்த வியாதி வெகு வேகமாகப் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த வியாதியை பரவ ஒட்டாமல்

28th March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

தடுக்கா விட்டால், நம்நாட்டில் மனித பலத்தின் ஒரு பகுதியானது நமக்கு உபயோகப்படாமல் போய், நாட்டின் முன்னேற்றமே தடைபடும். ஆகவே இந்தக் குஷ்டரோகம் பரவாமல் இருக்க இனிமேல், அதைத் தடுக்கும் முறையில் சர்க்கார் கவனஞ்செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.”

“குஷ்டரோக நிவாரண நிலையங்கள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. அது நல்ல அருமையான காரியம் தான். ஆனால் அதிலே இரண்டுவித அபாயமிருக்கிறது. குஷ்டரோக நிவாரண நிலையங்கள், நகரங்களுக்குப் பக்கத்தில் இருப்பதால், அந்த நகரங்களுக்கு கிராமங்களிலிருந்து வரும் குஷ்டரோகிகளால், அபாயம் ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. என்னவென்றால் குஷ்டரோக நிவாரண நிலையங்களுள்ள இடங்களில் ஓரளவுக்குத் தான் இந்த வியாதியஸ்தர்களுக்கு இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு இங்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. இடம் கிடைக்காதவர்கள், பல ஊர்களிலிருந்து, வந்து, இடம் வாங்கலாமென்று இந்த நிலையங்களுக்கு அடிக்கடி போகிறார்கள். அங்கே குறிப்பிட எண்ணிக்கையில் தான் இடம் இருப்பதால், அவர்களுக்கு அடமிஷன் கிடைக்காமல், அவர்கள் பக்கத்து கிராமங்களில் தங்கி விடுகிறார்கள். அதனால் அந்தப் பக்கத்து கிராமத்திலும், அந்த குஷ்ட நோய் பரவ ஆரம்பிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராமம், மாணுமதுரை பக்கத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. மாணுமதுரை பஞ்சாயத்து போர்ட் எஸ்டேட் பக்கத்தில் குஷ்ட நிவாரண நிலையம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையம் ஒரு உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து வருகிறது. அதிலிருந்து கொஞ்ச தூரத்தில், பக்கத்தில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. மழை காலத்தில், இந்த நிலையத்தில் விழும் தண்ணீர் அந்த ஏரிகளில் போய் சேருகின்றது. இதனால் அந்த ஏரிகளின் ஜலம் சுகாதாரம் குறைவானதாக, அசுத்தப்பட்டுக் கிடக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தண்ணீரை வயல்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள், அங்கு சுற்று புரமுள்ள ஜனங்களும் உபயோகிக்கிறார்கள். இதனால் குஷ்டரோகம் விரைவாகப் பரவுகிறது. அங்கு குஷ்டரோக நிவாரண நிலையம் இருப்பதால், பல கிராமங்களிலிருந்து குஷ்டரோகிகள் அங்கு வந்து ஆஸ்பத்திரியில் admission-க்கு இடம் கிடைக்காமல் மாணுமதுரையில் வந்து தங்குகிறார்கள், பலர் வாடகை வீடுகளிலும் தங்குகிறார்கள், வண்டி முதலிய வாகனங்களில் பிரயாணம் செய்கிறார்கள், காப்பி ஹோட்டல்களில் சிற்றுண்டி அருந்துகிறார்கள். இதனால் இப்போது, 10 வருஷங்களுக்கு வேகமாக, பயங்கரமாக குஷ்டரோகம் பல கிராமங்களில் புகுந்து பரவி விட்டது. எதனால் குஷ்டரோகம் ஒரு தொத்து வியாதியல்ல என்று சில வைத்திய நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. வேறு சிலர், அது தொத்து நோய் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது வேகமாக இந்த நோய் பரவி இருப்பதைப் பார்த்து, இது தொத்து வியாதி தான் என்று நினைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த தொத்து வியாதி நாட்டிலே பரவாமல் தடுக்க வேண்டியது, கேடும் நலராஜ்யத்தை உண்டு பண்ண கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் சர்க்காரின் முதல் கடமையாகும். இதற்கு செய்யவேண்டியது என்னவென்றால், குஷ்டரோக நிவாரண நிலையங்களை வைத்திருப்பது சரிதான், ஆனால் ஆங்காங்கு வியாதி யஸ்தர்கள் இருக்கும் கிராமங்களுக்கு டாக்டர்கள் சென்று, அங்கே, அந்த வியாதியஸ்தர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டியது மிக முக்கியமாகும். அவ்வித வசதி எப்படி ஏற்படுத்தலாமென்றால், அம்மை குத்த, வேக் சினைர்கள், கிராமம், கிராமமாக போய் அம்மை குத்துவது போல குஷ்டரோக வைத்திய உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, குஷ்டரோக வியாதியஸ்தர்களைத் தெரிந்து கொண்டு வரம் ஒரு முறை அவர்களுக்கு அங்கேயே சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் தான், இந்த குஷ்டரோகம், பரவாமல் நாட்டு ஜனங்கள் எல்லோரும் ஆரோக்கியமாக இருக்கவும், அவர்களுடைய சேவையால் நாடு முன்னேற்றம் அடையவும் முடியுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால் இந்தவிதமாக கிராமங்களில் வேக்லிநோடர்களைப் போல் கிராமங்களில் போய் வேலை செய்யும் வைத்திய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து இந்த குஷ்டரோகிகளுக்கு சிகிச்சைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியது முக்கியமாகும்.

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [28th March 1955]

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் இப்போது நடக்கும் கேசும் நல்ல ராஜ்யத்தில் உயர்வு தாழ்வு இருக்கக்கூடாது. அந்த தத்துவத்தை அநுசரித்து நடக்க சாத்தியமான ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இப்போது நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. நமது கேசும் நல்ல ராஜ்யத்தில் உயர்வு தாழ்வு என்ற பேதம் அடியோடு இருக்கக் கூடாது என்பதை உத்தேசித்து ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நல்லது. அதாவது நமது ராஜ்யத்தில் நிறைய ஓராசியர் பள்ளிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கூடுமானவரையில் ஹரிஜனங்களை ஆசிரியர்களாகப் போட்டால் அந்தப் பள்ளிகளில் படிக்கக் கூடிய மாணவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தங்களுடைய ஆசிரியர் என்ற ஹோதாவில் மிகுந்த மரியாதையுடனும், பக்தியுடனும் ஆசிரியர்களிடம் நடந்து கொள்வார்கள். அதனால் அவர்களிடையே உயர்வு, தாழ்வு என்ற மனப்பான்மையே வளரவிடாமல் செய்ய வசதி இருக்கிறது. ஆகவே இதை நன்கு ஆலோசனை பண்ணி கூடுமான வரையில் ஓராசியர் பள்ளிகளுக்கு எல்லாம் ஹரிஜனங்களையே ஆசிரியர்களாகப் போடுவதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆலோசனை. இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-18
p.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Deputy Speaker, we are at the close of the discussion on the Budget for the year 1955-56. The Hon. the Finance Minister on several occasions when some of the Members on this side of the House attempted to invite his attention to certain glaring instances of atrocities committed by the Anti-Communist Front-walas and other anti-social elements said that he was feeling that we were exaggerating things. There were occasions when we tried our best to convince him about facts but we could not. I wish to stress one point. In certain parts of Malabar the situation is intolerable. I do not mind any organization legally fighting for the principles of other political parties. But I cannot understand an organization calling itself a cultural organization declaring itself anti-Communist, forming an anti-Communist front and openly preaching violence and personal attacks on people. This organization which receives foreign aid has been the subject-matter of discussion in this House also. On several occasions this has been brought to the notice of Government. Unfortunately it has culminated in certain murders. I do not wish to deal with things connected with the Attoli murder because it is sub judice. Day before yesterday I tried twice to invite the attention of the Hon. Minister to a number of activities in Irikkur firka. I wish to submit that we are people who never take any opportunity to slander Government or declare the whole police administration as inefficient. But the reality is there. A certain amount of inefficiency is also there. But we are not saying these words for propaganda sake or for the purpose of spreading scandal. We want to see such defects are rectified. We would give a certain amount of necessary co-operation for the Government and the department also to detect crimes.

“In this connexion I would submit that in last October in my Irikkur firka, under the leadership of the head of church in Eroor who is called Payyalu, fifty to sixty persons attempted to attack the person of an honourable lady, by name P. T. Mary. We

28th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

represented the matter to the Collector of Malabar. Even now after seven or eight months, the enquiry is still pending. No action has been taken. In December 1954, some twenty people have represented to Government and also to the Collector of Malabar with regard to the attempts made against certain persons by the head of the church and certain other candidates. Certain persons attempted to evict other persons. Certain Christian people believed those who joined the Kisan Sabha are anti-religious people. The Father of the Church in Eroor openly did propaganda that any Catholic who joins the Kisan Sabha organization is a sinner and should be boycotted and should not be allowed to reside in that area. There are Government documents to prove this. I hope Government would have received reports. In November 1954 a mad man caught hold of his child and dashed it against the wall and the child was broken to hundreds of pieces. These people took this as an opportunity and utilized it as an occasion to show that that man was a member of the Kisan Sabha. 'They said' 'Look here, these are the people who joined the Kisan Sabha.' People ran helter skelter. There was confusion in that area. As a matter of fact the Police Officer who enquired the matter and who was on the spot was convinced that this Father of the church did propaganda in such a way. Last month another incident happened. I mentioned about it day before yesterday. I mentioned that one Karthyayini has submitted a petition to Government saying that there was an attempt to murder her husband and that her husband was not to be seen. What I submit is, so much of undesirable anti-social activities are going on under the cover of religion. So I would request the Hon. Minister one thing. I am glad that he is coming to attend the Teachers' Conference in Malabar which is going to be held at Kozhikode. Will the Hon. Minister take that opportunity of enquiring personally into, what all I have said about the anti-social activities? He can contact the Congress leaders, the Praja-Socialist leaders and the Communist Party leaders or anybody he wants. Let him enquire into these things personally and let me be assured that he will personally look into these things; let him see that justice is done and the grievances of the poor people are redressed as far as the law is concerned. I do not say that Government are committing these things consciously. But there is such a feeling prevalent. Government should dispel such a feeling. I do want to tell the Hon. Minister that we are not exaggerating things. He is going to Malabar shortly. Let him verify things by personally enquiring and let him take action on the merits of the case. Without proper enquiry and conviction, these anti-social activities cannot be put a stop to. If the Hon. Minister does not enquire into these things personally and take necessary action but says that these Police Officers are doing their best, then it will embolden these people and more crimes will be perpetrated and the poor people would be put to a lot of trouble.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [28th March 1955]

“ With regard to Nagji Purushotham Company and the police excess there, an information has been received on 1st of March from the Inspector-General of Police that the District Superintendent of Police enquired into the matter, that he conducted an enquiry and that he had found that the charges levelled against the police were unfounded. But I understand in the first week of March the Subdivisional Magistrate enquired into the matter and has taken the evidence of those who had complained against the police excess and I do hope that the report he had submitted is with the Hon. Minister. When the case is handled by Judicial Officers, I hope that justice will be done. I wish to refer to the number of suicide cases. About 490 cases have been reported to have taken place, according to the official figures, in Malabar. I would request the Hon. Minister to enquire into the causes of these suicide cases. I can understand there are social and economic factors which had contributed to these cases. In fact there should be such factors. Without them, these suicides would not have taken place. This is a case worth examining and remedial measures should be taken.

“ I am glad that in Tamilnad so many textile mills are being opened. The textile industry is flourishing in Tamilnad and the capitalist owners of these mills are getting considerable profit. But I would invite the attention of Government and of the Members of this House that in that part of this State, viz., Malabar, the textile mills are closed. Why is it that the Aaron Mills is closed for the past 13 or 14 months? Why is it that the Kodakkal factory is closed? Why is it that the Standard Cotton and Silk Factory, Kozhikode is closed? What steps have been taken by Government to re-open these factories? There is no proper understanding of the labourers' conditions by the managements concerned. I can prove with facts and figures that some managements are threatening closure just to make the workers yield. In this connexion you may think that it is because the workers are going on strike and because they are fighting, certain factories are being closed. It is not so. I am the President of the Aaron Mills Workers' Union, which has a membership of 1,300 workers. One thousand four hundred workers are working in Aaron Mills. Before the closure of the Mills, for full three months, the workers have not been paid their wages. The workers have not been paid any bonus at all for full three years before the closure of the mills. The workers' rights were not recognized. The Hon. Minister for Labour was good enough to admit these facts on the floor of this House. We never went on strike. It is not due to the activities of workers that the mill was closed. Many of the industrial concerns are closed. With the steep fall in price of agricultural products, there is no work in pepper gardens. The agricultural workers have got no job. There should be strong propaganda and we should see to it that the morale of the people is heightened. I do hope the Hon. Minister would take into account what I have said and do the needful. The Hon. Minister should take some pains to give full consideration to what all I had said.”

28th March 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member's time is up.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I would request the Hon. Minister to note that 90 per cent of the patients in Malabar are suffering from cancer. That disease is causing a great nuisance. I would request the Hon. Minister to open a cancer ward in Kozhikode hospital. I also request an “ Eye Relief Camp ” be opened at Balathur. Government was pleased to send a medical officer to enquire and the medical officer has submitted his report. I would request the Hon. Minister to see to it that an ‘ Eye-Relief Camp ’ is opened in Balathur in Irrikur firka.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, ^{12-30 p.m} Sir, in getting the Appropriation Bill passed the Government are doing the easiest part of their job. We know that in a democracy and the Party system which prevail, the conclusion in such matters is almost foregone. True, Sir, the Assembly is supreme in financial matters. But, apart from discussing matters and sanctioning the required amounts, no effective device has yet been discovered to control that expenditure. Now, the Estimates Committee has been formed and it remains to be seen how far the work of the Committee will help the Government and also to control the expenditure that has been sanctioned by this House. It is natural that even in countries where there are a democratic tradition and working of parliamentary system, this aspect of the question, namely, control by the Legislature of the sanctioned amounts, is yet to be tackled and I mention this because that shows the heavy responsibility on the Ministers who, being the highest officers of the Executive, must exercise strict vigilance over their departments and see that every pie that is spent is properly spent. The Hon. Minister has assured us and on our part, through the Estimates Committee we will also contribute our mite in this respect. But it is certain that unless we have the complete help, co-operation and direction from the Government and their departments, nothing useful can be turned out by a few Members constituting themselves into a committee.

“ Another point I want to impress upon the Hon. Minister is that the works for which amounts have been sanctioned must surely be taken up. There have been instances, not one but many, where amounts are sanctioned in the Budget proposals for certain works but they are not started and next year they are almost dropped. I do not know what procedure is followed by the Government and the Ministers. I do not know whether they have any periodical review of the works taken up. If not, I would request the Hon. Ministers to call for a periodical report of the works that are taken up with special reference to works that are not being taken up and stating the reasons why they are not taken up. Then, in submitting memoranda and information for the coming Budget, this House may be informed by directly pointing out that such and such works sanctioned in the previous year were not taken up and stating the reasons why they were not taken up.

[Sri M. Narayana Kurup] [28th March 1955]

Now, we are in the wilderness whether a work is taken up or executed. I would also request the Government to supply us with information showing whether a work was taken up but not concluded and whether it did not progress as was expected. That will help us in appraising the working of the various departments and convincing ourselves that it was for no fault of the Government that a particular work was not done.

“ In giving us the information about the Budget proposals themselves we are given the previous year's estimate, the revised estimate, and the estimate for the coming year. I would submit that there is no data as to the actuals. We know that it is only when we get the audited accounts that the final accounts can be supplied. But I believe that with regard to both receipts and expenditure the Government would be getting monthly reports. It will be very helpful to us if the Government can supply at least roughly information with regard to receipts and expenditure up to the very last date so that we may have an idea of the general trend of the income from various sources and the expenditure incurred by the Government.

“ Another point is with regard to block grants. In this Budget we have provided lakhs and even crores of rupees, only earmarking them for particular subjects. The Ministers have assured us that they will give due consideration to all matters before any particular scheme is sanctioned. Especially in the fields of National Extension Service, Local Development Works and others I hope the Government will take everything into consideration and while they want to get the maximum result, they will also see that backward areas are preferred for the purpose of these works being taken up.

“ Then, many of the works are to be executed through the Local Government departments. It is the Government that sanction the scheme and the estimate. But when once they are sanctioned, it seems that the Government wash their hands off such schemes because when we put questions, the Hon. Ministers say that it is the concern of the Local Government—the district board or the municipality. None the less, it is the Government that give sanction for the work. Many of the works of the local boards go by default because there is not sufficient technical personnel to prepare the scheme and execute the same. While I fully agree that the Government should exercise their control in sanctioning a scheme and the expenditure thereon, I submit that they should not leave it at that. They must see that such sanctioned schemes are taken up by the local bodies. They must provide the necessary engineers and the expert staff for preparing the estimates and putting through the scheme. Schemes that have been sanctioned years ago are still not executed because the estimates are not sanctioned and engineers are not available. Therefore, in order that we may not lag behind in the matter of Local

28th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

Development Works like drinking water-supply schemes and rural road schemes, the Government must provide these local bodies the necessary staff and other facilities for executing those works."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-35 அவர்களே, கிட்டத்தட்ட 23 நாட்களாக நடந்து வந்த பட்ஜெட் விவாதம் முடிவடையும் தருணத்தில் நான் பேசுகின்றேன். இந்தச் சமயத்தில் பட்ஜெட் தயாரிக்கும் முறையைப் பற்றி சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன். p.m.

"இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டு வரும் பட்ஜெட்டில் விவரங்கள் பூராவையும் தெரிந்து கொள்வது சாத்தியமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது சபை முன்பு வழக்கமாக வைக்கப்பட்டு வரும் பட்ஜெட் தயாரிப்பின் அடிப்படை கொள்கையிலேயே மாறுதல் ஏற்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வழக்கமாகத் தயாரிக்கும் முறையிலேயே ஆபீஸ் குமாஸ்தாக்கள் சென்ற வருஷ புள்ளி விவரங்களை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு அடுத்த வருஷத்திற்கான பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து விடுகிறார்கள். பார்த்தவுடன் மலைக்கக் கூடிய அளவு புல்தகங்கள் என்னவோ கனமானதாக இருக்கின்றனவே தவிர அவற்றிலிருந்து எல்லா விவரங்களையும் சுலபமாகத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியனவாக இல்லை. இப்பொழுது தயாரிக்கப்படுகிற பட்ஜெட் மெமொரான்டத்தை அடியோடு மாற்றி புதிய முறையில், எல்லா விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் அவற்றைத் தயார் செய்வது மிகவும் அவசியம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதில் ஒரு கஷ்டமும் இருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் மார்ச் மாதத்தில் சமர்ப்பிக்கப் பட வேண்டிய பட்ஜெட் இவ்வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்தே எல்லா இலாக்காக்களிலும் தயாரிக்க வேலை ஆரம்பமாகி விடுகிறது. அதனால் இவ்வாண்டு எந்தெந்த இனங்களில் பணம் அதிகம் செலவாகியிருந்து, எந்தெந்த இனங்களுக்கு இன்னும் அதிகப் பணம் வேண்டும் என்பது போன்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க வசதியில்லை. இதனால் நிதி இலாக்காவிலுள்ள குமாஸ்தாக்களின் எண்ணிக்கையைக் கொஞ்சம் அதிகப் படுத்தினாலும் கூட, வருகிற வருஷத்திய பட்ஜெட் தயாரிப்பு வேலை இவ்வருஷம் நவம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு தான் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும் என்பதாக ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். நவம்பர் மாதத்திலிருந்து மார்ச் மாதத்திற்குள் நாளைக்கு மாதங்கள் இருப்பதால் பட்ஜெட் தயாரிப்பு வேலை பூர்த்தியாகிவிடும். இப்படிச் செய்தால் இவ்வாண்டு நமக்கு ஏற்படுகிற உண்மையான ஏழு, எட்டு மாத அனுபவத்தைக் கொண்டு வருகிற வருஷத்திய பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க வசதி இருக்கும். அதனால் உப மான்ய கோரிக்கைக்கு சபை அனுமதியை நாடி வரவேண்டிய சந்தர்ப்பம் இல்லாமலே கூட போய் விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

"அதோடு இன்னொரு விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பொதுப்பணத்தை ஏராளமாகப் பல பல இனங்களுக்காக நாம் சாங்ஷன் செய்கிறோம். இந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறதா என்றும் நாம் பார்க்க வேண்டிய ரொம்பவும் அவசியமாகும். இன்றைக்கு அந்தப் பணம் பெருவாரியாக ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் நான் விவரங்கள் கொடுக்க முடியும். ஏதோ போகிற போக்கில் சர்க்கார் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், சர்க்கார் இலாக்காக்களில் ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதெல்லாம் நான் சொல்வதாக நினைப்பதில் அர்த்தமில்லை. சிலில் ஓர்கலை எடுத்துக் கொண்டாலும், சர்க்கார் நேரடி மேற் பார்வையின் கீழ் நடக்கக் கூடிய தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கே பல தவறுதலான முறைகள் கையாளப்படுவதால் ஏராளமான பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது. இவை அல்லட்சியப்படுத்தக் கூடிய தன்மையில் இல்லை. பொருட்படுத்தக் கூடிய அளவில் வெகு பரந்த அளவில் ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை உணர்ந்து எந்

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th March 1955]

தெந்த வழியில் சிக்கனப்படுத்தலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து அனாவசியமாக செலவாகாத வகையில் தடுக்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அதோடு கூட இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் பேசக் கூடியசந்தர்ப்பத்தில் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் சர்க்கார் இலாக்காக்களுக்கு எழுதக் கூடிய கடிதங்களுக்கு சர்க்கார் அதிகாரிகளிடமிருந்து எந்த விதமான பதிலும் வருவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நானும் மனப் பூர்வமாக ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களாகவே இருந்தாலும் சரி சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் அவர்கள் நேரில் போய் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்வதாக இருந்தால் அவர்கள் ஏதோ வேண்டாத ஆசாமி, வெளி ஆசாமி அவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதாக நினைக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாக்காகாவாக இருக்கட்டும், அல்லது வேறு எந்த இலாக்காவாக இருந்தாலும் இந்த மனோபாவம் இருக்கிறது. இவர்களுடைய இந்த மனோபாவத்தை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கையை உடனே எடுக்க வேண்டும்.

“இந்தக் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னாலும், அல்லது அவர்களுடைய கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்களே ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னாலும் அதை அப்படியே சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும் கூட அவர்கள் சொல்வதில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதா என்பதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். அடிக்கடி பல விஷயங்களைப் பற்றி சர்க்காருக்குக் கடிதம் அதிகமாக எழுதக் கூடியவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால் நான் எழுதக்கூடிய கடிதங்களுக்குப் பல மாத காலம் ஆகியும் கூட பதில் எதுவுமே வருவது கிடையாது. சர்க்கார் தலைமை அதிகாரிகளுக்கும், ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் நாங்கள் எவ்வளவு கடிதங்கள் எழுதினாலும் கூட அவற்றின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு எவ்விதமான பதிலும் எங்களுக்கு எழுதுவது கிடையாது. நேரிடையாக கனம் மந்திரி அவர்களிடம் கொடுக்கும் விண்ணப்பங்களுக்கு சில சமயங்களில் அக்னாலன்ஸ்மெண்டு வருகிறதே தவிர அதற்குப் பிறகு அது விஷயம் பற்றி எதுவுமே எங்களுக்குத் தெரிவிப்பது கிடையாது. கடிதப் போக்குவரத்தை இப்படி அலட்சிப்படுத்துவது சரியல்ல. பொது மக்களிடமிருந்து வரக் கூடிய கடிதங்களாக இருந்தாலும், எம்.எல்.ஏ.-க்களிடமிருந்து வரக் கூடிய கடிதங்களாகவே இருந்தாலும் அவற்றின் பேரில் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கும் சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கும் பதில் எழுத வேண்டியது மிகவும் முக்கியமாகும். இதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12-45
p.m.

“போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய நடத்தையைப் பற்றி சில விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். போலீஸ் நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்கவேண்டும், நம்முடைய ராஜ்யம் போலீஸ் இல்லாமலேயே நடக்கும் காலம் வரவேண்டும். போலீஸ் என்பது ஜனங்களுடைய சேவகர்கள் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்படும்படிச் செய்ய வேண்டும். தொண்டர் படையின் உதவியைக் கொண்டு லட்சக் கணக்கான மக்கள் கூடக்கூடிய பெரிய பெரிய மகாநாட்டை நடத்த முடிகிறது. துப்பாக்கி இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய காலம் வரவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். எப்படி வரும்? போலீஸ்காரர்கள் ஜனங்களுடைய சேவகர்கள் என்ற அபிப்பிராயம் மக்களிடையே உண்டாகும்படியாக போரீஸ்காரர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும். போலீஸ்காரர்களுடைய நடத்தை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் தொழிலாளர்களானாலும் சரி, விவசாயிகளானாலும் சரி, மிராசதாரர்களானாலும் சரி, முதலாளிகளானாலும் சரி எல்லோரிடமும் ஒரே மாதிரி நடந்து கொள்ள வேண்டும். சில குறிப்பிட்டவர்களுடைய பாதுகாப்புக்காகவே போலீஸ்

28th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

காரர்கள் இருக்கக்கூடாது. சட்டப்படி அவர்கள் நடப்பதை ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஜனங்கள் அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவித்தாலோ ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொண்டாலோ அப்பொழுது போலீஸ்காரர்கள் தலையிடவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், சாதாரணமாக தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஒரு தகராறு ஏற்பட்டால் போலீஸ்காரர்கள் முதலாளிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்யக்கூடிய ஆட்களாக மாறி விடுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் தொழிலாளிகளுக்கு இடையூறுகள் என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அத்தனையும் செய்ய முற்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய உரிமைப் போராட்டத்தை உடைய பதற்கு வேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் செய்கிறார்கள். முறை எப்படியென்றால் போலீஸ்காரர்கள் ரௌடிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு முதலாளிகளுடைய கையாளுகையைத் தொழிலாளிகளைத் தாக்கவேண்டியது. தொழிலாளிகளை ஜெயிலில் போட்டு அடிக்க வேண்டியது. முதலாளிகள் ரௌடிகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடிய புதிய முறை வளர்ந்து வருகிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றியும் சர்க்காருக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறேன். ஆனமேல் பள்ளாண்டேஷனில் நடந்திருக்கக்கூடிய சம்பவத்தைப் பற்றியும் சர்க்காருக்கு எழுதியனுப்பியிருக்கிறேன். திருச்சி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளி வட்டாரத்திலும், கோவை ஜில்லாவிலும் நடந்திருக்கக்கூடிய சம்பவங்களையும் எழுதியனுப்பியிருக்கிறேன். முதலாளிகள் ரௌடிகளை எவ்விடம் தொழிலாளிகளுக்குத் தொழிலாளிகள் சண்டை போட்டுக்கொண்ட மாதிரி பாவனை உண்டு பண்ணி தொழிலாளிகளை ஜெயிலில் போடுவது, தொழிற்சங்கங்களை உடையபது போன்ற புதிய முறைகளை கையாளுவதற்கு போலீஸ் உத்தையாக இருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்து தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

“விவசாயிகளுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற தகராறு தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. ‘நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறோம்’ என்று அடிக்கடி அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் மந்திரி அதைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுவதினாலே தகராறு ஜாஸ்தியாகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட்டால் என்ன நடக்கப் போகிறதென்று ஓரளவு மக்களுக்குத் தெரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது சட்டம் வரப்போகிறதா, வராதா என்ற நிச்சயமற்ற நிலைமையும், பயமும், தகராறும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மிராச்தார்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், குத்தகைக்கு நிலத்தை விட்டு வைத்திருந்தால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தவுடன் ஒரு வேளை நிலம் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாகி விடுமோ என்று பயந்து குத்தகை விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கும் குத்தகைக்கு நிலத்தை விட்டிருந்தும் கூலிக்கு வேலை செய்வதாக மாற்றி எழுதி வாங்கிக் கொள்வதற்கும் முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று தான் திருநெல்வேலி ஜில்லா, கடையநல்லூர் கிராமத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் நடந்து வருகிறது. அம்மாதிரி நிலைமை அந்தப் பக்கத்திலும் இன்னும் பல பாகங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது விஷயத்திற் சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதோடு கூட நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்பதைத் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்து விட வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற உத்தேசம் உண்மையாகவே இருக்குமானால் சர்க்காரமாகச் சட்டம் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். இல்லா விட்டால் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போவதில்லை என்று சொல்லிவிட்டோம். விவசாயிகளும் நிலப்பிரபுக்களும் அவர்களுடைய பலத்தை வைத்தாவது பார்த்துக் கொள்ளுமோ. நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று அடிக்கடி சொல்லி வருவது தகராறைத் தூண்டி விடக்கூடிய முறையில் சர்க்காருடைய போக்கு இருக்கிறது. உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்கும் மிராச்தார்களுக்கும் சமூகமான முறை இருக்க வேண்டுமென்று

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th March 1955]

மென்று சர்க்கார் கருதுமானால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். குத்தகைதார்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது கூடாது என்பதையும், அப்படி வெளியேற்றுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதையும் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“இந்தப் பிரச்சனை இவ்வாறிருக்க போலீசார் வந்து தலையிட்டு விவசாயிகளைத் தாக்குவது நியாயமா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். குத்தகைதாரர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளும்போது, விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைக் குத்தகைக்காவது கொடுக்கவேண்டுமென்று நிலப்பரப்புக்களை சர்க்கார் வருந்திக் கேட்கும்போது விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் அல்லவா போலீசார் நடந்துகொள்ளவேண்டும்? தங்களுடைய அமைகளுக்காகப் போராடும் விவசாயிகளை போய் தாக்குவது சிறையில் வைப்பது போன்ற காரியத்தில் ஏன் போலீசார் ஈடுபடவேண்டும்? நான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்தது சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையில் இருக்கும் அம்சமென்ன? விவசாயிகள் குத்தகையைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லவில்லை. மிராசுதார்கள் குத்தகைக்கு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை கூலிக்கு வேலை செய்வதாக எழுதிக்கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துவதைத்தான் விவசாயிகள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ‘தகராறு தீர்ந்தால்தான் குத்தகையை அளிப்போம்’ என்று விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சிலில் விவகாரமாகும். மிராசுதார்கள் கோர்ட்டுக்குப்போய் வாதாடவேண்டிய விஷயம். தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இன்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனலுக்குப் போகவில்லையா? அதேமுறையில் குத்தகை பாக்கி மிராசுதார்களுக்குச் சேரவில்லையென்றால் மிராசுதார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். சிலில் கோர்ட்டில் கேசு போட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அதைப்பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. அப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக போலிஸ்காரர்கள் போய் விவசாயிகளை அடித்து அவர்களை மீட்டுவது நல்லேப் பிடுங்கி வண்டியில் போட்டுக்கொண்டுபோய் மிராசுதார்களின் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோக ஏன் போலீசார்கள் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும்? விவசாயிகள் குத்தகையைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னார்கள்? இல்லையே. கொடுக்க சித்தமாகத்தான் இருந்தார்கள். குத்தகை சீட்டுக்குப் பதிலாக கூலி வேலை செய்வதாக எழுதிக்கொடுக்கும்படி மிராசுதார்கள் அவர்களை வற்புறுத்தியதிலிருந்துதான் தகராறு ஏற்பட்டது. குத்தகை விவசாயிகள் மிராசுதார்களுடைய வற்புறுத்தலுக்கு இணங்காததன் காரணமாக தகராறு ஏற்பட்டு 80, 90 விவசாயிகள், ஆண் பெண் அனைவரும் போலிசாரால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீசார் சேரிக்குள் நுழைந்து வீடு வீடாகச்சென்று விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள், என்றால் போலிசார்களினால் விவசாயிகளுக்கு எப்படி நல்ல எண்ணம் ஏற்படமுடியும்? விவசாயிகளுக்கும் போலிசார் பாதுகாப்பு அளிப்பார்கள் என்று விவசாயிகளிடையே எப்படி எண்ணம் உண்டாகமுடியும்? போலீஸ்காரர்களைப்பற்றி பொதுமக்களிடையே எப்படி மனோபாவம் மாறமுடியும்? தொழிலாளிகள், விவசாயிகள்தான் பொதுமக்கள். நிலப்பரப்புக்களும் முதலாளிகளும் மட்டுமல்ல பொதுமக்கள். அவர்களிடத்திலே மனோபாவம் மாறவேண்டுமானால் போலீசாருடைய நடத்தை மாறக்கூடியதாக இல்லை. கடையநல்லூர் இன்னும் மற்ற இடங்களில் போலீஸ்காரர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? விருப்பத்தகாத முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. ஆகவே, தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே எழும் தகராறுகளிலும், விவசாயிகளுக்கும், மிராசுதார்களுக்கும் இடையே எழும் தகராறுகளிலும் போலீசார்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக சர்க்கார் தங்களுடைய கொள்கையை வரையறுத்துவிடவேண்டும். அமைதிக்கும் ஒழுங்குக்கும் பங்கம் ஏற்பட்டால்தான் போலீசார் தலையிடவேண்டுமெனவிர, தொழிலாளி-முதலாளி, விவசாயி-மிராசுதார் தகராறுகளில் போலீசார்கள் தலையிடக்கூடாதென்று சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அந்த முறையில் போலீசார் நடந்துகொண்டால்தான் போலீஸ்காரர்கள் பொதுமக்களுடைய சேவர்கள் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்படுமே தவிர,

28th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

போலீசார்கள், நிவப்பிரப்புக்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் ஆதரவு கொடுக்கக்கூடியவர்களாகத்தான் கருதப்படுவார்கள். போலீசாரின் போக்கை மாற்றத்தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, 12-52 P.M.
the Hon. the Deputy Leader of the Opposition dealt with the framing of the Budget and the procedure adopted in connection with that and also referred to the fact that sufficient information has not been given to the hon. Members so as to enable them to understand the Budget properly. As far as the framing of the Budget is concerned, it is taken up during October when proposals are formulated for the next year. Hon. Members are aware that as far as Part I Budget is concerned, the schemes and the expenditure, etc., are already fixed up and there is no question of going away from that. Therefore, with regard to the framing of the Part I Budget with reference to the schemes already sanctioned and which are in execution or which are being executed, there is no scope for any change and they have to be proceeded with. But, in addition to the Part I Budget which refers to the already existing schemes, there is, what is known as, the Part II Budget under which new schemes are taken up for sanction. All those schemes are put up before the Minister dealing with the concerned Department or the particular portfolio and the Finance Minister also comes into the picture at that stage and considers whether a particular scheme should be considered as a Part II scheme for the subsequent year. If it is agreed that it should be considered as a Part II scheme, then it goes before the Standing Finance Committee for scrutiny and after scrutiny and sanction by the Standing Finance Committee, it goes to the Cabinet for final approval. Ultimately, the Cabinet decides what are the new schemes which should be taken up during the subsequent year. Once a scheme is sanctioned and it goes into the Part II Budget and is taken up for execution in the subsequent year, it goes into the Part I Budget immediately. Therefore it is a continual process of new schemes being taken up and getting absorbed in the regular Part I Budget. It goes on like that. This is so far as the revenue part of the Budget is concerned, and therefore there is no question of want of information as far as anything is concerned. As far as the Part I Budget is concerned, as I have already explained, they relate to schemes which have been already sanctioned and which are in operation. With reference to those schemes, there is no question of withholding any further information. Hon. Members should be aware of the entire picture as far as those schemes are concerned.”

“ As far as the Part II schemes are concerned, we print the list of schemes which are proposed to be taken up during the subsequent year. It will not be possible to give a detailed account of each scheme in the printed Memorandum because they are so many and especially when there is money available, Part II

[Sri C. Subramaniam]

[28th March 1955]

schemes are taken up in hundreds. Therefore, it will not be possible to give all the details with reference to each one of those schemes. So, if hon. Members require any information with reference to any Part II scheme, the best thing would be to ask for further particulars and get the required information. That will serve a more useful purpose than printing everything and circulating it to every member. So much so, the Memorandum will become bulky and the tendency will be not to look into it at all. Seeing the bulkiness of the Memorandum, hon. Members may get frightened and think 'what is the use of going through 1,000 or 2,000 pages'. So the best thing for the Members would be to get the particular information they want and it is only by working in this way that we will be able to carry on the Budget discussion and also the framing of the Budget. But, subject to this initial reaction of mine, I am prepared to have this discussed with the leaders of the various parties and find out whether a more suitable method can be evolved for the purpose of giving better and more detailed information to hon. Members to enable the Members to discuss the Budget. Not only that. As was pointed out by Sri M. Narayana Kurup, they can also find out whether particular schemes, which have been sanctioned, have been taken up, how they are being executed and whether they are being done properly. Subject to taking a further decision on this matter, I have already expressed my initial reaction.

"The Hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the attitude of the Police and wished for a State wherein the use of arms by the Police will not be necessary. That is the dream of everybody. Every idealist dreams of a State where the State won't function as such, but each individual will realise his own responsibilities and carry out his duties so that interference by a third party is absolutely unnecessary. The ideal State is one where the State as such does not function. The community functions for itself, but I do not know when we will attain that state. But till then we have to carry on under the prevailing circumstances and in the circumstances prevailing I am afraid we cannot do away with the Police. On the other hand, there is demand even from the Communists for greater Police protection against what Sri T. C. Narayanan Nambiar characterized as Anti-Communist front, Anti-Communist propaganda and Anti-Communist activities. Therefore, it is not only those who support the Police that are feeling the necessity for police protection but also those who are operating against the Police force that now want police protection. I could very well understand the situation in which Sri T. C. Narayanan Nambiar finds himself. He has to seek police protection against those persons whom he styles as Anti-Communists. After all, he would very well realise now why people sought protection against Communist activities when they wanted to convert the people by methods of violence. I am sure he would now appreciate the attitude of the people who wanted Police protection as against the Communists when violence was their programme. I am not referring to any state of affairs now.

28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

prevailing, but I am referring to the past state of affairs when their very programme was to adopt methods involving violence and it necessarily meant violence against the community, whether they belonged to the Police or other sections of the society. I am sure he will now very well appreciate the feelings of those people. (Interruption by Sri M. Kalyanasundaram.)

"I am very well aware of the implications of my statement. 1 p.m. That is why, I am immediately trying to correct any mis-apprehension or mis-understanding which may be created by my statement. As far as the Government are concerned, we do not want to encourage acts of lawlessness or acts of violence by anybody, either by Communists or by persons who call themselves as 'anti-communist front' and indulge in acts of violence against Communists. As far as we are concerned, we are bound to give protection even to Communists whenever they complain that acts of violence are committed against them or that lawless methods are being adopted to put down the Communist Party. Even though the Communist Party members might have no faith in the Police Department or in the Police officials, still I may assure them that as far as the Government are concerned they would give protection to every person who is a citizen of this country and who is entitled to the protection of the State irrespective of the political beliefs he may hold. No doubt, when these political beliefs result in actions which are against law or which involve violence, then of course the Police will come down on them for committing these acts. But, apart from that, if anybody else should indulge in acts of violence, indulge in lawlessness in dealing with the Communists, I may assure hon. Members that Communists will have enough of Police protection, and that the Police also will not deal with that matter in any spirit of vindictiveness, saying that the Communists behaved in such and such manner in the past and that they did not deserve protection. As far as the policy of the Government is concerned, it is to give protection to one and all and that assurance I shall try to carry out to the best of my ability.

"Particular reference was made by hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar with reference to the law and order situation, with reference to the unemployment situation and with reference also to the number of suicides which are taking place in Malabar. He said that suicides which are taking place there are really not suicides but crimes which are committed by certain persons and passed on as suicides. I know the difficult conditions prevailing in certain areas; but it is not the general picture there. In certain areas, the situation is rather a little bit difficult, but we are trying to do our best. Unless political parties also create a proper atmosphere, it will be very difficult to deal with this matter. If persons belonging to certain political parties try to foist cases on persons belonging to other political parties and attribute to them certain acts of violence or as having committed offences against them, and then, simply because certain resolutions are

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1955]

passed at a public meeting or that a large number of people put forward a petition saying that these offences are committed by so and so, it will not be possible to take action by the Police on mere resolutions or on mere representations. As far as the Police are concerned, they should have proper and reliable evidence which can stand before Courts of Law. If there is proper and reliable evidence only, a person can be arrested and a case can be put against him. When difficult conditions are prevailing not only because of the economic situation but also because of the factious spirit which is prevailing there and whatever may be the reason for that, it will be very difficult for the Police to function. That is the difficult situation prevailing there. When action is taken by the Police against a person, one Party agitates for the transfer of the Police officer responsible for taking action and when action is taken against another person, another Party takes up the matter and says that the Police Officer should be immediately transferred. In such a situation, how can the Police function properly? Apart from these things, I do agree that if the Police misbehave, it should be brought to the notice of the Government and action should be taken against them if they actually misbehave. But if every individual case and if every individual incident should be discussed on the floor of this House and condemnations should be made as against the Police, how can the Police function properly? I am not saying that hon. Members ought not to bring to the notice of the Government any incidents. But if individual cases are brought before the House and discussed and opinions expressed thereon, and if even during the stage of investigation we express opinions and condemn the Police, certainly that is not the atmosphere in which the Police can function properly and firmly. Therefore, I would appeal to the hon. Members if there are any individual cases to make representations to the Ministers or to the high Police officials to take action. If ultimately nothing happens in spite of representations there will be time enough to refer to these incidents and say that in spite of representations the Minister did not take action or that the Inspector-General of Police or the District Superintendent of Police did not take action. If as soon as the incident happens we make it a habit and a policy to raise it on the floor of this House and discuss it and make allegations against the Police Officers or make allegations against certain persons, certainly it is not the best method of dealing with the situation. I would appeal to hon. Members to desist from the habit of referring to incidents especially those which are in the course of investigation by the Police. But, of course, with regard to cases which are pending before Courts of Law we cannot deal with those matters here as they are *sub judice*. But even with regard to matters which are under investigation by the Police we must be very careful. The Police should not be made to think by any action on our part here that they would have to act in a particular way and then only they would be able to satisfy the parties or be able to satisfy the Ministers. Such an atmosphere should not be created. As

28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

far as investigation is concerned they should be free to act and if anything goes wrong they should be made responsible for it. That is the only method to deal with these things. We are trying our best to improve the methods of investigation and see that corruption does not creep in even during the course of investigation. All that we are trying our best to do. We are hoping to evolve certain methods which will to a certain extent improve the general standard of investigation. I would request the hon. Members also to co-operate with the Government in creating a proper atmosphere for the Police to function. If in spite of that the Police go wrong, the Government are bound to and hon. Members are bound to point out the faults committed by the various officials and then if no further action is taken, it is open to Members of the House to condemn the Police Department and the Government with reference to those incidents. Therefore, in my humble view, that is the only way of creating a better atmosphere especially if we are to function as political parties. Then alone it will be possible for the Police to act impartially.

“ Sir, emphasis was laid on land reforms and the difficulties arising out of this fluid situation now were also pointed out by the hon. Deputy Leader of the Opposition and very many hon. Members. They said that because of the announcement made that the law relating to land reform would be introduced very soon (Sri Kalyanasundaram : ‘ because of the delay ’) yes, because of the delay in bringing in that legislation, difficulties are being created in the way of agriculturists and tenants particularly. I do realise that in the period of transition, difficulties are created. But if we leave apart individuals as such, and if we look at the problem objectively, I am not quite sure whether the difficulties which are put forward now are really difficulties. I shall illustrate my point. Supposing we now decide with reference to the details of the legislation—I am not giving out any principles which have already been decided upon. I am saying just for illustration—and say that a person can hold only a certain extent of land and the rest should be distributed to certain categories of people, whatever the difficulties that might arise in the interim period, they are not going to stand in the way of enforcement of the law. It may be that a particular class, that is, the landlords are affected and A and B of the particular category may not get lands, but instead C and D of that category may get. Even though the landlord's rights are restricted, even though he is dispossessed of his lands and even though A or B may not get anything, C and D in the same position and category may get and thus the community as a whole will be benefited. It is not going to create much of difficulties. Of course, as individuals some may lose certain rights, but the community as a whole would be benefited. If A who is an agriculturist or landlord's labourer does not get, another B who will be in the same situation will get that land. Therefore, if we view the problem from an objective point of view, temporary and individual difficulties apart—individuals are important enough—we need not think that the entire land

1-10
p.m.

[Sri C. Subramaniam]

[28th March 1955]

legislation will become ineffective and that we will not be able to enforce it simply because of these difficulties.

“ So also with reference to personal cultivation. If we fix a certain limit for personal cultivation, all the other lands will have to be leased to persons of certain categories or classes and each person in that category will be entitled to get 3, 4 or 5 acres of land for cultivation, as tenant. Even though a particular tenant may lose that advantage in that class, other persons belonging to that class will be benefited generally, if we make a law to that effect. Therefore, if we look at the problem in this way, leaving alone individual difficulties which we are now facing during the transition period—individuals are important enough, they also count—but individual difficulties should not be exaggerated; it cannot be said that the entire legislation will become ineffective because of these.

“ Unfortunately, landlords think that simply because they get some lease deed or some other deed executed by the tenant that he is working as a farm-servant, they will be able to get over the law. It is very un-usual and that itself will create a suspicion. I do not know how the landlords are going to gain in any way. These are foolish things, and they are trying to arrest the flow of the ebb just by stretching their hands; it is not going to help them by foolishly doing things like this and the law is not going to be stopped and made ineffective by these actions and inoperative by creating difficulties. That is why we have been trying our best to see that the land legislation is brought forward as early as possible and that the transition period is over as early as possible so that settled conditions would prevail in the agricultural sector in the interests of both better production and persons engaged in this industry. Therefore, I say that we are aware of the difficulties and individual problems created during the transition period and that is why we are trying our best to hasten the formulation of the various proposals and make it a law as early as possible. So, hon. Members need not go under the impression that we are unaware of these difficulties; but the difficulty is to find a real and effective solution for the purpose of solving this problem and that is the thing which is engaging the attention of the Government. We want to take a decision which would not lead to greater difficulties and that is the only anxiety which the Government have got.

“ Then reference was made by the hon. Member Sri Ganapathy and also by certain other hon. Members to the famine conditions prevailing in certain parts of the State, particularly in Tirunelveli district. I shall certainly look into that. But I am sure if such conditions are prevalent in any particular district, the Collector would have brought to the notice of the Government and the Board of Revenue and if as a matter of fact there is any particular area now which is affected and which needs immediate relief, that will be looked into and the Government will take early action in that

28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

matter. In this respect also we have to be a little bit careful. After all, it is not as if simply because there is failure of one monsoon, there are famine conditions prevailing there. I do agree that Nanguneri area has faced a continuous failure of monsoons for the last four or five years and it is engaging the attention of the Government to give relief to these people who are affected.

“ Then reference was made to Neiveli and I am glad our legislators went there and had an idea of what is going on there. Sir, the problem now is that we have reached a stage wherein it would not be possible to reach the lignite. It is not merely lignite, now it is the water problem that has got to be tackled. There is water below the lignite which is likely to flood the entire area if it is not properly protected. That is why now experiments are being carried on to see whether the pressure of the water cannot be lessened by pumping out water by using high power pumps there. Our experts have advised us that if it would be possible to depress the water level to a particular point in a particular area, we can carry on operations of mining lignite in that area without any danger whatsoever. Therefore we are now engaged in getting the necessary pumps to carry on experiments to find out whether it would be possible to depress the water level and for the purpose of depressing the water level to a sufficient extent, what would be the power of the pump which would be required and that is the main problem which is being tackled now. I am sure very soon we would be able to reach a decision in this matter and it would be possible to quarry lignite there.

“ In carrying out this project, it should not be thought that incidental difficulties, especially to persons who are living in that area, would not be created; they are bound to be there. And we cannot have it both ways—have the lignite and leave the land as it is. That is why we passed a legislation that we should pay compensation for lands acquired and according to that law, compensation will be paid. But over and above that if we want further concessions to be given, that might be considered. But we must pay compensation on the merits of each area and each case and it cannot be done in a general way. But it will be the duty of the Government to see that in exploiting this lignite mine, in no way difficulties should be created to those people who are living there and who are forced to leave those places and migrate to other places. That would be borne in mind by the Government and facilities whatever they are, to the extent possible will be afforded; but they cannot create ideal conditions to prevail. When people have to migrate from one place to another certain difficulties will have to be faced by them and that is in the interests of the State as a whole, because it is very important that the mine which is available has got to be exploited, so that our State may industrially develop and prosper.

“ Reference was made to the labour problem there. It is not a charitable institution which is being run there for the purpose of paying wages to the labour, to employ the labour always. The

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1955]

work that is carried on there is of such a nature that it has to be stopped at a particular stage and certainly we cannot employ the labour force without any break, they will have to be disbanded (Mr. Kalyanasundaram. 'They may be re-employed'.) When further work is taken up and when that particular work is suitable for the persons, it would be possible to re-employ those who were discharged. That assurance is always there. Therefore, it should not be said, particularly when Government money is involved, that the labour should always be engaged; especially, when it is only a Pilot Project, when only experimental work is going on, it should not be said that the labour should be continuously engaged and they should be paid wages continuously. At that rate, no Government scheme can be carried out and all the private interests can say that the public sector is a complete failure. If we want that the public sector should work efficiently, then we should not object if the Government disband the labour personnel whenever that personnel is not necessary for the purpose of the work that is being carried on there. I may assure hon. Members that we are not sending away any person who has worked there and who has taken an interest in the work; they are certainly re-employed and we know it would be to the interest of the Government scheme itself.

1-20
p.m.

"I am sure all these experiments will be carried out very soon and we will be able to exploit the lignite to the best advantage possible. I am glad in that a batch of hon. Members had gone to Neiveli and seen the actual spot. But I am sorry they would not have been able to see any actual operations going on there because at that stage we have stopped the work for further measures to be taken. When further work is taken up and when the actual work is going on, I am sure another batch of hon. Members would go to Neiveli and see the actual working carried on there. Incidentally, reference was made to the baling of water to the agriculturists. It is not intended to be a source of water for irrigation. Water pumped out was incidentally being utilized by the agriculturists. So, hon. Members say that Government were pumping out water for a certain purpose and that they should go on pumping out! That is not the attitude which we should take. After all we were pumping out water with reference to the lignite project and not with reference to any irrigational project as such. Therefore, Sir, I may tell the hon. Member Sri Govindasamy Nayagar it is not as if we want to create difficulties for these agriculturists. But I am sure he will also realize that pumping out of water is a part of the working of the scheme and if it is not necessary for the working of that scheme, the pumping out of water will have to be necessarily stopped. The agriculturists who took the risk of raising some crops taking advantage of that will have to run that risk when the pumping operation is stopped. Pumping out of water was not stopped to spite these agriculturists or to create difficulties for them.

"I shall come to Sri Ramasamy Thevar finally. But before that let me deal with the points made by other hon. Members."

28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நெய்வேலித் திட்டம் சம்பந்தமான வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நோக்கமே. அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்குப்போதுகாப்பு அளிக்கப்படுவதைக் குறித்து நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அதேசமயத்தில் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள், அங்கிருக்கிற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற நஷ்ட ஈடு போதுமானதாக இல்லை. ஏக்கரா ஒன்றுக்கு ரூ. 250 தான் நஷ்ட ஈடாகத் தரப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு வேறு இடத்தில் நிலம் வாங்குவதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. நெய்வேலித் திட்டத்தினால் நிலத்தை இழந்த விவசாயிகளுக்குப் போதுமான நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கையே தவிர, நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“As a matter of fact the compensation payable is regulated by an Act passed by this Legislature and if sufficient compensation under the law is not paid, it is open to them to go to a Court of law. But even apart from that, if any instance is brought to my notice where the law is not properly worked out and even under the existing law proper compensation is not paid, certainly I will look into it. There is no question of our avoiding payment of compensation. We are committed to the payment of compensation as far as these ryots are concerned and we shall pay compensation according to law. The only thing is they should not take advantage of the scheme coming into operation there and increase the value of the land. That is the only thing we have laid down in the Act and therefore, Sir, I do not think there will be any difficulty.

“The hon. Member Sri Thangavelu made a reference to Hindi and also to the medium of instruction in the colleges. I am afraid he has misunderstood the entire position. Even in the interest of our students for their standards to improve, the only way according to my view is to have our regional language as the medium of instruction. It is the English language which is creating all the difficulties and lowering the standards. When they say that standards of education have gone down, they mean that students are not able to write even a simple sentence in English and express themselves properly in English. That is what has been pointed out. That is why I have been saying ‘either let us have English from the very beginning as we were having before or let us have the regional language throughout’. This half-way house is creating all the difficulties. That is the problem I have been posing before all the educationists and Vice-Chancellors. If we think that without English we cannot prosper and develop let us accept that position and say ‘even though it is a foreign language, let us adopt it from the very beginning from the First Form onwards, so that when a person goes to the college he will be able to carry on his studies properly. Now what we do is, we teach in the regional language up to S.S.L.C. and teach the student only very little of English and then we ask him to learn science and other intricate subjects in English when he goes to college. How can we expect any student to make any progress under such a scheme? Except students who are able to have private tuition or whose parents are already educated

[Sri C. Subramaniam]

[28th March 1955]

and therefore are able to give them tuition in English and make up their standard in English, all others will find it very difficult to carry on. If some of the students are able to do it, it is not because they are extraordinarily intelligent but because they have got better opportunities to get better tuition. That is the main thing. As far as Hindi being introduced as compulsory language for competitive examinations, if the hon. Member goes through the Working Committee resolution, he will find, it is not as if Hindi alone should be adopted for these competitive examinations, but Hindi or the regional language should be adopted for the purpose of competitive examinations. That is the resolution of the Congress Working Committee and I have no doubt that this resolution will be strictly adhered to. There is no question of saying that every person who wants to appear for these competitive examinations for the All-India Service should be examined only in Hindi. I do not think this Government will agree to that position at any time and I may assure the hon. Member that the Prime Minister is well aware of this problem. Already representations have been made and the resolution of the Working Committee will be adhered to and no change will be made as far as that is concerned. I am sorry, Sir, I have taken much more time than I intended. With these few words I hope the House will adopt my motion."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Appropriation Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

The Preamble, clauses 1 and 2 and Schedule were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move—

' *That the Madras Appropriation Bill, 1955, be passed.*

" The hon. Member Sri Ramaswami Thevar is very much upset that no reference has been made by me to the valuable points which he raised. I would certainly bear in mind all the points made out by him, particularly his recommendation to the Hon. Chief Minister that he should get married at a very early date. I shall certainly pass on that suggestion to the hon. Chief Minister. But apart from my passing on that information to him, I am sure Sri Ramaswami Thevar who has sufficient influence with the hon. Chief Minister himself can go and persuade him in person to change his mind and to take up a bride at as early a date as possible and in choosing the bride also Sri Ramaswami Thevar can be of very great help to him with all his experience in the matrimonial field. Therefore, as far as that is concerned that is a matter which the hon. Member himself can look after. All the other points which he raised on the floor of this House will be properly looked into and whatever is necessary will be done."

28th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1955, be passed.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1955.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I beg leave to introduce and move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

The motion was put and carried.

The Preamble, clauses 1 and 2 and the Schedule were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I move—

“ That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, be passed.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, be passed.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

^a G.O. Ms. No. 1021, Public Works (General), dated 17th March 1955, implementing certain provisions of Bhavanisagar Township Act, 1954.